



To je
ISLAM

Vpogled v svetovno najhitreje
rastočo veroizpoved



LAUNCHING
CURIOSITY

An aerial photograph of Muslim worshippers facing the Ka'bah, which God ordered Prophet Abraham to build and Muslims to face - wherever they might be - during their prayers.

THIS IS
ISLAM

The background of the entire page is filled with intricate, light-colored outlines of Arabic calligraphy. These outlines form various shapes, including what appears to be the word 'Islam' in a stylized font, and other decorative elements. The lines are thin and elegant, creating a complex, layered pattern.

To je
ISLAM

Vpogled v svetovno najhitreje rastočo
veroizpoved

Fahd Salem Bahammam



- **Vas zanima** jasnejša slika medijsko najspornejše veroizpovedi na svetu?
- **Se vam** zdi vredno vzeti trenutek in podrobneje spoznati, glede na svetovno statistiko, najbolj razširjeno in najhitreje rastočo veroizpoved?
- **Se vam** zdi razburljivo raziskovati kulture drugih ljudi in se seznaniti z njihovimi pogledi na življenje, vero ter svetom okoli nas?
- **Mar si** ne bi dali priložnosti, da preučite dobro dokumentirano vero islam iz njenih lastnih virov in nato podate oceno z uporabo lastnega razuma in mišljenja?

Če tako mislite, ali če menite, da je vsaj nekaj od tega pomembno ali vznemirljivo, vam bo ta knjiga zagotovo pomagala najti, kar iščete.

Vsebina



Miselno izzivalna vprašanja

12



Univerzalnost islama

20



Edini Stvarnik vreden
člaščenja

55



Kdo so Božji poslanci?

71



Islamski pogled na Jezusa
Kristusa (mir z njim)

79



Kdo je poslanec islama?

89



Click on topic to go to
the page.

Od kod prihaja
Kur'an?

149



Click to go to the page.



Poslanec Muhammad ﷺ iz
vidika nepristranskih ljudi

98



Zgodbe iz življenja poslanca
Muhammada ﷺ in primeri
njegovih visokih moralnih
standardov

110



Nekateri nauki poslanca
Muhammada ﷺ

127



Kur'an - Večni čudež
islama

137



Od kod prihaja Kur'an?

149



Resnica o bogoslužju v
islamu

168



Družina v islamu

199



Družina v islamu

199



Click to go to the page.



Položaj ženske v islamu

210



Islamski zakoni o
prehranjevanju

230



Greh in kesanje

245



Sta vera in razum res v
nesoglasju?

252



Islam je vera miru

263



Islam in neprimerno
vedenje nekaterih
muslimanov

275




**Sta vera in razum
res v nesoglasju?**

252



Click to go to the page.



Miselno izzivalna vprašanja



Kdo

Kdo od nas se v nekem obdobju svojega življenja ni za trenutek ustavil in se vprašal, "V čem je stvar? Kdo sem? Od kod sem prišel? Kam sem namenjen? Kakšna usoda me čaka po smrti? Kaj je bistvo obstoja? Čemu takšno hrepenenje po tem življenju, če so smrt, prah in ničevost naš neizogibni konec?"

M
Muslimani in pripadniki ostalih Božjih verstev verjamejo, da je življenje človeka, ki ne verjame v pravičnega Stvarnika in posmrtno življenje, kjer bodo pravični nagrajeni in zli kaznovani, nesmiselno, absurdno, zgolj trpljenje brez nagrade in brezplodna avantura.

Verjamejo, da je nemogoče razumeti vsa protislovja življenja, dobro in slabo, trpljenje, skušnjave in preizkušnje, brez vere v pravičnega in modrega Gospodarja, ki razpolaga z vsemi zadevami in je zaslužen za to, da bo konec tega življenja obenem čas, ko bo vsak človek želel sadove svojih del.

Šele takrat lahko globoka vera v vse vrednote in koncepte, kot so pravica, ljubezen, sočutje, iskrenost, potrpljenje in milost, postane dejstvo v skladu s posameznikovim karakterjem in šele takrat ima lahko izziv resnični namen, dosežek svoj okus in potrpljenje svojo slast.

Kur'an, sveta knjiga islama, jasno kaže na to dejstvo. Obvešča nas, da tisti, ki so obdarjeni z razumom ".. razmišljajo o stvarstvu nebes in Zemlje: 'Gospodar naš, tega nisi ustvaril zaman, Vzvišen si Ti.'" (3:191)



Nemogoče je razumeti vsa protislovja življenja, dobro in slabo, trpljenje, skušnjave in preizkušnje, brez vere v pravičnega in modrega Gospodarja, ki razpolaga z vsemi zadevami.

Vera islam

Večina svetovnih ver je imenovanih po človeku, ljudstvu ali državi iz katere naj bi vera izvirala. Na primer, krščanstvo je dobilo ime po Jezusu Kristusu (mir z njim), judovstvo je prevzelo ime po plemenu Juda, budizem po ustanovitelju Budi in hinduizem po državi Indija.

Islam pa svojega imena ni dobil po določeni osebi, plemenu, etični skupini ali narodu, saj tudi ni namenjen zgolj nekemu izbranemu posamezniku ali ljudstvu, niti ga ni nihče ustanovil, da bi bil imenovan po njem. Imenuje se zgolj islam, kar preprosto pomeni popolno pokornost Božji volji.

Pomen besede 'islam'

Pozoren pogled v koren arabske besede 'islam' bo razkril, da ima beseda številne pomene, in sicer predanost, pokorščino, iskrenost, vdanost ter mir.

Islam pomeni popolno predanost in pokornost Gospodarju, Stvarniku in resničnemu Vladarju, ter zanikanje kakršnega koli čaščenja, ki je posvečeno nekomu drugemu poleg Njega.

To je pomen, ki ga v Kur'anu potrjujejo številni verzi.

Kur'an pravi, da se je tisti, ki se je popolnoma in iskreno predal Bogu, sledil Njegovim ukazom, ter se izogibal tistemu, kar je On prepovedal, resnično "trdno oprijel za najčvrstejšo vez." (21:22)

Islam tako pomeni popolno predanost Bogu in zanikanje vseh drugih vrst čaščenja, ki so posvečena nekomu drugemu in ne Njemu. Sledilec islama (musliman) pa je oseba, ki se popolnoma preda Bogu, iskreno časti zgolj Njega, živi svoje življenje v notranjem spokoju in ga širi okoli sebe.

Toda, ali so s tem istim sporočilom prišli prav vsi Božji poslanci?



Islam je vera vseh Božjih poslancev

Kur'an poudarja, da je Bog poslal glasnike vere vsem ljudstvom v preteklosti, da bi jih poučil o Svoji veri. Kur'an naslavlja poslanca Muhammada ﷺ v verzu: "Resnično! Poslali smo te z resnico, kot prinašalca radostnih novic in svarilca. In ni bilo nobenega ljudstva, ki ne bi imelo svarilca."(35:24) Tako so vsi Božji poslanci prišli s pravo vero in se v bistvu verovanja, temeljnih določbah in etičnih načelih ne razhajajo.

Sporočilo islama, s katerim je bil pred več kot 1400 leti poslan zadnji glasnik vere, Muhammad ﷺ je v svojem bistvu enako sporočilu vseh Božjih poslancev pred njim in predstavlja nadaljevanje iste vere, s katero so prišli vsi predhodni glasniki vere. Kur'an (2:136) zapoveduje muslimanom, naj verjamejo v Božja razodetja, ki so bila razkrita predhodnim Božjim poslancem, kot so Abraham, Izak, Jakob, Mojzes in Jezus (mir z njimi).



Arabska beseda 'islam' obsega številne pomene, in sicer predanost, pokorščino, iskrenost, vdanost ter mir.

Vredno je tudi navesti, da Kur'an v verzu 2:132 navaja Abrahamovo in Jakobovo zapoved (mir z njima), ki sta jo pred smrtjo podala svojim sinovom, in sicer, da je Bog izbral pravo vero za njih in jih posvaril, naj ne umrejo drugače kot muslimani t.j. popolnoma predani Bogu.

Islam je nadaljevanje vere vseh prejšnjih poslancev in glasnikov vere v izvorni, neizkrivljeni obliki in je v svojem temelju enaka. Razlike obstajajo le v zakonih in njihovih določbah, ki so se spreminjale glede na čas, kraj in splošne okoliščine. Muhammad ﷺ je zadnji poslanec v tej verigi, poslan celotnemu človeštvu z zadnjim Božjim zakonikom.

Kur'an v verzu 3:19 jasno navaja, da je prava vera le ena, torej islam in da so razlike v verovanjih, ki jih opažamo pri ostalih pripadnikih od Boga razodetih verstev, le plod različnih izkrivljanj, ki se razlikujejo od tistega, s čimer so bili poslani njihovi poslanci.



Islam svojega imena ni dobil po določeni osebi, plemenu, etični skupini ali narodu, saj tudi ni namenjen zgolj nekemu izbranemu posamezniku ali ljudstvu, niti ga ni nihče ustanovil, da bi bil imenovan po njem. Imenuje se zgolj islam, kar preprosto pomeni popolno pokornost Božji volji.

Univerzalnost islama



20



Zanimivo

Zanimivo je, da v Kur'anu niti enkrat ni omenjena beseda 'Arabec', kljub temu, da je bil razodet v njihovem jeziku in poslan poslancu Muhammadu ﷺ, ki je eden izmed njih. Arabci so danes muslimanska manjšina, saj predstavljajo manj kot 20% muslimanskega prebivalstva. Največja muslimanska država je Indonezija na skrajnem jugovzhodu Azije. Samo muslimanska manjšina v Indiji pa je skoraj dvakrat večja od največje arabske države.

Islam je prišel kot milost in vodilo vsem narodom sveta, ne glede na kulturo, raso, tradicijo ali državo. Kur'an pravi: "In Mi smo te poslali zgolj kot milost vsem svetovom." (21:107)

Islam ponuja globalni vpogled v človeško raznolikost, ki je neprimerljiv z ostalimi sistemi in popolnoma tuj ostalim narodom sveta.

Podrobno razmislimo o naslednjih verzih, v katerih Bog nagovarja, ne le Arabce, temveč vse, ne glede na raso ali prepričanje. Kur'an pravi: "O ljudje! Resnično smo vas ustvarili iz moškega in ženske ter vas naredili, da ste narodi in plemena, da bi se spoznali. Pri Allahu je zares najplemenitejši med vami tisti, ki je najbolj bogaboječ. Allah je zares Vseveden, in je Poznavalec vsega." (49:13)



Kur'an v tem verzu poudari, da so vsi ljudje, ne glede na raso ali barvo polti, potomci Adama in Eve (mir z njima). Vizualne razlike med njimi ne predstavljajo večvrednosti enega nad drugim, temveč so namenjene medsebojnemu spoznavanju in sodelovanju. Večvrednost in čast pripada tistim, ki častijo Boga in so bogaboječi.



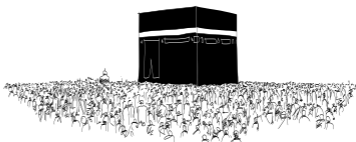
Islam ponuja globalni vpogled v človeško raznolikost, ki je neprimerljiv z ostalimi sistemi in popolnoma tuj ostalim narodom sveta.

Kur'an v verzu 30:22 celo usmeri pozornost na dejstvo, da raznolikost jezikov, barv polti in kultur predstavlja Božji blagoslov in je eden od znakov Božje stvarniške moči v tem vesolju; primerljiva z veličino stvaritve nebes in Zemlje. Prav tako omenja, da so za znamenja in njihovo razumevanje dovzetni le tisti, ki imajo znanje.

Ameriški ustavni zakon (1. člen) je veljal za najpomembnejšega v Splošni Deklaraciji človekovih pravic (UDHR) in pravi da "so vsi ljudje rojeni svobodni in enakopravni." Ta zakon je bil sprejet leta 1948, vendar pa je bil v praksi uresničen mnogo kasneje. Božji poslanec Muhammad ﷺ pa je pred več kot 1400 leti obrnil novo poglavje v človeški zgodovini, ko je podal izjavo o človekovih pravicah, ki se glasi: "O ljudje! Vaš Gospodar je Eden in vaš oče [Adam] je eden. Arabec ni vreden več kot ne-Arabec in ne-Arabec ni vreden več kot Arabec, belec ni vreden več kot temnopolti in temnopolti ni vreden več kot belec, razen v pobožnosti." (Ahmad: 23489)



n. št. 630



Muhammad, poslanec islama

“O ljudje! Vaš Gospodar je Eden in vaš oče [Adam] je eden. Arabec ni vreden več kot ne-Arabec in ne-Arabec ni vreden več kot Arabec, belec ni vreden več kot temnopolti in temnopolti ni vreden več kot belec, razen v pobožnosti.”

n. št. 1948



Splošna Deklaraciji človekovih pravic (UDHR)

katera pravi da “so vsi ljudje rojeni svobodni in enakopravni.”

Skrb za okolje je del vere

Nekateri filozofi smatrajo, da je človek absolutni gospodar sveta in da on sam razpolaga z njegovimi sredstvi v svojo korist in v svoje zadovoljstvo, kot mu ustreza, kljub temu, da to pomeni uničenje delov tega sveta ali izumrtje nekaterih vrst. V nasprotju s tem, imajo drugi človeka za nepomembnega in ga smatrajo le za delček med milijoni drugih vrst stvaritev. Kako pa islam gleda na človekov odnos do sveta?

Islamski pogled na naravo človekovega odnosa do sveta temelji na veri in razumu, rezultat česar so podrobne določbe, ki urejajo odnose s soljudmi, živalmi, Zemljo in njenimi naravnimi viri.

Prva stvar, ki jo opazimo v tem odnosu, je ravnotežje, ki ga Kur'an postavlja med človeka in svet. Bog je počastil človeka in ga izbral nad ostalimi stvaritvami (17:70). Podredil mu je svet in bitja okoli njega, njemu v korist, obenem pa je dolžan skrbeti za njih. (14:32-33). Človek tako ni zgolj še ena vrsta med milijoni ostalih vrst življenja, brez kakršne koli prednosti nad ostalimi stvaritvami, temveč je močno počaščen, saj mu je bila narava podrejena v korist. (2:29)

Kur'an poudarja, da človek ni absolutni vladar sveta, ki lahko dela, kakor se mu zazdi. Vzvišen položaj, ki ga človek poseduje nad ostalimi stvaritvami, ga na nikakršen način ne pooblašča, da uničuje Zemljo in njene naravne vire. Kur'an poudarja, da je najvišja oblast le Edini Resnični Bog in Stvarnik ter, da ima človek vlogo Božjega namestnika na Zemlji. To pomeni, da ga je Bog postavil za skrbnika, ki mu daje pravico upravljanja virov v svoj prid. Prav tako mu je zapovedal, da se vključi v razvoj in proizvodnjo za splošno blaginjo človeštva, ne da bi škodoval sočloveku ali drugim bitjim. (2:30; 11:61)

islamski zakon ali Šerijat je definiral na stotine zakonov in podrobnih smernic za nadzor tega tesnega odnosa med človekom in svetom okoli njega. Nekateri primeri le-teh so:

1. Skrb za živali

Prenesle so se številne izjave poslanca Muhammada ﷺ, ki spodbujajo zaščito živali in obljublajo veliko nagrado tistim, ki jim izkazujejo prijaznost ter opozarjajo pred zlorabo in svarijo pred Božjo kaznijo, ki čaka na tiste, ki z njimi ravnajo na surov način.

Medtem ko je bilo prvo društvo, ki je spodbujalo zaščito živali (Društvo RSPCA) ustanovljeno leta 1824 v Veliki Britaniji in prvi predlog zakona o inkriminaciji živalskih zlorab prvič sprejet leta 1949, naj se spomnimo, da je islam prepovedal mučenje in krutost do živali, pred več kot 1400 leti. Prenesli so se številni nauki poslanca Muhammada ﷺ v katerih opozarja pred zlorabo živali, kot so ta, da jih ne smemo pustiti stradati, jih mučiti ali jih preobremenjevati, jih iz lastne zabave poškodovati ali jih pretepati. Ti nauki so dobro znani in jih lahko najdemo v knjigah islamskega prava.

Mogoče bo bralec spoznal, v kolikšni meri islam spodbuja dobro počutje živali, če bo prebral Muhammadov govor v katerem omenja prostitutko, ki je nekoč videla psa umirati od žeje. Obšel jo je občutek sočutja in usmiljenja, zato je odšla do bližnjega vodnjaka, vzela svoj čevelj ter ga napolnila z vodo, s katero je napojila psa. Bog ji je odpustil grehe zaradi njenega sočutnega dejanja, kljub temu, da je prostitucija strogo prepovedana v islamu. (Al-Buhari: 3280)



Leta 632 je islam prepovedal zlorabo živali ter opozoril, da jih ne smemo pustiti stradati, jih mučiti ali jih preobremenjevati, jih iz lastne zabave poškodovati ali jih pretepati.



Prvo društvo, ki je spodbujalo zaščito živali je bilo ustanovljeno v Veliki Britaniji leta 1824.



Prvi predlog zakona o inkriminaciji živalskih zlorab je bil sprejet v Veliki Britaniji leta 1949.





2. Skrb za rastline

Islam poziva svoje sledilce, da vzgajajo rastline in spodbujajo kmetijstvo bodisi za lastno korist ali za korist soljudi in drugih bitij.

V enem izmed naukov, nas je poslanec Muhammad ﷺ obvestil, da se bo tistemu, ki posadi ali pomaga posaditi rastlino, ki bo v korist ptici, človeku ali divji živali, to obravnavalo kot dobro delo in bo za to tudi nagrajen. (Al-Buhari: 2320)

Poslanec Muhammad ﷺ poziva muslimane, da celo v najtemnejših in najtežjih okoliščinah skrbijo za okolje in razvijajo zemljo tudi, če so prepričani, da se s tem dejanjem ne bodo okoristili. V enem izmed svojih naukov pravi: "Če nastopi trenutek Sodnega dne in nekdo v rokah drži sadiko, naj jo, če jo le lahko, posadi, saj se mu bo to štelo kot dobro delo." (Ahmad: 12981)

Ta primer smatra razvijanje zemlje v najtemnejših in najtežjih okoliščinah za enega od ciljev islama in za dejanje čaščenja ter poudarja, da nič ne bi smelo preprečiti človeku opravljanja tega plemenitega dejanja, tudi v stresnih časih in pod zastrašujočimi pogoji.



3. Skrb za naravne vire

Islam poudarja tudi, kako pomembno je skrbeti za okolje in paziti, da ne zapravljamo, uničujemo ali onesnažujemo naravnih virov. V tem pogledu zagotavlja celovit načrt, ki temelji na načelu "preventiva je boljša od kurative". Med drugim vključuje pomen osebne higiene, ohranjanja naravnih virov in sankcije za tiste, ki jih zlorabljajo.

- Prepoveduje zapravljanje naravnih virov, predvsem vode četudi je namenjena obrednemu čiščenju pred molitvijo.

- Preprečuje vplivnim ljudem, da bi monopolizirali naravne vire, na način, ki škoduje drugim. Tako je v islamu prepovedano zaprtje dostopa do vode (primer naravnega vira), ognja (primer vira energije) in pašnikov (primer vira hrane). (Abu Davud: 3477)



Skrb za okolje kot je nekoč izjavil Poslanec islama, je del vere.

- Prepoveduje vse, kar onesnažuje naše okolje. Primeri vključujejo prepoved uriniranja v stoječo vodo, saj to povzroči njeno onesnaženje, prepoved opravljanja potrebe tam, kjer vodijo poti, na mestih, kjer se zadržujejo ljudje, v sencah ali na sprehajalnih poteh.

To je le nekaj primerov iz dolgega seznama dejanj, ki niso tuja veri, katere Poslanec smatra varovanje okolja in preprosto dejanje, kot je odstranitev škodljive stvari s ceste, ne le za dobro delo, temveč tudi za del resničnega verovanja. (Muslim: 35)



Islam spodbuja znanje in znanost

Ni naključje, da je bila prva beseda Kur'ana, razodeta poslancu Muhammadu ﷺ beseda 'beri'. Kur'an in nauki Allahovega poslanca (Sunna) poudarjata pomen pridobivanja vseh oblik koristnega znanja na vseh področjih. Kur'an in nauki Božjega poslanca pojmujeta pot, na katero se musliman poda, da osvoji znanje kot pot, ki vodi v Raj. Poslanec Muhammad ﷺ je dejal, "Bog bo olajšal pot v Raj tistemu, ki išče pot do znanja." (Muslim: 2699)

V čudoviti primerjavi je poslanec Muhammad ﷺ nekoč povedal, da je prednost učene osebe pred pobožnim častilcem podobna njegovi prednosti pred najmanj krepostnimi od vseh muslimanov. (At-Tirmizi: 2685)

Iz tega razloga islam ni bil nikoli v konfliktu z znanostjo kot to velja za nekatere druge veroizpovedi. Znanstvene preiskave niso bile nikoli zatirane in znanstveniki nikoli niso bili preganjani zaradi svojih mnenj ali zaključkov, kot se je to dogajalo v zgodnjem srednjem veku, obdobju intelektualnega mrka in ekonomske regresije v Evropi. Ravno nasprotno, islam je vedno spodbujal znanost in znanje ter pozival svoje sledilce, naj ga pridobivajo in ga poučujejo, vse dokler to koristi človeštvu.

Ni presenetljivo, da je večina muslimanskih naravoslovcev začela svoje življenje z učenjem in pomnjenjem Kur'ana in preučevanjem islama. Zatem pa so se odlično odrezali na svojih področjih specializacije.

Islam ceni učene ljudi, ki razsvetlujejo ljudi in prenašajo svoje znanje na druge. Nakloni jim visok položaj in čast do te mere, da je poslanec Muhammad ﷺ poudaril, da vse Božje stvaritve molijo za tiste, ki razsvetlujejo in poučujejo ljudi o dobrem. (At-Tirmizi: 2685)



LAUNCHING

CURIOSITY

CLICK HERE



Večina muslimanskih naravoslovcev je začela svoje življenje z učenjem in pomnjenjem Kur'ana in preučevanjem islama. Zatem pa so se odlično odrezali na svojih področjih specializacije.



Nekateri muslimanski znanstveniki:



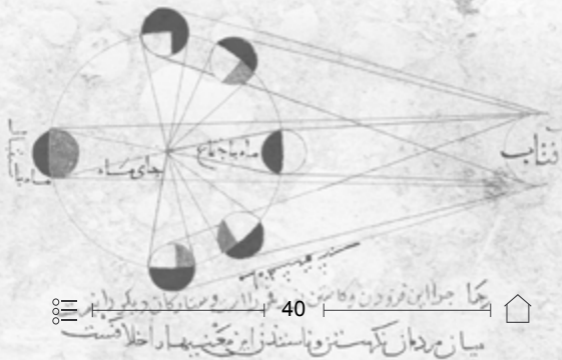
- 1. Al-Havarizmi (Bagdad, 850-790):** Bil je priznan matematik, astronom in geometer. Velja za prvotnega izumitelja algebre. Prav prek njega so si evropski jeziki izposodili arabsko besedo 'algebra' in število nič.



2. Ibn Al-Hajjaj (Kairo, 965-1040): Splošno znan pod imenom Alhazen. Bil je fizik, matematik in astronom, ki je med drugim, zelo veliko prispeval na področju optike, astronomije in matematike. Moderni fotoaparati so zasnovani po njegovem načrtu. Beseda 'kamera' pravzaprav izvira iz besede qumra, ki pomeni temna soba. Ibn Al-Hajjaj je zasnoval fotoaparati na tak način, da ilustrira svetlobne žarke, ki se odbijajo od osvetljenega predmeta in potujejo skozi majhno luknjo v temni sobi ter projicirajo narobe obrnjeno sliko tega predmeta na beli steni temne sobe.



3. **Al-Biruni (Horezm, 973-1048)**, poznan kot Aliboron v latinskem in Albiruni v angleškem jeziku. Bil je eden največjih učenjakov srednjeveškega islamskega časa. Zelo dobro je obvladal fiziko, matematiko, astronomijo in naravoslovne znanosti. Opisal je tudi Zemljino gravitacijo in veljal za prvega znanstvenika, ki je izjavil, da se Zemlja vrti okoli svoje osi, medtem ko kroži okoli Sonca.





4. **Az-Zahravi (Andaluzija, muslimanska Španija, 936-1013)**, na zahodu znan kot Abulkasi. Bil je muslimanski kirurg in "oče moderne kirurgije". Njegova dela s področja medicine in kirurgije so bila prevedena v številne jezike in iz njih so ljudje črpali znanje več stoletij. Njegovo pionirstvo in prispevki na sferi kirurških posegov in instrumentov, opisani v njegovih knjigah, so imeli ogromen vpliv, tako na Vzhodu kot na Zahodu vse do sodobnega časa. Nekatere njegove iznajdbe se uporabljajo tudi v današnjih časih.





5. Ibn Sina (Buhara, Uzbekistan, 980-1037), bolj znan po svojem latinskem imenu Avicenna. Bil je spoštovan zdravnik in filozof, njegovi talenti in spretnosti so bili na visoki ravni za čas v katerem je živel. Opisal je nešteto medicinskih pojavov in predpisal zdravljenje zanje. Spodbujal je tudi znanstvene raziskave v svojih medicinskih študijah in dosegel izjemna odkritja, ki so veljavna do tega dne. To je vidno iz njegovega znamenitega dela Kanon medicine, ki je sedem stoletij ostalo temeljno medicinsko vodilo. V Evropi se je uporabljalo do sredine 17. stoletja.

Po svoji prepoznavnosti vodilne osebnosti na področju medicine, je zagotovil brezplačno zdravljenje pacientom kot humanitarno gesto in v zahvalo Bogu, ki mu je podaril to znanje.



6. **Ibn Al-Nafis (Damask, 1213-1288)** je bil ugleden učenjak islamskega prava ter eden naj izjemnejših zdravnikov in fiziologov v zgodovini človeštva. Poznan je po tem, da je prvi odkril in opisal pljučni krvni obtok. Prav tako je zasnoval številne medicinske teorije, ki so veljavne do današnjega dne.



Islam zajema vse vidike človekove dejavnosti

Na veliko presenečenje mnogih ljudi, islam ni zgolj skupek obredov, dejanj in splošnih moralnih nauk, kot to velja za številne vere, s katerimi so seznanjeni.

Islam ni le duhovna potreba, ki jo muslimani izpolnjujejo v mošejah prek prošenj in molitev.

Ravno tako ni zgolj skupek stališč in prepričanj, katere zagovarjajo njegovi pristaši; niti ni zgolj celovit ekonomski in ekološki sistem; niti le sklop pravil in načel za izgradnjo družbe in sistema. Prav tako ni le izključno niz moralnih vrednot in pravil obnašanja pri sodelovanju z drugimi.

Islam je celovit način življenja. Zajema vse vidike življenja in veliko več. Kljub temu pa ne omejuje svobode ljudem, v tolikšni meri kot jim olajšuje življenje, tako, da se prizadevanja usmerijo k ustvarjalnosti in gradnji civilizacije. To je največji blagor, katerega je Bog podaril človeštvu, kot to potrjuje Kur'an (5:3).

Nekoč je neki nemusliman, rogajoč se enemu od učencev plemenitega poslanca – ime mu je Salman Al-Farisi – dejal: “Resnično vaš družabnik (pomeni Allahov poslanec) vas uči vse. Celo kulturo opravljanja velike in male potrebe.” Salman mu je odgovoril: “Res je, uči nas.” in mu je pojasnil predpise islama in kulturo obnašanja v tej zadevi. (Muslim 262)



Islam je celovit način življenja, ki zajema vse vidike življenja in veliko več.

Sedanje in posmrtno življenje

Stari Egipčani so svoje mrtve mumificirali in poleg njih položili vso njihovo lastnino, misleč, da jo bodo v posmrtnem življenju potrebovali.

Tibetanski budisti še vedno prakticirajo “nebesne pokope”, kjer ostanke trupla raztresejo po vrhu gorovja, kjer jih pojedjo jastrebi in drugi plenilci. Hindujci pa še vedno kremirajo svoje mrtve, ker verjamejo, da sežiganje trupel osvobodi njihove duše.



To je le nekaj primerov različnih žalnih slovesnosti, ki so jih izvajali privrženci različnih veroizpovedi, ob slovesu od mrtvih. Ti obredi so se spreminjali glede na čas in verska prepričanja ljudi o življenju po smrti. S tem pa se odpirajo številna globoka vprašanja, ki zahtevajo prepričljive odgovore, in sicer ali obstaja življenje po smrti in v primeru da, kakšna je njegova narava ter kaj tam potrebujemo?

Takšni odgovori so bistvenega pomena, ker je smrt univerzalno sprejeta, neizogibna resnica in čaka vse nas, brez izjeme. To velja, v primeru, če verujemo v življenje po smrti ali ne; če so naša prepričanja omejena zgolj na materialni svet, ki ga zaznavamo z našimi čuti, ali ne; ter če smo pripravljeni na ta ključni trenutek ali pa skušamo odvrniti pozornost od njega.

Kljub vsem poskusom, da bi pozabili na to končno resnico, se vprašanje vsiljuje vsakič, ko se ustavimo in pomislimo: je smrt konec in za njo ni ničesar več? Drugače rečeno, je naš obstoj brez pomena?

To vprašanje se nam vztrajno zastavlja. Kur'an ga ponavlja na različne načine, ko pravi, da bodo številni ljudje na Sodnem dnevu obžalovali, da si niso vzeli časa in razmišljali in se tako niso uspeli pripraviti na odhod iz tega sveta. Nekateri bodo v obžalovanju rekli: "Oh, ko bi se le vnaprej pripravil za to življenje!" (89:24) Drugi bodo objokovali svojo usodo in rekli: "O, ko bi le bil prah!" (78:40)



Smrt je univerzalno sprejeta, neizogibna resnica in čaka vse nas, brez izjeme. To velja, v primeru, če verujemo v življenje po smrti ali če so naša prepričanja omejena zgolj na materialni svet, ki ga zaznavamo z našimi čuti.

Znano je, da vsi pripadniki božanskih verstev verujejo v posmrtno življenje, ter v nagrado in kazen v njem, saj je to bistvo sporočila, s katerim so prišli vsi poslanci. Poleg tega razum potrjuje dejstvo, da vera in moralne vrednote, ne bi imele pomena in ne bi bile plodne, če posmrtnega življenja, v katerem bodo ljudje nagrajeni ali kaznovani glede na svoja dejanja, ne bi bilo.

Mnogi ljudje pa pomotoma verjamejo, da vera in čaščenje, ne moreta iti z roko v roki s služenjem denarja, zabavo in splošnim napredkom. Menijo, da lahko živimo, le za bodisi to življenje ali za prihodnje, misleč, da se to življenje in prihodnje ne moreta združiti, kot se ne moreta dan in noč.

Nekateri se čudijo, spet drugi težko verjamejo, da na videz očitna ločnica med čaščenjem in zabavo ali med čaščenjem in bogastvom v islamu ne obstaja. Poslanec Muhammad ﷺ nam sporoča, da bo človek nagrajen za kakršno koli pravilno dejanje, ki ga opravi z lepim namenom, tudi, če le odstrani škodljiv predmet, kot je na primer trnje, s poti ljudi ali pa položi grižljaj hrane v usta svojemu zakoncu. (Al-Buhari: 56)



Vsi pripadniki božanskih verstev verujejo v posmrtno življenje ter v nagrado in kazen v njem.

Poslanec Muhammad ﷺ je nekoč obvestil svoje družabnike, da so načini izvajanja dobrih del neskončni in različni. Na veliko začudenje družabnikov je dal naslednji primer: "In v samem spolnem aktu vsakega izmed vas, je nagrada za dobrodelnost." Vprašali so ga, "Kako smo lahko nagrajeni, za zadovoljitev naših spolnih potreb?" Odgovoril je, "Če bi jih zadovoljili na nedovoljen način, mar ne bi storili greha?" "Da," so odvrnili. "Na isti način," je rekel, "z dovoljenim dejanjem (z vašim zakoncem), boste bili zagotovo nagrajeni." (Muslim: 1006)

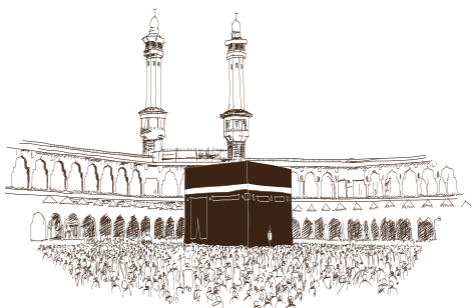
Zato vsak, ki se uči o islamu, od prvega trenutka, ko se seznanil s to vero, opazi ravnovesje, ki ga islam postavlja med sedanjim in posmrtnim življenjem, kot ga jasno opisuje Kur'an. Medtem ko Kur'an spodbuja ljudi k čaščenju Boga v upanju na nagrado v posmrtnem življenju, istočasno poudarja pomembnost prizadevanja v tem življenju v upanju Božje milosti (62: 9-10). Tako je vsak upravičen do nagrade in plačila, vse dokler, je s tem dejanjem nameraval doseči zadovoljstvo Boga. Ker islam zajema vse vidike življenja, se vsa človekova dejanja štejejo za dejanja bogoslužja, vse dokler so ta storjena z dobrim namenom in posvečena Bogu. Musliman je dolžan častiti Boga, tako z opravljanjem svojega dela in služenjem denarja, vzgajanjem svojih otrok, skrbjo za svoje zdravje in okolje ter s prispevanjem k izboljšanju družbe po svojih zmogljivostih, kot tudi z opravljanjem molitev, postom in dajanjem miloščine.

To je ena od skrivnosti dobrega počutja in notranjega miru, ki ga doživlja musliman, ko občuti ravnovesje med tem in posmrtnim življenjem ter med zabavanjem in čaščenjem. Med njimi ni nobenega konflikta, temveč se medsebojno dopolnjujejo.

Zato islam poudarja moto muslimana, ki v tem smislu zajema islamska stališča in mu narekuje, naj razglasi: "Svoje življenje iz vseh vidikov posvečam čaščenju Boga in ne le z molitvami in pobožnostjo, in v zameno pričakujem Njegovo nagrado. On bo sodil moja dejanja in me po smrti nagradil za njih, s tem pa se bom držal Božjih ukazov in Njegove vere, islama. (6:162).



Islam poudarja pomembnost dobro uravnoveženega življenja. Medtem ko ljudi poziva, naj častijo Boga, da bodo deležni nagrade v Prihodnjem življenju, jih istočasno opominja, naj si prizadevajo, da na tem svetu iščejo Božje obilje in zaslužijo za svoje preživetje.





Islam spodbuja komunikacijo in sodelovanje z drugimi

Zapisi Ahmada ibn Fadhlana, priznanega muslimanskega popotnika o večjem delu Rusije, Danske in Skandinavije so prvi podrobni opisi in analize življenja in družbe na tem področju.

Leta 921 se je odpravil na neverjetno potovanje, ki je morda najpomembnejše potovanje na področju kulturnih povezovanj v srednjem veku. Zapustil je Bagdad, takratno prestolnico znanosti in civilizacije ter obiskal veliko držav in spoznal številna ljudstva. Vse dogodke, ki jim je bil priča, je dokumentiral v rokopisu, ki je bil najden v Rusiji. Njegove izkušnje so bile prvič objavljene v knjigi leta 1923.

Pomembnost teh zapisov, kot pravi avtor ameriškega porekla Michael Crichton v svoji knjigi 'Jedci mrtvih', leži v dejstvu, da so bili bagdadski Arabci "muslimani, zelo vdani svoji veri. Toda bili so izpostavljeni drugim ljudstvom, ki so izgledali, se obnašali ali verjeli drugače od njih. Arabci so bili v tistem času najmanj pokrajinsko prebivalstvo, kar jih je naredilo odlične opazovalce tujih kultur. (HarperCollins publishers, 1976, str.10)



Islam torej poziva svoje sledilce, da združijo roke z drugimi in aktivno sodelujejo pri gradnji reform in civilizacije ter komunicirajo z ostalimi na najvišji stopnji etičnega obnašanja kljub kulturnim in verskih razlikam. Poudarja, da izolacija in socialna zadržanost nista značilnosti pravega islama. Zaradi tega razloga je poslanec Muhammad ﷺ rekel, da vernik, ki sodeluje z ljudmi in ima potrpljenje nad škodo, katero mu povzročajo, boljši od vernika, ki ne sodeluje z njimi in nima potrpljenja nad njihovo škodo. (Ibn Madža: 4032)

Edini Stvarnik vreden čaščenja



Islam

Islam poudarja, da teoretično prepričanje ne zadostuje, da postanete resnični vernik. Če verujemo, da je Bog in Stvarnik Eden, potem Ga moramo častiti Njega samega.



Arabska beseda 'Allah' je lastno ime za Boga in zajema in združuje naslednje tri pomene:

- Tisti, ki je vreden čaščenja, Tisti, kateremu ljudje iskreno posvečajo svoje molitve in post in Tisti, h kateremu se obračajo vsa srca, in komur usmerjajo vse svoje bogoslužje.
- Najvišji v svojem obstoju, lastnostih in slavi do te mere, da omejeno človeško bitje ne zmore dojeti Njegove veličastnosti in razumeti Njegove razsežnosti.

- Tisti, na katerega so navezana naša srca in za katerim vsi hrepenimo in Tisti, ob katerem ljudje najdejo mir in spokoj v svojih srcih, ko se spominjajo Nanj in izkusijo veselje, ko se Mu približajo s čaščenjem.

Kur'an poudarja, kako pomembno je popraviti svoje pojmovanje Boga in si prizadevati, da bi te koncepte očistili vseh izkrivljanj in nepopolnosti, ki so z njimi povezane in katere skušajo zmanjšati Božjo veličastnost in slavo.



Potreba po iskrenem čaščenju Boga samega, brez čaščenja česarkoli drugega poleg Njega je zadeva, katero islam najbolj poudarja in jo naredi povsem jasno. Vsi Božji poslanci so klicali svoje ljudi k tej pomembni zadevi.

Bog, kot pojasnjuje Kur'an, je Stvarnik in Začetnik našega sveta in vseh njegovih zakonov ter vsega, kar se v njem dogaja, ne glede na to, kako majhno je. On je Edini Stvarnik in vse obstaja z Njegovo popolno voljo in neizmernim znanjem. Nobena ženska ne zanosi niti rodi otroka brez Njegovega znanja in volje. Nobena kapljica dežja ne pade, nobena sprememba se ne zgodi, ne ponoči ali čez dan, pa naj bo očitna ali skrita, na vseh straneh tega širnega vesolja, razen, da jo On zajema s Svojimi sposobnostmi, znanjem, milostjo in močjo. (41:47; 6:59)

Bog ima najboljša, popolna in najlepša imena. On je Vsemočni, kateremu pripada vsa moč in katerega, nihče ni zmožen premagati. On je Najbolj milosten, čigar milost obdaja vse in On je Najvišji, kateremu ni moč pripisati nobene nepopolnosti.

Kur'an ovrže zmotne trditve nekaterih ljudi, ki pravijo, da je Bog ustvaril nebesa in Zemljo v šestih dneh in na sedmi dan počival, rekoč: »Mi smo resnično ustvarili nebesa in Zemljo in vse, kar je med njimi, v šestih dneh, in dotaknila se Nas ni nobena utrujenost.«(50:38)

Do teh vrst zmotnih trditev prihaja kot posledica primerjanja Boga z bitji, ki jih je vajeen človeški um. Vendar pa nič ne more biti dlje od resnice. Bog je Stvarnik in vse poleg Njega, je Njegovo stvarstvo. Kako bi Stvarnik lahko bil podoben Svojemu stvarstvu? Kur'an pravi, "Ničesar ni Njemu podobnega in On je Tisti, ki vse sliši in Tisti, ki vse vidi." (42:11)

Po naukih islama je Vsemogočni Bog Pravičen Sodnik, ki nikomur ne dela krivice, niti v teži atoma. Karkoli zaznavamo v tem življenju, potrjuje Njegovo popolno modrost in neomejeno milost. Tako, kot se mlad otrok morda ne zaveda modrosti za nekaterimi dejanji svojih staršev in jih ne more razumeti ali razložiti zaradi velike razlike med njihovimi intelektualnimi in miselnimi sposobnosti, človekovo razumevanje ne more razumeti modrosti in smisla Boga, glede nekaterih vidikov Njegovega Stvarstva in Volje.

V islamu pa teoretično prepričanje ne zadostuje, da postanete resnični vernik. Če verujemo, da je Bog in Stvarnik Eden, potem Ga moramo častiti Njega samega. Nobeno dejanje čaščenja in nobena prošnja, ne sme biti usmerjena k drugemu, kot k Allahu. Namesto tega, moramo iskreno častiti Boga brez posrednikov, kajti Stvarnik je visoko nad vsem tem.

Medtem ko, se kralji ali predsedniki morda ne zavedajo vseh potreb revnih in šibkih ljudi in ne morejo odobriti vseh njihovih prošenj in jih podpirati, brez pomoči svojih pomočnikov in sodelavcev, ki jih obveščajo o okoliščinah, Vsemogočni Bog, ve, kar je očitno in kar je očem skrito. On je Vsemočni in resnični vladar, ki ima moč nad vsemi stvarmi. Celotno vesolje je pod Njegovim nadzorom in ko On odloča o zadevi, ji le reče: "Bodi" in postane. Zakaj bi se potem obračali na druge poleg Njega?



Kur'an jasno navaja, da zadovoljstva in sreče ni mogoče v celoti uresničiti, če se musliman ne obrne k svojemu Gospodarju in ga prosi, naj izpolni njegove prošnje in potrebe. Bog ima moč nad vsemi stvarmi in On je Velik in tisti, ki je vreden vse slave, ki ljubi in izraža Svojemu stvarstvu neizmerno prijaznost, na načine, ki jih niti ne zaznavamo. Nagrajuje ljudi sorazmerno z njihovim obračanjem Nanj in izražanjem ponižnosti. (2:28; 27: 63)

Zadeva, katero islam najbolj poudarja in jo jasno razkriva, je ista zadeva, h kateri so svoja ljudstva klicali vsi Božji poslanci, in sicer nujnost iskrenega čaščenja Boga, brez pridruževanja partnerjev Bogu (16:36). Poleg Boga se ne smemo obračati na nobenega glasnika vere, angela ali svetnika, ne glede na to, kako pobožni so, misleč, da so posredniki med Bogom in Njegovimi služabniki. Konec koncev so le Božja stvarstva in Njegovi služabniki. Za posrednike med Bogom in služabniki ni nobene potrebe, saj je Bog vedno blizu in sliši njihove glasove in odgovarja na njihove molitve, vse dokler oni iskreno častijo le Njega.

Ko se človek iskreno obrne k Bogu, bo zagotovo doživel sladek okus sreče in začutil notranji mir in spokojnost. Ne bo čutil zmedenosti in tesnobe, ker ve, da je Stvarnik in Lastnik Eden in zato se ne bo obrnil na nikogar drugega, razen na Njega in zavetišča ne bo iskal nikjer drugje, kot le pri Njem.

Ta pomen je zapisan v zelo kratkem poglavju (Suri), v najbolj znanem in pomembnem poglavju v Kur'anu in sicer poglavju Al-Ihlas (iskrena predanost).



LAUNCHING

CURIOSITY

CLICK HERE



Kur'an poudarja, da se vse zgodi z Allahovim znanjem in voljo; tudi padajoče dežne kaplje in listje na drevesih.



Surah Al-Ihlas — Poglavlje 'Iskrena predanost'

V tej Suri, Bog ukazuje poslancu Muhammadu ﷺ, naj razglasi sledečo izjavo, kot da odgovarja na vprašanje: "Kdo je Bog?"

- Bog je Eden, nima partnerjev in je edini vreden čaščenja.
- Vsa bitja, brez izjeme, so odvisna od Boga in se obračajo Nanj, da zadovolji njihove potrebe in prošnje.
- Visoko Vzvišen je On nad trditvijo, da ima otroka ali da je bil rojen, kajti On je Prvi (Al-Avval), ki je vedno obstajal in nikogar in ničesar ni bilo pred Njim.
- On nima enakovrednega in nihče ni primerljiv z Njim v Njegovem bistvu in lastnostih. Je edini Stvarnik vseh in vse ostalo je Njegovo stvarstvo.

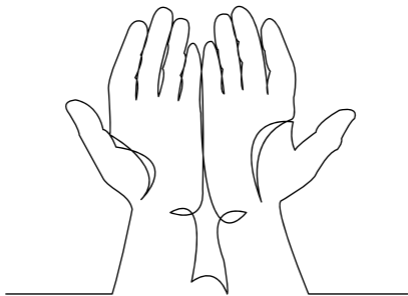


Harmonija med zakoni narave in islamskimi predpisi

Bog je ustvaril to vesolje v katerem živimo, od majhne celice v našem telesu in stvari, ki so še manjše od nje, do najbolj oddaljenih galaksij, z izredno natančnostjo in neverjetno ureditvijo, brez katere se življenje in narava ne bi mogla ohranjati. Vsi naravoslovci potrjujejo, da bi vsako neravnovesje ali motnja v tem sistemu, ne glede na to, kako majhna bi bila, neizogibno povzročila popolno uničenje in opustošenje.

Musliman veruje, da Stvarnik tega osupljivega sistema v Svoji natančni ureditvi, zagotovo pozna zakone, določbe in način življenja, ki je najbolj primeren za človeštvo. Vera, katero je predpisal, je edini sistem, ki je primeren za človeštvo in kateri bo z gotovostjo uskladi vse vidike človeškega življenja. Vsemogočni Bog v Kur'anu obrazloži, da je On, Stvarnik vesolja, tisti, ki najbolje ve, kaj je v najboljšem interesu Njegovega stvarstva: "Mar Tisti, ki je ustvaril, ne ve? In On je Najbolj blag in glede vsega Vseveden." (67:14)





V islamu ni duhovništva

Mnoge vere so določenim ljudem podelile posebne verske prednosti pred drugimi, ter povezale vero in bogoslužje teh ljudi, s soglasjem in odobritvijo nekaterih posameznikov. V teh verskih sistemih, ti posamezniki, delujejo, kot posredniki med ljudmi in Bogom. Oni so tisti, ki dajejo odpuščanje in imajo celo vpogled v neviden svet in tisti, ki jim nasprotujejo so obsojeni na poraz in bedo.

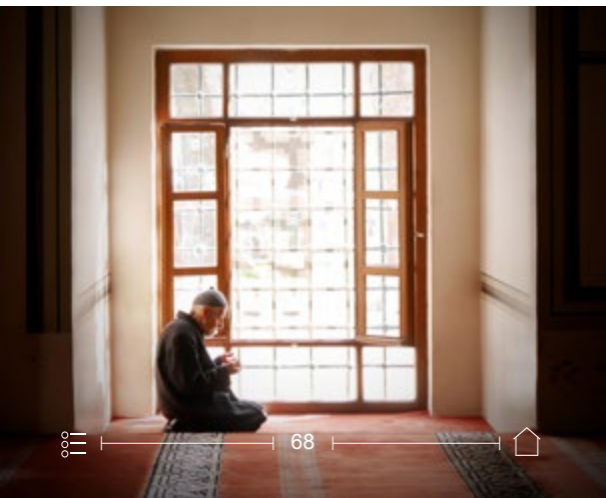
V islamu pa naziv "duhovnika" ne obstaja. Namesto tega, je človeku izraženo najvišje dostojanstvo in čast, saj je brez vsake duhovne avtoritete, katera bi igrala posrednika med njim in Bogom. Popolnoma zavrača idejo, da bi morala biti človekova sreča, kesanje in čaščenje odvisna od volje določenih posameznikov, ne glede na to, kako dobri in pobožni so.



Islam je človeku dal najvišje dostojanstvo in čast, saj je brez vsake duhovne avtoritete, katera bi igrala posrednika med njim in Bogom. Popolnoma zavrača idejo, da bi morala biti človekova sreča, kesanje in čaščenje odvisna od volje določenih posameznikov, ne glede na to, kako dobri in pobožni so.

Prav tako islam zavrača katerokoli avtoriteto, ki bi trdila, da je znanje o veroizpovedi izključno njihova pravica. Islam ne samo, da obravnava versko znanje in razumevanje Kur'ana, kot pravico vseh ljudi, temveč tudi, kot dolžnost. Vsakemu muslimanu, brez izjeme, ukazuje, naj bere Kur'an in ga razume, premišlja o njegovem pomenu in nato prakticira njegove nauke. (38:29)

Vera in dejanja čaščenja, sta med človekom in njegovim Gospodarjem in nihče nima pravice ali privilegija, da deluje, kot posrednik med njima. Vsemogočni Bog je resnično vedno blizu Svojim služabnikom. Sliši njihove molitve in odgovarja nanje. Vidi njihova dejanja čaščenja in molitve, ter jih za vse to nagrajuje. Noben človek nima pravice podeljevati odpuščanja in sprejemati kesanje. Ko se človek iskreno obrne k Bogu, mu On zlahka odpusti in sprejme njegovo kesanje, kot Allah pravi v Kur'anu: "In ko te Moji vdani sužnji vprašajo o Meni, Jaz sem resnično blizu, nemudoma se odzovem prošnji prosilca, ko Me zaprosi. Zato naj se odzovejo Meni in naj verujejo v Mene, da bi tako lahko bili vodeni na Pravo pot." (2:186)





“

Kur'an pojasnjuje, da je Bog vedno blizu vsakemu, ki se iskreno obrne Nanj s prošnjo.

Ali obstajajo posebni obredi za sprejem islama?

Osebi, ki iz prepričanja želi sprejeti islam, ni potrebno izvesti nobenih zapletenih ritualov. Za to ni posebnega mesta, niti ni potrebna prisotnost posebne osebnosti. Vse, kar mora storiti, je izpovedati dve pričanji vere, popolnoma razumeti njihov pomen in verjeti vanju, ter biti pripravljen prakticirati njune nauke. Ti pričanji vere sta:

Ašhadu an la ilaha il-lal-lah. (Dobesedno pomeni, pričam, da ni nobenega Boga, razen Allaha). To pa pomeni: Trdno verjamem, da ni drugega Boga, ki bi bil vreden čaščenja, razen Allaha in pripravljen sem Ga častiti, Njega samega in Mu ne pridruževati nikogar in ničesar.

Va ašhadu an-na Muhammadan rasulul-lah (Dobesedno pomeni, in pričam, da je Muhammad Allahov poslanec). To pa pomeni: Pričam, da je Muhammad Allahov poslanec, katerega je poslal vsem človeštvu. Sledil bom njegovim ukazom in se izogibal vsem, kar je prepovedal, ter častil Allaha v skladu z njegovim vodenjem in prakso.



Kdo so Božji poslanci?



Bog

Bog je ustvaril ljudi, da bi Ga častili in jim poslal poslance, da jih naučijo Božjih zakonov in jih opominjajo na Njegovo vero. Skrbijo za pravilno vero ljudi in njihove posvetne zadeve, dajejo dober zgled in s tem izničujejo pokvarjene prakse ter ljudi privabijo na pravo pot, da ne bodo imeli nobenega argumenta za zavračanje vere. Kakšna pa je resnica o teh poslancih?



P Poslanci so ljudje

Kur'an v nešteti verzih poudarja, da so vsi poslanci le ljudje, katere je Bog obdaril z razodetjem in Božjim sporočilom. Kljub tej podobnosti z nami, pa se od nas razlikujejo, in sicer držijo visok status čistosti in dobrega karakterja, saj jih je izbral Bog, da dostavijo Njegovo sporočilo in vero človeštvu. Kot pravi Kur'an: "Reci: 'Zares sem samo človek kot vi, razodeva se mi, da je vaš Bog resnično eden in edini Bog...'" (18:110)

Tako so vsi Božji poslanci zgolj človeška bitja, ki se rodijo, umrejo in zbolijo, kot vsi drugi. Njihove lastnosti in potrebe so podobne lastnostim in potrebam vseh drugih ljudi.

Nimajo nobenih Božjih značilnosti, kajti te pripadajo samo Bogu. So le ljudje, ki jim je Bog poslal razodetje, med drugim, preko angelov ali navdiha.

Narodom iz preteklosti se je zdelo nenavadno, da je Bog poslal razodetje enemu izmed njih. Bog pravi, da je njihovo presenečenje neupravičeno, kajti le z razodetjem lahko Božje vodenje in nauki o Njegovi veri dosežejo ljudi. (10:2)

Njihovega položaja, se ne sme pretirano povečevati

Bog je za posredovanje Svojega sporočila izbral najboljše ljudi. To so ljudje, ki so dosegli najvišjo raven pravičnosti, kreposti in integritete. Kur'an (6: 84-87) jih opisuje kot "vodene na Pravi poti", «dobrodelne», "častne", "pravične", "izbrane" "povzdignjene nad drugimi".



Kuran poudarja, da so vsi poslanci in glasniki vere le ljudje, katere je Bog obdaril z razodetjem in Božjim sporočilom.

Kadarkoli je nekdo od glasnikov vere naredil napako, jo Bog ni odobril, temveč ga opomnil, naj preneha in se obrne k Njemu. Takšna napaka pa je bila posledica osebnega razmišljanja in nikakor ni bila storjena namenoma.

Kur'an tako zagotavlja natančen in nepretiran opis poslancev. Vsekakor so nezmotljivi, v smislu, da ne zagrešijo velikih grehov in ne delajo napak pri posredovanju Božjega sporočila ljudem, ter izvrševanju tega. Kljub temu pa so le ljudje in ne bogovi, niti sinovi Boga, niti nimajo nobenih božanskih lastnosti.

Pogovor, ki je omenjen v Kur'anu, se bo zgodil na Sodni dan, ko bo poslanec Jezus (mir z njim) očistil svoje ime in zanikal trditev, da je rekel ljudem, naj ga častijo poleg Boga: "In ko je Allah rekel: «O Jezus, Marijin sin, mar si ti rekel ljudem: 'Vzemite mene in mojo mater za bogova, namesto Allaha!'», je odvrnil: «Slavljen bodi! Meni se ne spodobi, da bi rekel, česar nimam pravice reči. Če sem to rekel, Ti to že veš, kajti Ti veš, kar je v moji duši, jaz pa ne vem, kaj je v Tebi. Resnično, Ti si Poznavalec prav vsega neznanega. Govoril sem jim zgolj to, kar si mi ukazal: 'Častite Allaha, mojega in vašega Gospodarja!' Bil sem jim priča, dokler sem bil med njimi, ko pa si me vzel, si Ti bedel nad njimi, kajti Ti bediš nad vsem.» (5:116-117)





Kur'an omenja poslanca Jezusa (mir z njim) in ga hvali in brani pred lažnimi obtožbami -25krat. Mojzes je omenjen -136krat. Poslanec Muhammad ﷺ, kateremu je bil Kur'an razodet, pa je omenjen le -5krat.

Islamski pogled na poslanca in glasnike vere

Nekateri ljudje zmotno verjamejo, da je Kur'an samo podroben opis Božjega poslanca Muhammada ﷺ. Toda na njihovo presenečenje, Kur'an omenja poslanca Jezusa (mir z njim), in ga hvali in brani pred lažnimi obtožbami 25-krat. Mojzes je omenjen 136-krat. Poslanec Muhammad ﷺ, kateremu je bil Kur'an razodet, pa je omenjen le 5-krat.

Medtem ko, večina privržencev drugih ver, sprejema le svoje poslance in nekaterim drugim celo izkazuje sovražstvo, bo vsak, ki bere Kur'an, hitro ugotovil, da v številnih verzih poudarja, da človek ne more biti musliman, če ne verjame v vse Božje poslance in da bo zagotovo zapustil islam, tisti, ki zanika katerega koli od njih ali, ki dvomi v Božje sporočilo, s katerim je bil poslan, ali pa ga obtožuje laganja. Kur'an (2:285) jasno poudarja, da Muhammad ﷺ in njegovi sledilci verjamejo v Boga, Njegove angele, Njegove knjige in Njegove poslance in da ne razlikujejo med nobenim izmed njih.

Kdor je seznanjen s Kur'anom, bo ugotovil, da so nekateri deli ali poglavja (imenovana Sure, oz. Sura v ednini), po katerih je organiziran, poimenovana po nekaterih poslancih, kot so Abraham in Jožef. Celotno poglavje Kur'ana je poimenovano po čisti devici Mariji, materi Jezusa (mir z njima).

Islamski pogled na Jezusa Kristusa (mir z njim)



Jezus

Jezus Kristus (mir z njim) je ena najpomembnejših osebnosti v zgodovini, ki so prinesli človeštvu dobroto. Ljudje pa glede njega izražajo različna mnenja. Nekateri trdijo, da je Bog; nekateri verjamejo, da je Božji sin; drugi pa mu ostro nasprotujejo in zoper njega podajajo lažne obtožbe. Kaj pa islam pravi o Jezusu (mir z njim)?



1

Jezus je eden najpomembnejših poslancev

Kur'an poudarja, da je Jezus (mir z njim) eden najpomembnejših poslancev, da je eden izmed tistih, ki so zelo cenjeni, in da je bila njegova mati Marija, čista, pobožna in resnična devica, ki se je v celoti posvetila čaščenju Boga. Z Božjim dovoljenjem je čudežno zanosila brez očeta in rodila Jezusa. Njegov primer je podoben Adamovemu, katerega je Bog ustvaril brez očeta in matere. Kur'an pravi: "Primer Jezusa pri Allahu je podoben primeru Adama. Ustvaril ga je iz zemlje, mu nato rekel: "Bodi," in je bil." (3:59)

2 Musliman mora verjeti v njegove čudeže

Musliman verjame v čudeže, katere je Jezus opravljajal z Božjim dovoljenjem, kot so na primer, njegova sposobnost zdravljenja gobavcev in slepih, oživljanje mrtvih ljudi in obveščanje svojega ljudstva o tem, kaj so jedli in kaj shranjevali v svojih hišah. Vse to z Božjim dovoljenjem. Bog mu je dal sposobnost, da opravlja takšne čudeže, kot dokaz o njegovi istovetnosti kot poslanec, ki je prišel s sporočilom od Boga.

3 Poslana mu je bila Sveta knjiga, Evangelij

V Kur'anu lahko preberemo, da mu je Vsemogočni Bog poslal eno izmed Njegovih najpomembnejših Svetih knjig, in sicer Evangelij (Al-Indžil), kot svetlobo, milost in vodenje za ljudi na Pravo pot. Prav tako navaja, da je izvirno besedilo te Svete knjige doživelo korenite spremembe, ki so ga v mnogih pogledih izkrivile.



4**Bil je le človek brez kakršnih koli božanskih lastnosti**

Islam pravi, da je bil Jezus (mir z njim) samo človek, katerega je Bog povzdignil nad druge, ko ga je poslal, naj vodi potomce Izraela in ga podpiral s številnimi čudeži. Nima nobenih božanskih lastnosti in zato ga v islamu ne častimo. Kur'an pravi (43:59): "On je le predani suženj, katerega smo blagoslovili in iz katerega smo naredili vzor za sinove Izraela."

5**Ni bil križan, ampak dvignjen v nebesa**

Islam trdi, da Jezus ni bil niti ubit, niti križan, temveč ga je Bog dvignil v nebesa. Ko so ga želeli njegovi sovražniki ubiti, je Bog nekemu drugemu dal Jezusov videz zaradi katerega so vsi verjeli, da so križali Jezusa. To dejstvo je jasno navedeno v Kur'anu (4:157-158).



Drevo poslancev

Božji poslanci (naj bo mir z njimi) so številni, v nadaljevanju predstavljamo le najbolj znane.

Adam:

Bil je prvi človek in oče človeštva. Bog ga je ustvaril iz prahu in ukazal angelom, naj se mu poklonijo, ter ga poslal iz Raja na Zemljo.

Noe:

Svoje ljudstvo je klical k bogoslužju, vendar so ga zavrnil in ga zmerjali z lažnivcem. Bog jih je nato kaznoval z velikansko poplavo, v kateri so vsi utonili. Rešeni so bili le Noe in verniki, ki so se z njim vkrcali na ladjo.



Abraham:

Imenovan je tudi 'Oče poslancev', kajti vsi poslanci, ki so prišli za njim, so njegovi potomci, vključno z Muhammadom ﷺ. Bil je izmed najpomembnejših poslancev. Klical je k verovanju v enega Boga in bil prvi, ki je zgradil Kabo, zgradbo v obliki kocke znotraj Svete mošeje v Meki, katera danes predstavlja smer proti kateri se klanjajo muslimani.

Izmael:

Bil je eden od sinov poslanca Abrahama in njegov pomočnik pri gradnji Kabe.

Izak:

Bil je eden od sinov poslanca Abrahama. Njegovo rojstvo so Abrahamu oznanili angeli: "Oznanili smo mu radostno vest, da bo dobil Izaka, glasnika vere, enega izmed krepostnih." (37:112)



Jakob :

Bil je sin poslanca Izaka (mir z njim). Imenuje se tudi Izrael in vsi Izraelovi sinovi so njegovi potomci.

Jožef :

Bil je sin poslanca Jakoba (mir z njim). Preživel je serijo hudih preizkušenj, toda njegova potrpežljivost in pobožnost sta se izplačali in sčasoma je postal vladar Egipta.

Mojzes:

Bil je eden najpomembnejših poslancev. Bog ga je poslal Izraelovim sinovom in mu razodel Toro, ter ga podprl s številnimi čudeži. Faraon ga je arogantno zavrnil kot poslanca in tako je Bog povzročil, da je utonil v morju skupaj s svojo vojsko ter rešil Mojzesa in njegove sledilce.



David:

Bil je poslanec, katerega je Bog naredil za kralja svojega ljudstva.

Sulejman:

Davidov sin (mir z njim), bil je poslanec, kateremu je Bog namenil "mogočno kraljestvo" (4:54) in mu podredil veliko Svojih bitij.

Zakarija:

Bil je eden od Božjih poslancev za sinove Izraela. Bil je varuh Marije, Jezusove matere, skrbel je za njo ter jo izobraževal. Bog mu je podaril Janeza, kljub njegovi starosti in neplodnosti njegove žene.



Jezus:

Bil je eden najpomembnejših poslancev. Njegova mati Marija, je zanosila z njim po Božji volji, brez očeta in bil je poslan sinovom Izraela. Razodet mu je bil Evangelij in v podporo, je prejel številne čudeže.

Muhammad:

On je "pečat poslancev", to pomeni, da je zadnji v vrsti poslancev. Bog ga je poslal celotnemu človeštvu in mu razodel Kur'an, katerega Bog ohranja na tak način, da ga ni moč izkriviti.



**Kdo je
poslanec
islama?**

Muhammad

'Muhammad' je ime poslanca islama. Danes je eno najpogostejših imen na svetu in preprosto pomeni "tisti, katerega ljudje občudujejo in hvalijo zaradi njegovega obnašanja in dobrih dejanj." Kdo je torej Muhammad?

Ime poslanca islama

Muhammad ﷺ (570-632) je bil sin Abdullaha, sin Abdul-Muttaliba, sin Hašima Kurejšije.

O njem muslimani verjamemo naslednje:

Bil je Božji poslanec celotnemu človeštvu

Bog je poslal Muhammada ﷺ vsem ljudem, vseh ras, razredov in barv in vsi so ga dolžni ubogati. Kur'an (7:158) navaja: "Reci: 'O, ljudje! Resnično, jaz sem za vse vas poslanec od Allaha!'"

Razodet mu je bil Kur'an

Bog mu je razodel Svojo zadnjo in najpomembnejšo Sveto knjigo, Kur'an, katero Bog ohranja pred izkrivljanjem in na katero laž nima vpliva. (41:42)

Bil je pečat vseh poslancev in glasnikov vere

Muhammad ﷺ je bil zadnji poslanec, ki ga je poslal Bog in po njem ne bo več nobenega, kot pravi verz v Kur'anu: "Muhammad ni oče nikomur izmed vas, temveč je Allahov poslanec in pečat glasnikov vere. Allah pa ve o vsaki stvari prav vse." (33:40)



Kratka biografija poslanca islama - Muhammada ﷺ

1. Njegovo rojstvo

Poslanec Muhammad ﷺ je bil rojen v Meki, na zahodnem delu Arabskega polotoka, leta 570. Njegov oče je umrl pred njegovim rojstvom, mati pa, ko je bil še v zelo rosnih letih. Tako je prišel pod oskrbo svojega deda po očetovi strani, Abdul-Muttaliba in po njegovi smrti pod Abu Taliba, enega od njegovih stricev.

2. Njegovo življenje in odraščanje

Muhammad ﷺ je pred razodetjem štirideset let živel v mekanskem plemenu Kurejš, v katerega je bil rojen, in v tem obdobju (570-610) med svojimi ljudmi postal znan kot As-Sadik Al-Amin (iskren, zanesljiv) zaradi svoje poštenosti in odličnega karakterja. Delal je kot pastir in kasneje kot trgovec.

Pred prihodom islama je ohranil čista monoteistična prepričanja poslanca Abrahama (mir z njim), in sicer čaščenje Boga samega, ne da bi Mu pripisoval partnerje in zavračanje čaščenja idolov ter poganskih praks. Bil je nepismen.

3. Njegova poslanstvo

Ko je poslanec Muhammad ﷺ dopolnil štirideset let, se je začel pogosto zatekati v jamo Hira, na vrhu gore Nur, na obrobju Meke v današnji Savdski Arabiji ter meditiral in častil Boga. Tu se je začelo Božje razodevanje. Prvi verz, ki ga je prejel, je bil: "Beri, v imenu tvojega Gospodarja, ki ustvarja!" (96:1) Ta verz je odprl novo obdobje znanja, branja, svetlobe in vodenja na Pravo pot. Razodevanje Kur'ana se je nadaljevalo do njegove smrti, 23 let kasneje.



4. Začetek njegove misije

Po treh letih tajnega vabljenja ljudi k islamu, je poslanec Muhammad ﷺ začel javno vabiti k islamu še naslednjih deset let. Večina tistih, ki mu je sledila, so bili revni in šibki, kot v primeru vseh drugih poslancev pred njim. V tem obdobju so bili, on in ostali verniki izpostavljeni najhujšim oblikam krivice in preganjanja, ki so jih zagrešili pogani njegovega lastnega plemena Kurejš. Kljub temu, ni izgubil upanja in se med obdobjem romanja začel predstavljati romarjem, ki so prihajali iz različnih plemen in jih klicati k novi veri. Romarji iz Medine so sprejeli islam in kmalu zatem so se muslimani postopoma, v skupinah začeli seliti v njihovo mesto.

5. Njegova selitev

Leta 622 pri starosti 53 let, se je Božji poslanec ﷺ preselil v Medino, ki se je takrat imenovala Jasrib, saj so voditelji njegovega plemena, ki so nasprotovali njegovemu poslanstvu, načrtovali, da ga ubijejo. V Medini je preživel 10 let in tam vabil ljudi k islamu, se zavzemal za molitev, Zakat, plemenito obnašanje in druge islamske predpise.



6. Njegova prizadevanja za širjenje islama


Po selitvi v Medino (622-632) je v mestu postavil jedro islamske civilizacije in določil temelje islamske družbe. Izkoreninil je plemenski fanatizem, razširil znanje in vzpostavil načela pravičnosti, resnicoljubnosti, bratstva, sodelovanja in organizacije. Nekatera plemena so poskušala enkrat za vselej pokončati islam, kar je privedlo do številnih spopadov in vojn, vendar je Bog podprl Svojo vero in poslanca. Potem so ljudje v Meki in v večini mest in plemen na Arabskem polotoku z veseljem in množično začeli vstopati v to veličastno vero, popolnoma prepričani, da je to prava vera.



7. Njegova smrt

V lunarnem mesecu Safar, v 11. letu po selitvi (junija 632), ko je Muhammad zaključil z dostavljanjem sporočila islama in ko je Bog izpolnil Svoj blagor ljudem, s tem, ko je izpopolnil njihovo vero, je Poslanec dobil nenadno vročino, ki je privedla do njegove smrti (8. junija 632) v starosti 63 let. Pokopan je bil tam, kjer je umrl, v sobi svoje žene Aiše, ki se sedaj nahaja v okviru poslančeve mošeje v Medini.





**Poslanec
Muhammad ﷺ
iz vidika
nepristranskih ljudi**

Ljudje

Ljudje, ki nepristransko preučujejo biografijo poslanca Muhammada ﷺ, ne glede na njihovo kulturno ozadje, so navdušeni in fascinirani nad vsemi podrobnostmi te ovekovečene biografije. Temu v svojih knjigah in člankih pričajo znanstveniki, filozofi in pisatelji tako iz Vzhoda kot Zahoda. V nadaljevanju je nekaj izjav teh nepristranskih ljudi.



Mahatma Gandhi piše v časopisu *Young India* (1924),

“Želel sem vedeti, vse o življenju tistega, ki danes nesporno drži vladanje nad srci milijonih ljudi... Postal sem več, kot prepričan, da ni bil meč tisti, ki je v njegovem času, postavil islam na višji nivo. Bila je enostavna preprostost, popolna samozadostnost poslanca, strogo spoštovanje obljub, njegova intenzivna predanost prijateljem in sledilcem, njegova neustrašnost in njegovo brezpogojno zaupanje v Boga in v svoje poslanstvo. Te lastnosti in ne meč, so pred seboj nosile vse in premagale vsako oviro. Ko sem zaprl drugi del Poslančeve biografije, mi je bilo žal, da ni bilo več za prebrati o tem velikem življenju.”

Mahatma Gandhi, izjava objavljena v časopisu *Young India*, 11.9.1924.

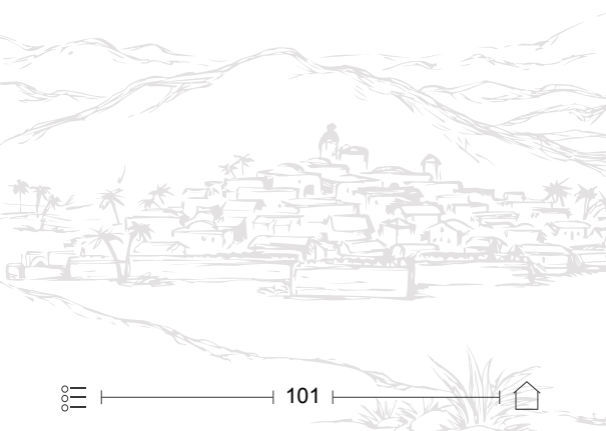


“Želel sem vedeti vse o življenju tistega, ki danes nesporno drži vladanje nad srci milijonih ljudi... Postal sem več, kot prepričan, da ni bil meč tisti, ki je v njegovem času, postavil islam na višji nivo.”



V svoji slavni knjigi '100 najvplivnejših osebni v zgodovini', **Michael H. Hart**, navaja razlog zakaj je izbral poslanca Muhammada, kot prvo osebo na svojem seznamu stotih ljudi, ki so najbolj vplivali na človeško zgodovino. Piše: "Moja izbira Muhammada kot vodilnega na lestvici svetovno najvplivnejših osebni bo nekatere bralce presenetila in morda druge postavila v dvom, vendar je bil edini človek v zgodovini, ki je bil nadvse uspešen na obeh, verski in posvetni ravni."

Michael H Hart. (2017). 100 najvplivnejših osebni v zgodovini, 1. izdaja, Carol Publishing Group, stran 3.





Francoski pisatelj,
pesnik in politik
**Alphonse de
Lamartine** piše v
svoji knjigi 'Zgodovina
Turčije', "Če so velikost
cilja, majhnost sredstev
in neizmernost
rezultatov tri kriteriji

človeške genialnosti, kdo bi se drznil primerjati
katerega koli velikega človeka moderne
zgodovine z Muhammadom?

Alphonse de Lamartine, (1855). Zgodovina Turčije.
Paris: Chez Wolfgang Gerhard, vol. 1, stran 111.

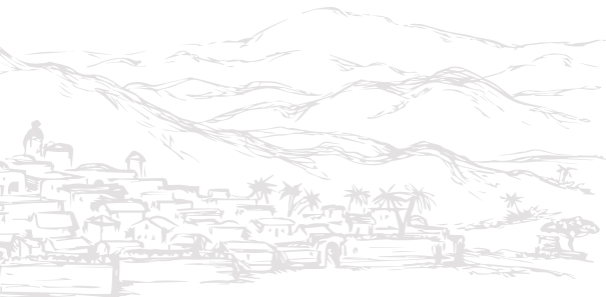




Indijski filozof, psiholog, parapsiholog, pedagog, učitelj, raziskovalec in administrator Koneru **Ramakrishna Rao** v svoji knjigi 'Muhammad, poslanec islama', beleži: "Okoliščine so

se spreminjale, vendar Božji poslanec se ni. V zmagi ali porazu, v moči ali v stiski, v bogastvu ali v revščini, je ostal isti človek z istim značajem. Kot se vsi Božji načini, zakoni in poslanci ne spreminjajo."

Koneru Ramakrishna Rao, Muhammad poslanec islama, 1. izdaja, Riad: Svetovna skupščina muslimanske mladine, stran 24.





Nemški pesnik, dramatik, romanopisec in državnik Johann Wolfgang von **Goethe** je napisal slavno pesniško dramo v hvalo poslancu Muhammadu ^ﷺ, pod naslovom 'Pesem o Muhammadu'.

Islam je občudoval do te mere, da je nekoč dejal: "Čeprav sem star sedeminsedemdeset let, se moje občudovanje islama ni niti malo upočasnilo, temveč se še povečalo in bolj uveljavilo."

Goethe und die arabische Welt, stran 177.

James William Hampson Stobart v svoji knjigi 'Islam in njegov ustanovitelj', piše: "V človeku vsak opazi elemente moči in človeške veličine... Glede na majhnost materialnih sredstev, ki so mu bila na voljo, ter obseg in trajnost dela, ki ga je dosegel, ni nobenega imena v svetovni zgodovini, bolj sijajnega od Poslanca iz Meke. Islam in njegov ustanovitelj. London: Društvo za spodbujanje krščanskega znanja, (New York: Pot, Young and Co, 1878), strani 227-228.





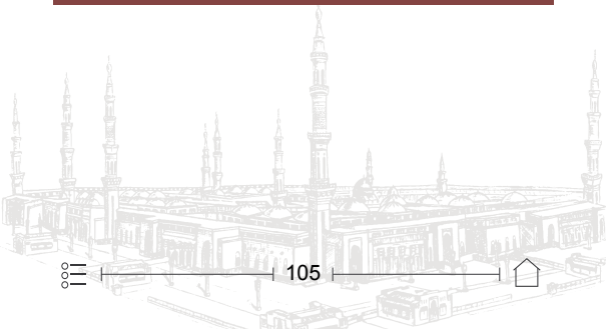
Edward Gibbon piše v knjigi 'Zgodovina propada in padca rimskega imperija': "Ne širjenje, temveč trajnost njegove vere, je tista, ki si zasluži naše občudovanje. Enaki, čisti in popolni vtis, ki ga je zapustil v Meki in Medini

je ohranjen po dvanajstih stoletjih indijskih, afriških in turških revolucij.

Zgodovina propada in padca rimskega imperija, Vol. 3 (New York: Haper and Brothers, 1837), stran 406.



"... enaki, čisti in popolni vtis Kur'ana, ki ga je zapustil (Muhammad) v Meki in Medini je ohranjen po dvanajstih stoletjih indijskih, afriških in turških revolucij."
(Edvard Gibbon)



Ameriški pisatelj, zgodovinar in filozof **William Durant** piše v svoji knjigi 'Zgodba o civilizaciji', knjigi v enajstih delih, ki pokriva zgodovino zahodnega sveta, namenjeno povprečnemu bralcu in katero je napisal v sodelovanju s svojo ženo Ariel Durant:



“Če ocenjujemo moč vplivnosti, je bil (Muhammad) eden od velikanov zgodovine. Zavezal se je, da bo dvignil duhovno in moralno raven ljudi, kateri so zaradi vročine in puste puščave bili prisiljeni v barbarstvo. Uspelo mu je bolj, kot kateremu koli drugemu reformatorju. Redko je kdorkoli tako v celoti uresničil svoje sanje. Svoje cilje je dosegel z vero, ne samo zato, ker je bil sam veren, temveč, tudi zato, ker noben drug posrednik ne bi mogel premakniti Arabcev tistega časa. Razumel je domišljijo, strahove in upanja ljudi, ter govoril z besedami, ki so jih lahko razumeli. Ko je začel, je bila Arabija puščavska razbitina poganskih plemen, toda do njegovi smrti, je postala narod. Omejil je fanatizem in vraževerje; in nad judovstvom, krščanstvom in poganstvom, katero izvira iz njegove dežele, postavil vero, ki je preprosta, jasna in močna, kot tudi izkazal moralnost brezobzirnega poguma in rasnega ponosa, v generaciji, ki je v stoletju osvojila na stotine zmag, vladala in ostala do dandanes močna sila, ki zajema polovico sveta.” ('Zgodba civilizacije', volumen 13, strani 45-47)

Will Durant (1950). Zgodba civilizacije: Doba vere, Vol. IV, 1 izdaja, New York: Simon in Schuster, str. 174.



Abu Sufjan, eden od poslančevih sovražnikov, potem, ko je sprejel islam, govori o neverjetni zgodbi o njem. Ko je pismo poslanca Muhammada prispelo Herakliju, cesarju vzhodno-rimskega imperija, leta 628, s katerim ga je povabil v islam, je bil Heraklij presenečen in zahteval naj mu privedejo Arabca, ki pozna pošiljatelja. Abu Sufjan, ugledni vodja Kurejšev in takratni smrtonosni sovražnik Muhammada, ki se je ukvarjal s svojimi posli v takratni Veliki Siriji (današnja Sirija, Palestina, Libanon in Jordanija), je bil poklican v Heraklijevo palačo skupaj s skupino mož. Heraklij jih je preko tolmača vprašal zelo inteligentna vprašanja, da bi ugotovil ali poslanec govori resnico. Ko je slišal odgovore Abu Sufjana na njegova vprašanja, mu je Heraklij rekel:

Vprašal sem te o njegovi družini in tvoj odgovor je bil, da pripada zelo plemeniti družini. Vsi poslanci prihajajo iz družin, ki pri svojih ljudstvih veljajo za plemenite. Vprašal sem te, ali je kdo izmed vašega ljudstva prejel trdil enako kot on in tvoj odgovor je bil negativen. Če bi bil odgovor pritrdilen, bi pomislil, da ta človek sledi izjavam predhodnika.

Nato sem te vprašal, ali je bil, pred tem, kar je rekel, kadarkoli obtožen laganja in tvoj odgovor je bil negativen. Zato sem se spraševal, kako bi lahko nekdo, ki ne širi laži o ljudeh, širil laži o Bogu.

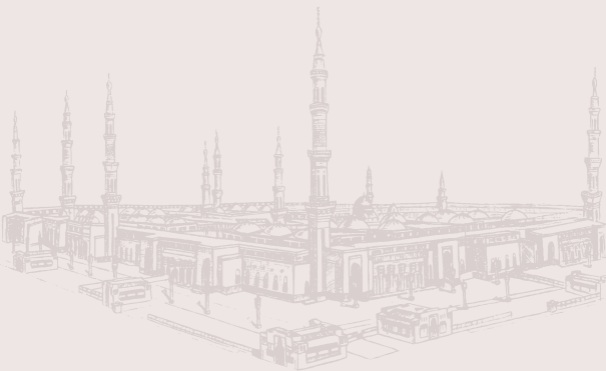
Potem sem te vprašal, ali mu sledijo bogati ali revni in odgovoril si, da mu sledijo revni. Vsem poslancem je sledil prav ta razred ljudi. Potem sem te vprašal, ali je njegovih sledilcev vedno več ali vedno manj. Odgovoril si, da se njihovo število povečuje. To se zgodi v primeru resnične vere, vse dokler ni izpopolnjena v vseh pogledih.

Potem sem te vprašal, ali je kdo od tistih, ki so sprejeli islam, postal nezadovoljen z njim in zapustil vero. Tvoj odgovor je bil negativen in to je znak resnične vere, ko njen užitek vstopi v človeško srce in se z njim popolnoma pomeša.

Vprašal sem te tudi, ali je kogarkoli izdal. Odgovor je bil negativen in prav tako nihče izmed Božjih poslancev nikoli nikogar ni izdal.

Potem sem te vprašal, kaj vam je ukazal. Odgovoril si, da vam je ukazal, da častite Boga samega in da ne častite ničesar poleg Njega. Prepovedal vam je častiti idole in ukazal, da opravljate molitev, govorite resnico in da ostanete čisti.

Če je to, kar ste rekli, resnično, bo zelo kmalu zavzel to mesto pod mojimi nogami. Vedel sem, da se bo kmalu pojavil, vendar pa nisem vedel, da bo eden izmed vas. Če bi vedel, da bi ga lahko dosegel, bi storil vse, kar je potrebno, da bi se srečal z njim." (Al-Buhari: 7)





**Zgodbe iz življenja
poslanca Muhammada ﷺ
in primeri njegovih
visokih moralnih
standardov**



Poslanec

Poslanec رسول je bil simbol dobrega značaja in osebne integritete. O tem dejstvu so pričali vsi pravični ljudje iz vseh delov sveta, vključno z njegovimi sovražniki. Njegov značaj je bil tako prefinjen, da ga takega opisuje tudi Kur'an (68:4).



Ko je bila njegova žena Aiša nekoč vprašana o značaju poslanca Muhammada, je odgovorila: "Njegov značaj je bil Kur'an sam." (Muslim: 746) To pomeni, da je dosledno izvajal Kur'an v svojem življenju.

V nadaljevanju omenjamo nekatere vidike njegovega življenja in njegove visoke moralne standarde.

Ponižnost

Poslanec Muhammad ﷺ je bil tako skromen, da ni hotel, da bi ljudje vstali ob njegovem prihodu in jim to celo prepovedal. Čeprav je bil njegovim družabnikom najdražji človek, niso nikoli vstali, kadar je prišel v njihovo družbo, saj so vedeli, da tega ne mara. (Ahmad: 12345)

Preden je Adij ibn Hatim, arabski imenitnež, sprejel islam, je prišel v Medino, da bi izvedel več o novi veri. "Ko sem prišel do njega, je bila pri njem ženska z dvema otrokoma. Ko sem videl, koliko pozornosti jim namenja, sem spoznal, da to zagotovo ni kralj kot Kozrav in Cezar (ne obnaša se tako)." (Ahmad: 19381) To je rekel samo zato, ker je bil prepričan, da je ponižnost ena od značilnosti poslancev.

Njegova dejanja in gibanja v družbi svojih sledilcev so bila tako domača in preprosto ponižna, do te mere, da tujec ni mogel razlikovati Muhammada od drugih, zato so spraševali: "Kdo med vami je Muhammad?" (Al-Buhari: 63)



Poslanec islama je svoje osebne stvari znal popraviti sam, opravljal je gospodinjska opravila skupaj s svojimi ženami in jim pomagal pri pospravljanju hiše.

Nekateri njegovi sledilci so omenili, da kljub njegovemu napornemu urniku, nikoli ni okleval in poskrbel za potrebe ljudi ter podprl njihove prošnje, ne glede na to, kako majhne so bile. Bil je tako skromen, da ga je lahko tudi sužnja, najranljivejša članica Medine, zgrabila za roko in ga odpeljala kamorkoli je želela, da bi izpolnil njene želje. (Al-Buhari: 5724)

Umar ibn Al-Hattab, eden njegovih najboljših prijateljev, je omenil, da ga je obiskal in opazil, da so na njegovi strani vidni vtisi preproge (pletene iz palminih listov), na kateri je spal. Umar je ob tem pogledu zajokal. "Zakaj jočeš Umar?" Rekel je: "Božji poslanec, Kozrav in Cezar sta tam kjer sta (kar pomeni uživata najboljše stvari tega sveta) in ti Allahov poslanec trpiš v revščini?" Allahov Poslanec ﷺ je rekel: "Ali nisi zadovoljen, da imajo oni ta svet, medtem ko bomo mi imeli onostranstvo?" (Al-Buhari: 3503)

Svoje osebne stvari je znal popraviti sam, opravljal je gospodinjska opravila skupaj s svojimi ženami in jim pomagal pri pospravljanju hiše. Ko so njegovo ženo Aišo vprašali o njegovem obnašanju doma je odgovorila: "Bil je zaseden s služenjem svoji družini." (Al-Buhari: 644) Ob drugi priložnosti je rekla: "V svoji hiši je delal to, kar bi delal kdorkoli izmed vas. Popravljal je svoje sandale ter krpal svoje obleke." (Ahmad: 24749)

Nekoč je izjavil: "Tisti, ki ima v svojem srcu le težo atoma napuha, ne bo vstopil v Raj." (Muslim: 91)

Milost in prijaznost

Poslanec ﷺ je rekel: "Tisti, ki je najbolj Usmiljeni (Bog), bo izkazal milost tistim, ki so usmiljeni do drugih. Bodite milostni s tistimi, ki so na Zemlji, in Tisti, ki je nad nebesi, vam bo izkazal milost." (Abu Davud: 4941)

Njegova milost in prijaznost sta se kazala na številnih vidikih, vključno z naslednjimi:

Prijaznost do otrok

- Čeprav se molitev šteje za steber islama in se med njo ne sme pogovarjati ali se pogosto premikati, je nekoč molitev izvedel, medtem ko, je nosil svojo vnukinjo Umamo, hčerko svoje hčerke Zejnab. Vsakič, ko se je sklonil z glavo proti tlom, jo je odložil, in ko je spet vstal, ponovno dvignil. (Al-Buhari: 494)
- Če je slišal otroka jokati, medtem ko je njegova mati opravljala molitev za njim, je skrajšal molitev, da bi mati lahko poskrbela za otrokove potrebe. Nekoč je rekel: "Ko začnem molitev, jo vedno nameravam podaljšati; če pa slišim jok otroka, jo skrajšam, ker ne želim povzročiti stiske njegovi materi." (Al-Buhari: 675)

Prijaznost do žensk

- Poslanec ﷺ je svoje sledilce pozival, naj dobro skrbijo za dekleta in jim izkažejo prijaznost. Rekel je: "Kdor dobi eno deklico ali več, jo preskrbi, vzgoji in se do nje dostojno obnaša, bo zaradi nje zaščiten pred peklenskim ognjem." (Al-Buhari: 5649)
- Med zadnjim večjim javnim nastopom je poudaril, da je potrebno ženskam dati njihove pravice in dobro skrbeti za njih. Ukazal je muslimanom, naj bo to njihova skrb in naj se o tem medsebojno opominjajo: "Priporočam vam, da se obnašate dostojno do žensk." (Al-Buhari: 4890)
- Bil je sijajen vzornik za prijaznost do družinskih članov. Nekoč se je usedel poleg kamele in pokrčil svoja kolena, da je lahko njegova žena Safijja stopila na njegovo stegno in splezala na kamelo. (Al-Buhari: 2120)
- Kadarkoli ga je obiskala njegova hči Fatima, je vstal in jo pozdravil, jo prijel za roko in jo poljubil ter ji odstopil mesto na katerem je sedel. (Sunan Abu Davud: 5217).

Prijaznost do šibkih in ranljivih

- Poslanec ﷺ je ukazal ljudem naj pomagajo sirotam in skrbijo za njih. Rekel je, "Tisti, ki skrbi za siroto in jaz bova v raju takole združena," in (za primerjavo) pokazal združena kazalec in sredinec. (Al-Buhari: 4998)

- Menil je, da je tisti, ki skrbi za vdovo ali za revno osebo, prav tak kot tisti, ki se bori na Božji poti ali kot tisti, ki celo noč opravlja prostovoljne molitve brez popuščanja in se nenehno posti, ne da bi kdaj prekinil post. (Al-Buhari: 5661)



He regarded showing kindness to the weak and vulnerable members of society and giving them their rights a means of gaining subsistence and victory over the enemy.

- Pri tem je menil, da je izkazovanje prijaznosti in izpolnjevanje pravic šibkih in ranljivih članov družbe način pridobivanja sredstev za preživetje in zmage nad sovražnikom. Rekel je: "Iščite tiste, ki so šibki, saj vam je dana življenjska oskrba in Božja pomoč le zaradi šibkih med vami." (Abu Davud: 2594)

Pravičnost

- Poslanec ﷺ je podpiral in uveljavljal pravico v vseh okoliščinah in sodil po Božjih zakonih, tudi, če je bilo to proti enemu od njegovih bližnjih družinskih članov. Kur'an pravi: "O, vi, ki verujete! Stalno ravnajte pravično, pričajte zaradi Allaha, čeprav v škodo samemu sebi, staršem ali sorodnikom, ..." (4:135)
- Ko so nekoč njegovi družabniki prišli k njemu, v imenu neke imenitne ženske, ki je zagrešila tatvino in ga prosili, naj ji prizanese s kaznijo, je rekel: "Pri Njem, v čigar roki je Muhammadova duša! Tudi, če bi Fatima, Muhammadova hči zagrešila tatvino, bi jaz, nad njo izvršil kazen." (Al-Buhari: 4053)

- Ko so postale vse oblike obresti (Riba) prepovedane, je prvo poslovanje, ki ga je razglasil za dokončno ukinjeno, tisto, ki ga je izvedel njegov lastni stric, Al Abbas ibn Abd Al-Muttalib. Rekel je: "Prvi Riba (dodatek na izposojen denar), ki ga odpravljam, je naš Riba, tisti od Al Abbasa ibn Abd Al-Muttaliba. Vse je ukinjeno." (Muslim 1218)
- Civilizirana in kultivirana družba po njegovi oceni je tista, v kateri lahko šibki zahtevajo svoje pravice brez strahu ali obotavljanja. Ob neki priložnosti je rekel: "Naj ne bo očiščenja za narod, v katerem šibki ne dobijo svojih pravic brez obotavljanja in jecljanja." (Ibn Madža: 2426)

Dobrohotnost in velikodušnost

- Ob drugi priložnosti je k njemu prišel moški in ga prosil za nekaj denarja. Poslanec ﷺ mu je rekel: "Trenutno nimam ničesar, vendar pa lahko kupiš, kar potrebuješ v mojem imenu in jaz bom poravnal dolg." Njegov prijatelj Umar mu je rekel: "Bog ti ni naložil kot obvezo, da narediš nekaj, kar je izven tvojih sposobnosti." To ni bilo všeč Poslancu ﷺ. Potem mu je moški rekel: "Deli miloščino, brez strahu da bi ti Gospodar mogočnega prestola zmanjšal (tvoje premoženje)." Poslanec ﷺ se je nasmehnil in njegov obraz je zasijal od sreče. (Al-Ahadis Al-Muhtara: 88)

- Nekoč je prejel osemdeset tisoč srebrnih dirhamov, jih položil na preprogo ter razdelil. Nikogar, ki je prišel, ni odslovil, dokler ni bil razdeljen celoten znesek. (Mustadrak Al-Hakim: 5423)

Potrpežljivost in strpnost

- Božji poslanec ﷺ je zapustil Ta'if, gorsko mesto, ki je od Meke oddaljeno 90 km, potem, ko ga je obiskal, da bi ljudem pripovedoval o islamu. Ko se je vračal domov v Meko in se počutil globoko obupanega zaradi škode in zlorabe, ki jo je utrpel v tem mestu, mu je Bog poslal angela, ki ga je vprašal, če želi, da Bog uniči ljudi iz Ta'ifa. "Ne, nikakor," je odgovoril. "Upam, da bo Bog dal od njihovih potomcev tiste, ki bodo častili Boga samega in mu ne bodo pripisovali nikakršnih partnerjev v bogoslužju." (Al-Buhari: 3059)

- Njegova potrpežljivost in strpnost se najlepše kažeta v tem, kako je ravnal z ljudmi iz Meke, ki so ga izgnali iz njegovega rojstnega mesta, ga verbalno in fizično preganjali in si po vseh svojih močeh prizadevali uničiti njega in njegove sledilce. Ko mu je Bog namenil zmago in uspeh nad njimi, po vrnitvi v Meko, je vstal in se obrnil nad množico poganov, ki se je zbrala, da bi videla, kaj bo storil glede na to, kakšna grozodejstva so se zgodila nad muslimani. "O ljudstvo Kurejš," je rekel. "Kaj mislite, da bom naredil z vami?" "Vse dobro," so mu odgovorili. "Ti si plemeniti brat, sin plemenitega brata." Nato je rekel: "Rekel vam bom, kar je svojim bratom rekel moj brat Jožef (poslanec Jožef, Jakobov sin, katerega bratje so ga vrgli v vodnjak): "Ne bom vas grajal danes. Naj vam Allah odpusti, saj On je Najbolj usmiljen od vseh usmiljenih." (12:2) "Pojdite, vsi ste svobodni!" (Bajhaki: 18275-18276)



Islamski viri omenjajo, da Poslanec islama nikoli ni kopičil bogastva.

Vzdržanost od tuzemskih razkošij

- Božji poslanec ﷺ je vedno upošteval naslednji kur'anski verz: "In ne glej okrasja tega sveta, ki smo jim jih dali z namenom, da bi v njih uživali, s tem pa jih skušamo. Oskrba tvojega Gospodarja je boljša in trajnejša!" (20:131)
- Nekoč ga je njegov prijatelj Umar ibn Al-Hattab obiskal, medtem ko je ležal na preprogi, narejeni iz palminih listov, ki je pustila vidni vtis na strani njegovega telesa. Umar je rekel: "Preletel sem njegovo sobo, vendar nisem videl ničesar, kar bi izstopalo ali bilo vrednega pogleda, zato sem mu rekel: "Prosi Boga, naj tvojim sledilcem nameni blaginjo, saj jo je namenil Perzijcem in Bizantincem in dano jim je, da uživajo na tuzemstvu, čeprav ne častijo Boga." Nato je odvrnil: "Ali imaš kakršenkoli dvom, sin Al-Hattaba o tem, da so tem ljudem predčasno dane njihove dobrote na tem svetu." (Al-Buhari: 2336)



- Nekoč je rekel: "Kaj imam jaz s tem svetom? Sem na tem svetu kot jezdec, ki se za kratek čas ustavi v senci drevesa in po končanem počitku nadaljuje svojo pot ter pusti drevo za seboj. (At-Tirmizi: 2377)
- Včasih so minili tri zaporedni meseci brez kakršne koli hrane, ki bi se kuhala v njegovi hiši. Preživeli so zgolj od datljev in vode. (Al-Buhari: 2428) Ni mogel najti niti datljev slabše kakovosti s katerimi bi si lahko napolnil želodec (Muslim: 2977) in nikoli se ni najedel pšeničnega kruha tri dni zapored, vse dokler je umrl, najpogosteje je jedel ječmenov kruh. (Muslim: 2976)



Poslanec islama se je nekoč v primerjavi s tem življenjem primerjal s popotnikom, kateri se je spočil v senci drevesa in kateri bo kmalu ponovno vstal in jo zapustil.

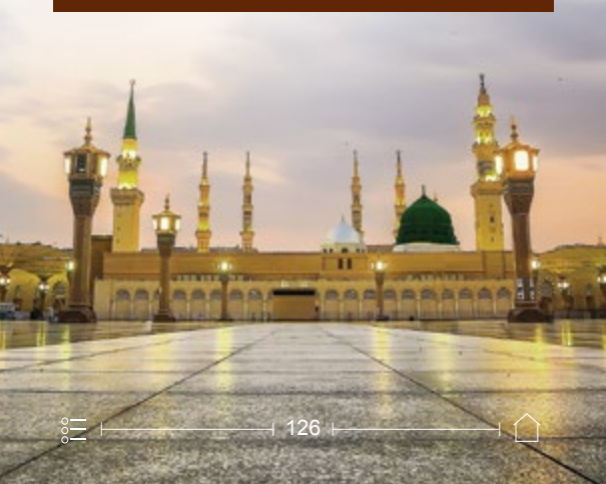
Zvestoba in zanesljivost:

- Zvestoba in zanesljivost sta izmed najplemenitejših značilnosti dobrega karakterja, ki postaneta človeku še dražji, če sta izkazani zgolj iz prijaznosti in brez neke zavezujoče pogodbe med dvema stranema. To je bil običaj Božjega poslanca ﷺ, ki je vedno poplačal prijaznost s še večjo prijaznostjo tudi v odsotnosti kakršnih koli zavezujočih obljub, kaj šele, ko so takšne obljube obstajale.
- Ko je Heraklij, vladar vzhodno-rimskega cesarstva, povpraševal o karakternih lastnostih Poslanca, je poganom iz plemena Kurejš postavil vrsto vprašanj, med njimi, "Ali je kogarkoli izdal?" "Ne," so odgovorili. "Božji poslanci nikoli nikogar ne izdajo," je rekel Heraklij. (Al-Buhari: 7)
- Izkazal je najvišjo stopnjo zvestobe in lojalnosti svoji prvi ženi Hadidži. Zavedal se je njenega posebnega statusa, cenil je njeno veliko vlogo, ki jo je odigrala v njegovem življenju in usluge, ki jih je opravljala za muslimansko vero in vedno izkazal čast njenim sorodnikom in prijateljicam.

- Aiša, njegova žena, je nekoč omenila dogodek, ki dokazuje njegovo zvestobo Hadidži, ki je umrla na začetku njegovega poslanstva in katere Aiša ni poznala. Rekla je: "Na nobeno drugo ženo poslanca Muhammada nisem bila tako ljubosumna, kot sem bila na Hadidžo, čeprav je nikoli nisem spoznala. Pogostokrat jo je omenjal in kadarkoli je zaklal ovco, jo je razdelil na nekaj delov in jih poslal njenim prijateljicam. Ko sem mu včasih rekla: "S Hadidžo ravnaš tako, kot, da na svetu ni druge ženske, razen nje," mi je rekel, "Hadidža je bila takšna in takšna,..." in začel naštevati njene dobre lastnosti." (Al-Buhari: 3607)
- Negus, kralj Abesinije, ki je v zgodnjih začetkih islama nudil zatočišče muslimanom je nekoč poslal delegacijo k poslancu Muhammadu ﷺ. Ob prihodu članov je Poslanec sam vstal, da bi jih pogostil. Njegovi družabniki so mu rekli: "Mi jih bomo postregli." Poslanec ﷺ je vztrajal in rekel: "Oni so toplo sprejeli moje sledilce in bili do njih prijazni, zato bi jih rad lepo nagradil." (Šu'ab Al-Iman: 8704)

Poslanec Muhammad ﷺ je postavil najboljše primere odličnega moralnega značaja v vseh vidikih življenja v skladu z Božjim ukazom in po stopinjah plemenitih poslancev pred njim.

Poslančeva mošeja, ki jo je zgradil v Medini, svetem kraju, ki je po pomembnosti na drugem mestu, takoj za Meko. Poslanec Muhammad se je preselil vanjo in v njej zgradil mošejo, pozneje pa je bil tam tudi pokopan. Poslančevo mošejo vsako leto obiše na milijone muslimanov.



Nekateri nauki poslanca Muhammada

ﷺ

Muslimani

Muslimani so posvetili veliko pozornosti ohranjanju naukov poslanca Muhammada ﷺ tako, da so jih zapisovali v zapisih, kot tudi učili na pamet. Visoko usposobljeni učenci Kur'ana in učenjaki, so pokazali neizmerno zavezanost pri zapisovanju letih s skrajno skrbnostjo. S tem so svetu predstavili odličen sistem preverjanja izjav in način, kako razlikovati med pravimi in izmišljenimi nauki, vključno z najmanjšimi podrobnostmi v stavkih in besedah in s tem izločili kakršne koli izjave, ki so bile kasneje dodane.

V nadaljevanju sledijo nekateri primeri naukov poslanca Muhammada ﷺ:

- "Dejanja so nagrajena sorazmerno z namerami in vsak človek bo imel nagrado za tisto, kar je nameraval." (Buhari: 1)
- "Pravičnost se kaže v dobrem vedenju in greh je tisto, kar zadržuješ v sebi in ne želiš, da bi zanj izvedeli ljudje." (Muslim: 2553)
- "Bodi bogaboječ, kjerkoli boš, slabemu dejanju naj sledi dobro. S tem ga boš izbrisal in lepo se vedi do ljudi." (At-Tirmizi: 1987)
- "Odreci se uživaštvu tega sveta, Bog te bo vzljubil. Odreci se tistemu, kar je v posesti ljudi, oni vas bodo vzljubili." (Ibn Madža: 4102)
- "Moja podobnost v primerjavi s poslanci pred menoj je kot tisti, ki je zgradil stavbo in jo naredil popolno in jo polepšal, razen ene opeke v enem izmed njenih vogalov. Ljudje so krožili okoli nje in jo občudovali ter rekli, 'Ko bi le bila zadnja opeka postavljena na svoje mesto.' Jaz sem ta opeka in sem zadnji od poslancev." (Al-Buhari: 3342)

“

“Ne boste vstopili v Raj, dokler ne boste verjeli in ne boste resnično verjeli, dokler ne boste ljubili drug drugega. Naj vam pokažem nekaj, s čimer boste, če to storite, vzljubili drug drugega? Razširite pozdrav miru med seboj.” (Muslim: 54)

- "Če kdo razbremeni vernika neke stiske, ga bo Bog razbremenil nekaterih stisk na Sodnem dnevu. Če nekdo olajša dolg dolžnika, mu bo Bog olajšal to in prihodnje življenje in kdor prekrije napake muslimana, bo Bog prekril njegove napake na tem in prihodnjem svetu. Bog pomaga svojemu služabniku, vse dokler on pomaga svojemu bratu, in kdor sledi poti v iskanju znanja, mu bo Bog olajšal pot do Raja..." (Muslim: 2699)
- "Nihče od vas ne bo resnično veroval, dokler ne boste želeli za svojega brata, tistega kar želite zase." (Al-Buhari: 13)
- "Pravi musliman je tisti, ki z jezikom in rokami ne škoduje drugim. Izseljenc (poleg tistega, ki se odseli v drugo državo) pa je tisti, ki zapusti to, kar je Bog prepovedal. (Al-Buhari: 10)
- "Če kdorkoli ne-muslimanu stori krivico, zahteva od njega več kot zmore ali vzame nekaj njegovega brez privolitve, bom jaz njegov tožnik na Sodnem dnevu." (Abu Davud: 3052)
- "Tistemu, ki je usmiljen bo izkazana usmiljenost s strani Najbolj usmiljenega. Bodite milostni do tistih, ki so na Zemlji, in Tisti nad nebese vam bo izkazal Milost." (Abu Davud: 4941)



“Kdor ne pokaže usmiljenja našim mladim ali spoštuje pravice naših starejših, ni eden izmed nas.” (At-Tirmizi: 1920)

- “Kdor goljufa, ni eden izmed nas.” (At-Tirmizi: 1315)
- “Verniki so v medsebojni ljubezni, usmiljenju in sočutju kot eno telo. Ko del telesa zadane bolečina, se na to z nespečnostjo in vročino odzove celotno telo.” (Muslim: 2586)

- "Vsak od vas je skrbnik, odgovoren za tiste v njegovem skrbstvu. Vladar je skrbnik in odgovoren za svoje podrejene. Moški je skrbnik in odgovoren za svojo družino. Ženska je skrbnica in odgovorna za hišo svojega moža in njegovo potomstvo. Tako je vsak od vas skrbnik, odgovoren za tiste v njegovem skrbstvu." (Buhari: 4892)
- "Verniki z najbolj popolno vero so tisti, ki imajo najlepše vedenje, in najboljši od vas so tisti, ki so najprijaznejši do svojih žena." (At-Tirmizi: 1162).
- "Najboljši med vami so tisti, ki so najboljši do svojih žena, in od vseh vas sem jaz najboljši do žena." (At-Tirmizi: 3895)
- "Bog ljubi prijaznost in nežnost v vsaki stvari." (Al-Buhari: 5678) Kdor je prikrajšan v nežnosti in blagosti, je prikrajšan vsega dobrega." (Muslim: 2592)
- "Znaki dvočičneža so trije: Kadarkoli govori, govori neresnico; ko obljubi, prelomi obljubo; ko mu nekdo zaupa, izda to zaupanje." (Al-Buhari: 33)
- "Dobra lastnost pravega muslimana je, da pusti pri miru stvari, ki ga ne zadevajo." (At-Tirmizi: 2317)

- “Medtem ko je nek človek hodil po poti, je postal zelo žejen. Kmalu je našel vodnjak, se spustil vanj, se dodobra napil ter splezal ven. Nato je videl psa, ki je plitko dihal in jedel zemljo zaradi pretirane žeje. Moški si je rekel: ‘Ta pes je tako izčrpan od žeje, kot sem bil jaz.’ Spustil se je nazaj v vodnjak, napolnil svoj čevelj z vodo in ga dal psu. Bog je sprejel to njegovo dobro dejanje in mu odpustil.” Ljudje so vprašali: “O Božji poslanec! Ali bomo nagrajeni, če skrbimo za živali?” “Da,” je odgovoril: “Nagrajeni boste za skrb za vsako živo bitje.” (Al-Buhari: 2466)



Kako Kur'an opisuje poslanca Muhammada (mir in blagoslov z njim)?

Kur'an osvetljuje čudovit vidik osebnosti poslanca Muhammada ﷺ in njegovo interakcijo s tistimi, ki so ga obkrožali in s tem razkriva njegovo izjemno vedenje, vzvišene moralne značilnosti in hkrati človeško naravo:

- On je milost za vse človeštvo (21:107), ne le za muslimane.
- Ima izjemno uglajeno obnašanje in visok moralni značaj (68:4).

- Zelo si je prizadeval, da bi ljudi vodil k resnici in čutil globoko stisko za tiste, ki so zašli s poti, do te mere, da Kur'an večkrat poudarja, da je njegovo poslanstvo le, povabiti ljudi k islamu in jim posredovati Božje sporočilo in da je Bog tisti, ki vodi kogar On hoče. (11:12), (6:107), (18:110)
- On dopušča zmote drugih in odpusti njihove napake. (9:43)
- On neprestano prosi Boga, naj odpusti njegovim sovražnikom, vse dokler mu ni rečeno, naj tega ne počne več. (9:80)
- Čuti stisko, ko verniki trpijo in je do njih nadvse milosten in sočuten. (9:128)
- Včasih ga moti, če nekateri ljudje podaljšajo svoj obisk na njegovem domu, toda njegova izjemna spoštljiva sramežljivost, mu preprečuje, da bi jim pokazal svoje občutke. (33:53)
- Je srčen in kaže skrajno pozornost do svojih prijateljev in se z njimi posvetuje tudi v najtežjih okoliščinah. (3:159)

Kur'an - Večni čudež islama





Kaj

Kaj je resnica o Kur'anu, knjigi, ki je pogostokrat najbolj prodajana in distribuirana knjiga na svetu in v katero veruje več kot milijarda in pol muslimanov?

Kur'an je sveta knjiga islama, o kateri muslimani verjamejo naslednje:

- Je Božja beseda, katero je poslal Svojemu poslancu Muhammadu ﷺ kot vodilo in svetlobo človeštvu.
- Je zadnja izmed Božjih knjig.
- Bog jo ščiti pred vsemi oblikami sprememb in izkrivljanjem.
- Recitiranje in branje Kur'ana se šteje, kot čaščenje, prav tako njegovo pomnjenje in izvajanje njegovih predpisov.

Kur'an je bil razodet poslancu Muhammadu ﷺ preko angela Gabrijela (mir z njim), ko je dopolnil 40 let. Prvi razodeti verz, je bil naslednji: "Beri, v imenu svojega Gospodarja, ki je ustvaril." (96:1) Kur'an se je razodeval v različnih okoliščinah po delih, odvisno od situacij in dogodkov.



Prvi razodet verz je bil: "Beri, v imenu tvojega Gospodarja, ki ustvarja!" (96:1) Kur'an se je razodeval v različnih okoliščinah po delih, odvisno od situacij in dogodkov.

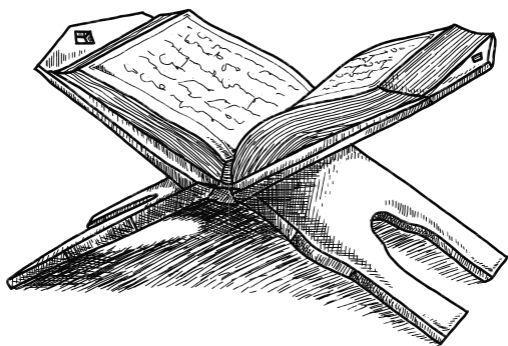
Kur'an je sestavljen iz 114 delov oziroma poglavij, ki se imenujejo Sure (Suvar v množini) in zajemajo široko paleto tem v katerih lahko najdemo različne literarne mehanizme. Mnenja se soglasno strinjajo, da je zanj značilna najvišja stopnja artikuliranosti in lepote izražanja in je v glavnem usmerjen v prikazovanje resničnega vodenja in pozivanja ljudi, da častijo Boga samega.

Med glavne teme Kur'ana sodijo naslednje:

1. Dokazovanje in vzpostavljanje koncepta enega Boga in zavračanje napačnih predstav ter zmot tistih, ki poleg Njega častijo druge.
2. Pripovedi zgodb o poslancih in ljudstvih iz preteklosti.
3. Povabilo ljudem, da razmišljajo o obsežnem vesolju, ki nas obkroža in usmerijo svojo pozornost na neštete Božje blagoslove s katerimi so obdarjeni.
4. Razlaga verskih predpisov in podroben opis v skladu z njimi dovoljenih in nedovoljenih dejanj.
5. Prikaz dobrih lastnosti in značaja vernikov ter svarilo pred negativnimi osebnostnimi lastnostmi.

6. Govor o Sodnem dnevu in o nagradi za dobre in o kazni za hudobne ljudi.
7. Osvetlitev in poučevanje vernikov s komentiranjem dogodkov, ki so se pripetila poslancu Muhammadu ﷺ in njegovim sledilcem.

To je pregled nekaterih prednosti in značilnosti Kur'ana.





Čudeži v učenju Kur'ana na pamet

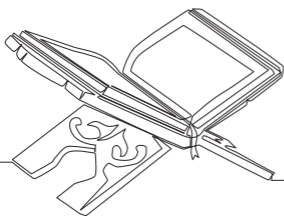
Bog svojo zadnjo objavljeno knjigo, Kur'an, imenuje dobesedno 'recitacija', 'branje', ker je bila namenjena učenju na pamet. Prav tako ga v mnogih verzih imenuje 'knjiga', saj je bil prav tako namenjen zapisovanju. Kur'an je bil ohranjen preko ustnih in pisnih virov. Kadarkoli je poslanec Muhammad ﷺ prejel kakršno koli razodetje, so se ga njegovi učenci naučili na pamet neposredno od njega in ga v njegovi navzočnosti zapisali. Recitacije, tistih, ki so se ga učili na pamet, ne glede na to, kako številčni so bili, niso bile odobrene, če se niso popolnoma ujemale z vsem, kar je bilo zapisano. Kar pa je bilo zapisano ni bilo odobreno, razen, če je bilo v skladu s tistim, kar je bilo zapisano neposredno od poslanca.



Krščanski teologi priznavajo, da so protislovja v Evangelijih nekaj povsem normalnega zaradi množice virov njihovih zapisovalcev, različnih datumov in narave njihovega posrednega razodetja, čeprav po njihovi oceni še vedno zagotavlja vodenje za človeštvo.

Vsaka iskrena in nepristranska oseba, ki preučuje Kur'an, bo zlahka priznala, da je popolnoma brez kakršnih koli protislovij ali neskladja, ker gre za dobesedno Božjo Besedo, v besedah in pomenu. Zapisan je bil neposredno od poslanca Muhammada ﷺ v njegovi prisotnosti in pod njegovimi navodili, takoj po razodetju, brez kakršnih koli dodatkov ali izbrisov. Poleg tega se mnenja muslimanov, ne glede na različne šole in usmeritve, glede tega sploh ne razlikujejo.

Kur'an se je skozi zgodovino ohranjal in prenašal iz generacije v generacijo z najvišjo stopnjo skrbnosti, natančnosti in preciznosti pri pisanju, metodah izgovarjanja in branja, pomnjenja ter v metodah v katerih je bil zapisan, brez najmanjšega dodajanja ali izbrisa ene same besede. Tudi, če bi danes kupili kopijo Kur'ana v oddaljeni Kitajski ali v Srednji Afriki in jo primerjali s kur'anskimi rokopisi, napisanimi pred tisoč leti, shranjenimi v muzejih po vsem svetu, bi odkrili presenetljivo dejstvo, da je način izgovarjanja njegovih črk in besed ter pravil njegovega branja, enaka, kljub veliki časovni razliki in množici jezikov. To velja tako v primeru otroka, ki ga danes recitira na pamet v Indoneziji, kot tudi v primeru muslimanskega učenjaka, ki je pred tisočimi leti vodil študijski krog v Meki. Kur'an pravi: "Pa zakaj se ne poglobijo v Kur'an? Če bi bil od nekoga drugega in ne od Allaha, bi v njem zagotovo našli številna protislovja." (4:82); Mi smo resnično razodeli Opomin (Kur'an) in Mi ga bomo zares varovali (pred izkrivljanjem). (15:9)



Retorični in psihološki čudeži

Tisti, ki previdno in s koncentracijo bere Kur'an, bo zagotovo ugotovil, da ga neposredno in osebno nagovarja in se skozi celotno branje sooča in komunicira z njim. Še bolj presenetljivo je, da prehití bralčevimi misli in jih celo usmerja, kot, da jih bere, preden jih izrazi on sam.

Umetnik lahko naslika oko tako, da se zdi, da sledi tistemu, ki ga gleda kamor koli gre, toda kako lahko knjiga sledi in predvidi ideje bralca in odgovori na njegova vprašanja, včasih še preden jih zastavi, ne glede na raznolikost bralcev, njihovih kultur in okoliščin njihovega življenja?!

V Kur'anu najdemo bleščečo metodo pri diagnosticiranju človeških teženj, razkrivanju človeških skrivnosti in razkrivanju njegovih slabosti, ki se na prvi pogled bralcu zdijo ostri. Kljub temu kmalu prebudi njegovo dušo, da se tako bralčev um kot njegovo srce sooči z vprašanji, katerih odgovore, je dolgo odlagal in se jim skušal izogniti.

Ko se poglobimo v branje Kur'ana, spoznavamo različne vrste ljudi in dobimo vpogled v njihove skrivne misli, stanja uma in odnose, spoznamo tiste, ki so zablodili in tiste, ki so na Pravi poti, se ustavimo in premislimo o našem življenju. Medtem ko različni kur'anski verzi, podobe in primere, ki prikazujejo ta stanja, postopoma sledijo druga drugi, in ne da bi se tega zavedali, globoko vplivajo na naše srce, Kur'an postane zrcalo duše, ki razkriva njeno pravo naravo, pomanjkljivosti, napake, potencial in priložnosti. Na ta način Kur'an globoko prežema dušo in jo prepriča, da ni boga razen Allaha.

Ko se znajdemo v popolnem obupu, preberemo, "Reci, O, sužnji Moji, ki ste pretirano grešili nad seboj, ne obupajte nad Božjo milostjo. Bog resnično odpušča vse grehe. On je Tisti, ki vedno odpušča, Najbolj usmiljeni." (39:53)

Ko se znajdemo v stanju zmedenosti, doživljamo notranji konflikt in močno hrepenimo po udobju in občutku varnosti, najdemo tisto kar tako obupno iščemo v verzu: "In ko te Moji sužnji vprašajo o Meni, Jaz sem resnično blizu, nemudoma se odzovem prošnji prosilca, ko Me prosi. Zato naj se odzovejo Meni in naj verujejo Vame, da bi bili tako lahko vodeni na Pravo pot." (2:186)

Ko pomislimo, da nam je življenje ušlo izpod nadzora in da ga ni moč trpeti ali ga ponovno obvladati, najdemo zdravilni balzam in stalno podporo v verzu: "Allah nobene osebe ne zadolžuje preko njenih zmožnosti. Njej pripada, kar si je dobrega zaslužila, in v pogubo ji je, kar si je slabega prislužila. "Gospodar naš, ne zameri nam, če smo pozabili ali storili napako! Gospodar naš, ne zadolži nas s težkimi zadolžitvami, kot si zadolžil tiste pred nami! Gospodar naš, ne obremenjuj nas s tistim, za kar nimamo moči, oprosti nam, odpusti nam in se nas usmili! Ti si naš Zaščitnik, daj nam zmago nad nevernim narodom." (2:286)

Ameriški pisatelj, zgodovinar in filozof Will Durant je med drugimi pravičnimi akademiki priznal učinek in edinstven položaj Kur'ana. V svoji knjigi 'Zgodba o civilizaciji', IV. Zgodba o veri (New York: Simon in Schuster, 1950), stran 183-4) piše:

"Spoštovan skoraj do roba malikovanja, prepisan in osvetljen z ljubečo večino in skrbjo, knjiga iz katere so se muslimani naučili brati in katera je potem postala jedro in vrhunec njihovega izobraževanja.

Kur'an že trinajst stoletij zapolnjuje spomin, vzbuja domišljijo, oblikuje osebnost in celo ohlaja razum več sto milijonov ljudi. Preprostim dušam je dal najpreprostejšo, najmanj mistično, najmanj ritualno vseh veroizpovedi, brez malikovanja in duhovništva. Ljudem je dal nepopustljivo sprejemanje stisk in omejitev življenja, hkrati pa jih spodbujal k najbolj presenetljivem širjenju v zgodovini. Opredelil je vero v smislu, katerega lahko sprejme vsak ortodoksen kristjan ali jud: "Krepostnost ni v tem, da obračate svoje obraze proti vzhodu ali zahodu, temveč je kreposten tisti, ki veruje v Allaha, Zadnji dan, angele, Knjigo in glasnike vere in ki od svojega imetja - čeprav mu je pri srcu, daje sorodnikom, sirotam, pomoči potrebnim, popotnikom, prosjakom, za osvoboditev sužnjev in vestno opravlja molitev, daje Zakat, izpolni obljubo, ko jo sklene, ima potrpljenje v času revščine in stiske ter v času bojevanja. To so tisti, ki so iskreni in bogaboječi" (2:177)

Will Durant piše: "Kur'an že trinajst stoletij zapolnjuje spomin, vzbuja domišljijo, oblikuje osebnost in celo ohlaja razum več sto milijonov ljudi. Preprostim dušam je dal najpreprostejšo, najmanj mistično, najmanj ritualno vseh veroizpovedi ..."

Od kod prihaja **Kur'an?**



To

To logično vprašanje takoj prešine naše misli, ko govorimo o sveti knjigi muslimanov, Kur'anu in Muhammadu ﷺ. Zakaj bi morali sprejeti stališče muslimanov glede tega vprašanja? Ali nismo upravičeni do postavljanja vprašanj na to temo?



Zgodovinarji se na splošno strinjajo, da je Kur'an širil nepismen Arabec po imenu Muhammad ibn Abdullah, ki se je rodil v Meki v šestem stoletju. To dosledno pričanje, ki se je prenašalo skozi zgodovino, je izjemno odločilno in ima veliko verodostojnost. Jasno lahko razločimo, da Kur'an ni Muhammadov govor, temveč plemenit govor, ki ga je razodel Bog in da je Muhammadova naloga le, da ga prenese in razloži ljudem, kot je bil razodet, brez dodajanja ali brisanja česar koli.

Ali je mogoče, da ga je Muhammad, poslanec islama, napisal sam ali ga slišal od drugih, preoblikoval in parafraziral njihovo delo po svoje in ga potem predstavil ljudem?

To so legitimna vprašanja, ki gotovo prihajajo na površje, če tisti, ki jih postavljajo niso preučevali Kur'ana ali biografije Muhammada in njegovih naukov.



Če bi Poslanec islama res bil prevarant in hotel širiti svoj vpliv nad ljudi s pripisovanjem Kur'ana Bogu, zakaj potem ni trdil, da so vse njegove besede od Boga?!

Splošno znano in zgodovinsko potrjeno dejstvo je, da so mnogi pisatelji in intelektualci plagirali dela drugih in jih pripisovali sami sebi. Zakaj bi potem nekdo z zdravo pametjo, pripisoval svoje delo nekemu drugemu?

Tu se pojavi vprašanje: Če bi res bil prevarant in hotel širiti svoj vpliv nad ljudi s prepisovanjem Kur'ana Bogu, zakaj potem ni trdil, da so vse njegove besede od Boga?!

Povsem nesmiselno bi bilo trditi, da je bil Muhammad ﷺ avtor Kur'ana in ga pripisoval Bogu in s tem širil svoj vpliv in dvignil svoj status in čast, ko istočasno, v tej isti knjigi, najdemo številne primere, kjer ga Bog blago in neposredno obsoja, ga vodi in popravlja njegove napake.

Kot je dobro znano, tistim, ki berejo Kur'an, takšna Sveta knjiga brez sramu odločno kritizira tako zasebne kot javne zadeve. Kur'an kritizira in svetuje Muhammadu v zadevah povezanih z njegovim družinskim življenjem, ter ga opozarja na napake, ki jih je storil v svojih odločitvah kot vodja in celo v načinu, kako je ljudi klical v islam.

Na primer, poslanec Muhammad je bil nekoč globoko in iskreno osredotočen na pogovor s poganskimi voditelji in jih vabil v islam. Zmotil ga je nek slepi mož, ki je iskal Božje zadovoljstvo in potešitev svojega duhovnega hrepenenja in mu rekel: "Naučite me nekaj o tem kar vas je naučil Bog." Poslanec je bil zelo zaseden in mu ni posvečal velike pozornosti. Slepí mož je večkrat ponovil svojo zahtevo. Poslanec seveda ni maral prekinitve in si želel, da bi slepi mož počakal, dokler ne konča s pogovorom s poganskimi voditelji. Namrščil se je in se obrnil stran od njega brez besede. Ta dogodek je natančno in podrobno zapisan v zgodovini, in sicer v Kur'anu.

Kaže, kako se je Muhammad ﷺ namrščil na slepega moža in se obrnil proč. Kur'an ga kritizira in z jasnimi in krepkimi besedami svari, naj takšnega vedenja ne ponavlja. Ta dogodek je naveden v Suri (celo poglavje Kur'ana), ki nosi ime samega incidenta, in sicer "Namrščil se je" (Kur'an 80:1-11). Ta dogodek odraža poslančevu najvišjo iskrenost v posredovanju razodetja, ki mu je bilo zaupano. Po tem dogodku, je poslanec vedno ravnal z njim z najvišjimi častmi in ga cenil ter ga vedno pozdravil s prijetnim in nasmejanim obrazom, rekoč: "Dobrodošel je on, na čigar račun me je Bog okaral." Zanj je, iz spoštovanja, razgrnil svoje ogrinjalo na tla in vztrajal, naj sede.

Kur'an beleži številne dogodke, kjer je poslanec prejel napotke in kritiko, do te mere, da nekdo od nas ne bi želel, da se o njem reče, nekaj podobnega v javnosti. Kako bi lahko nekdo, ki išče prestiž in čast zase, objavil svoje napake in jih zabeležil v zgodovini za vselej?

Zgodovina prav tako beleži številne primere, ki dokazujejo, kako je Muhammad ﷺ naletel na res težke čase, v katerih je želel, da bi prejel Božje razodetje, ki bi dokazalo njegovo iskrenost, položaj ali njegovo nedolžnost in nedolžnost njegove družine, toda razodetja ni bilo.

V enem takem incidentu je njegovo lastno ljudstvo, ki mu je že dolgo nasprotovalo in ga celo preganjalo, poiskalo pomoč proti njemu pri nekaterih učenih Judih tistega časa.



Kur'an beleži številne dogodke, kjer je Poslanec prejel napotke in kritiko, do te mere, da nekdo od nas ne bi želel, da se o njem reče, nekaj podobnega v javnosti.

Predlagali so jim, naj ga vprašajo o treh zadevah. Če bi jim znal odgovoriti, bi mu verjeli, da je poslanec in če ne bi imel odgovora, potem mu ne bi. Ljudje iz Meke so po navodilih Judov vprašali Poslanca ﷺ vsa tri vprašanja in on je obljubil, da bo nanje odgovoril naslednji dan.

V naslednjih petnajstih dneh ni prišlo do razodetja. Njegovi sovražniki so se mu posmehovali vsakič, ko so ga videli. Muhammada ﷺ je seveda to globoko žalostilo. Po petnajstih dneh je prejel razodetje in odgovore na zastavljena vprašanja. Istočasno z odgovori pa je prejel tudi Božja navodila, naj z gotovostjo ne reče, da bo naslednji dan nekaj storil, ne da bi pri tem rekel: "Če bo Bog hotel". Tako je Bog potrdil, da so njegova dejanja popolnoma odvisna od Božje volje in ga obvestil, da je bila zamuda pri razodetju namenjena poučevanju. (18:23-24)



Ponavljajoče se obtožbe

Zgodba o življenju Muhammada ﷺ je tako izjemna, da se lahko šteje za enega najbolj prepričljivih dokazov, da je govoril resnico.

Dejstvo je, da je bil Muhammad ﷺ nepismen človek, ki je živel v nepismeni družbi. Delil si je njihovo življenje, se udeleževal njihovih zborovanj, ne da bi storil kakršnokoli nemoralno dejanje in se ukvarjal s preživljanjem, da bi tako podpiral sebe in svojo družino, in sicer kot pastir in trgovec.



Kako bi lahko potem, po štiridesetih letih, brez stikov z učenimi ljudmi, naenkrat, učil o stvareh, o katerih niso slišali še nikoli, in o dejstvih, ki jih sami niso poznali o svojih lastnih pradedih!? Pripovedoval jim je zgodbe preteklih ljudstev, jim povedal o začetku stvarjenja in podrobno opisal življenja poslancev pred njim. Prav tako je prišel z novo podrobno in celovito zakonodajo na vseh področjih življenja!

To dejstvo je pretreslo Muhammadove sovražnike do te mere, da niso vedeli, kakšne obtožbe bi se lahko še izmislili, da bi posvarili ljudi pred njim.

Njegovim sovražnikom je bilo težko trditi, da je Kur'an njegov lastni izum, saj je vsak, ki ga je bral in razmišljal o njegovih verzih z gotovostjo vedel, da to ni res. Prav tako niso mogli trditi, da se je naučil od drugih, ker je živel med njimi in poznali so vse najmanjše podrobnosti njegovega življenja. Zato so proti njem izjavljali protislovne obtožbe. Enkrat so trdili, da je Kur'an izumil sam, drugič, da le pripoveduje sanje, katere vidi med spanjem. Ko niso uspeli dokazati svojih trditev, so ga obtožili, da je čarovnik, da je pesnik in celo norec!

Teh istih obtožb so bili deležni vsi Božji poslanci. Mojzes (mir z njim) je bil obtožen, da je čarovnik. Jezus (mir z njim) je bil obtožen, da je nor.

Drugi poslanci (mir z vsemi) so bili bolj ali manj deležni istih obtožb. Ko njihovi nasprotniki, v njih več niso našli napake, so jih obtožili čarovništva ali norosti. Enako stališče sprejme nekdo, ki lažno priča. Če se znajde v nerodni situaciji in se zaveda, da je njegov dokaz precej šibek, začne povsod iskati vse možne obtožbe, da bi se rešil, kar pa se nikoli ne bo zgodilo!

Zakaj Kur'ana enostavno ne razumemo, kot delo genija?

Res je, da je Bog človeškemu umu podaril izjemno nepredstavljive sposobnosti in ustvarjalnost. Toda ali ni naša logična zmožnost razmišljanja precej omejena? Um potrjuje obstoj Vsemogočnega Boga in Stvarnika in dejstvo, da Božja pravičnost zahteva obstoj drugega življenja, kjer bodo vsi nagrajeni ali kaznovani sorazmerno s svojimi dobrimi ali slabimi dejanji, vendar ali lahko um dokaže najmanjše podrobnosti tega življenja in drugih zadev za katere ne obstajajo konkretni dokazi?



Vsi drugi poslanci (mir z njimi) so bili bolj ali manj deležni istih obtožb kot poslanec Muhammad. Ko njihovi nasprotniki v njih več niso našli napake, so jih obtožili čarovništva ali norosti.

Hiter pogled na besedilo Kur'ana bo razkril, da zagotavlja temeljito razlago mej, katerih v veri ne smemo prestopiti, podroben opis sveta in vseh živih bitij, kako se je vse začelo in kako se bo na koncu končalo. Opisuje Raj in njegove radosti ter Pekel in njegove muke, število njihovih vrat in število angelov, ki jih vodijo. V nadaljevanju določa podrobne zadeve o realnosti sveta in človeštva. Na kakšni logični teoriji potem temeljijo take podrobnosti?

Dejstvo je, da teh informacij ni mogoče pridobiti z inteligenco in genialnostjo. Lahko je laž ali ugibanje ali pa končna resnica, do katere je mogoče priti le z učenjem in z Božjim razodetjem.

Medtem ko je sodobna znanost sedaj dokazala nekatera dejstva, ki jih navaja Kur'an, ni nobene navedene informacije izpodbila. Poleg tega se znanost na splošno strinja z informacijami iz prejšnjih Božjih knjig o svetu, katerega ne vidimo.



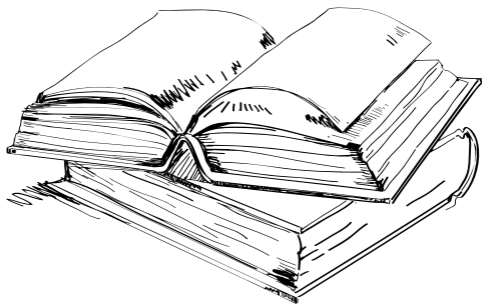


Bi lahko Muhammad ﷺ prepisoval iz prejšnjih razodetij?

Za trenutek se ustavimo in pogledjmo, ali je mogoče, da bi Kur'an vseboval informacije, tudi v najmanjši meri, iz knjig prejšnjih poslancev?

Če spregledamo dejstvo, da je bil Muhammad ﷺ nepismen, da je bilo v večini nepismeno tudi njegovo ljudstvo in da niso poznali informacij s katerimi je prišel Kur'an, da Muhammad ni imel povezav z ljudmi, katerim so bile razodete prejšnje Božje knjige (razen zelo kratkega srečanja z eno osebo, med enim od svojih potovanj kot otrok, medtem ko, je bil v družbi svojih sorodnikov). Če spregledamo tudi, da so judovski in krščanski učenjaki v tistem času pred ljudmi prekrivali znanje, ki so ga imeli, da bi ohranili svoje položaje in da to znanje ni bilo dostopno širši javnosti -

Če spregledamo vse to, nastala resnica, ki se razkriva pred vsakim pozornem in nepristranskim raziskovalcem ta, da se Kur'an ne strinja z vsem, kar je bilo moč najti v prejšnjih Božjih knjigah. Namesto tega popravlja nekatere napačne informacije, katere so k razodetju dodali verski učenjaki. Prav tako dopolnjuje manjkajoče informacije v nekaterih zgodbah, objavlja to, kar so verski učenjaki skrivali, razkriva njihovo doktrinarno in vedenjsko korupcijo, katero so pripisovali veri, s katero so prišli njihovi poslanci. Kur'an je poln primerov, ki pričajo o teh dejstvih. Ali bi bilo torej smiselno domnevati, da je Muhammad ﷺ pridobil vse te informacije od njih?



Odločilna zgodovinska dejstva

Vsaka nepristranska oseba, ki je pripravljena objektivno gledati na islamske nauke, se nikakor ne bo spraševala o tem: Ali ni bil Muhammad ﷺ, poslanec islama, Arabec?

Mar nas zgodovina ne obvešča, da njegovo ljudstvo ni imelo druge lastne umetnosti, s katero bi se lahko pohvalili, razen v retoriki, govornim in literarnim izražanjem, za katere so imeli forume in svete in, da se je arabsko pleme dvignilo v slavi ali padlo v sramoti zaradi pesmi, ki je bila sestavljena v povezavi z njim?

Mar nam zgodovina in literatura ne povedo, da takoj, ko je eden od Arabcev sestavil poezijo ali prozo, je že nekdo drug hitel, da ga popravi, doda, kar se mu zdi, da manjka in mu celo odgovarja s svojim lastnim literarnim slogom? Mar nam ni znano, da je bila moč literarnega izražanja področje, v katerem so se med seboj odlikovali in izpodbijali ter panoga, s katero so ponosno prikazovali svojo moč in odličnost?

Kako, da njegovim smrtnim sovražnikom, ki niso pustili enega kamna neprevrnjenega, v poskusu bojevanja z njim, ravnali z njim na grob način, ter svarili ljudi pred njim, ni uspelo sprejeti njegovega izziva, ko jih je prosil, naj poustvarijo Kur'an, ki bi bil podoben, tistemu, s katerim je prišel on, ali vsaj majhen del tega. Namesto tega so ostali omamljeni v zmedenosti in nemočni se soočiti z izzivom.

Se Muhammad ﷺ ni bal, da bi s postavljanjem takšnega izziva, v spretnosti v kateri so se odlikovali njegovi sovražniki, da se bodo tako posamezniki kot skupine z njim spopadale in tekmovala, da bi ga obsodile in dokazale ljudem, da je tisto, kar jim predstavlja napačno!?

Predpostavimo, da je tak izziv sprejel le, ker je vedel, da njegovi ljudje niso dovolj sposobni za spopad z njim. Kako mu je potem uspelo, da je ta izziv postal stalen izziv za vse prihodnje generacije do zadnjih dni človeštva, ki trdno in odločno izjavlja, da če bi se vsi zbrali, da bi skupaj napisali knjigo, kot je Kur'an, pri tem ne bi bili uspešni, tudi če bi si medsebojno pomagali, kolikor bi si lahko?!

Takšen korak predstavlja precejšnje tveganje, ki ga lahko sprejme le nekdo, katerega srce je polno zaupanja in prepričanja v to, kar govori. Kljub izzivu se niti Kurejši, njegovi lastni ljudje, niti takratni vodilni govorniki, ki so bili znani po svoji spretni retoriki, niso uspeli poustvariti nekaj, kar bi bilo podobnega Kur'anu ali le kratkemu odlomku iz njega. Ta izziv danes še vedno ostaja nepremagan in zgodovina priča, da je bil vsak, ki je poskušal sprejeti izziv obsojen na sramoten neuspeh in postal predmet zasmehovanja med literarnimi strokovnjaki.

Sura Al-Fatiha (Uvodno poglavje)

Je najimenitnejša Sura v Kur'anu, ki jo musliman recitira v vsaki izmed svojih molitev. Njen pomen je naslednji:



Pomen Sure Al-Fatiha



“V imenu Allaha, Najbolj Milostnega, Najbolj Usmiljenega.”

Pomeni: Začenjam v imenu Boga s skrajnim spoštovanjem, Najbolj milostnim, čigar Milost zajema vse.

“Vsa hvala Allahu, Gospodarju vseh svetov.”

Pomeni: Povečujem Boga z vsemi Njegovimi lastnostmi, dejanji ter očitnimi in skritimi blagoslovi z ljubeznijo in spoštovanjem. On je Stvarnik, Lastnik, Oskrbovalec, Tisti, ki razpolaga z vsem zadevami in Tisti, ki daje blagoslove celotnemu stvarstvu.

“Najbolj Milostnemu, Najbolj Usmiljenemu.”

Pomeni: On ima vse lastnosti usmiljenja v vseh oblikah in manifestacijah. Ima splošno usmiljenje, ki zajema vse stvari v tem vesolju in posebno usmiljenje, ki ga namenja izključno svojim poslušnim, vernim služabnikom.

“Vladarju Sodnega dne.”

Pomeni: On je edini Kralj in Sodnik na Sodnem dnevu.



“Samo Tebe častimo in samo od Tebe pomoč iščemo.”

Pomeni: Mi ne častimo nikogar poleg Tebe, Gospodar naš, na noben način. Le Tebe prosimo za pomoč in podporo pri vseh naših zadevah, saj le Ti poseduješ vso moč in nihče si ne deli tega s Teboj niti v teži atoma.

“Vodi nas na Pravo pot.”

Pomeni: Vodi nas na Pravo pot in pomagaj nam, da se je držimo dokler ne pridemo k Tebi.

“Pot tistih, katere si blagoslovil —”

Pomeni: Pot, po kateri si vodil poslance in pravičneže, kateri poznajo resnico in ji sledijo.

“in ne tistih, ki so zaslužili srd, niti tistih, ki so zablodili.”

Pomeni: Oddalji nas od poti tistih, na katere si jezen, saj so poznali resnico, vendar ji niso sledili. Oddalji nas od poti tistih, kateri niso bili vodeni k resnici zaradi svoje nevednosti in ker je niso iskali.

“Amin”

Pomeni: O Allah, usliši mojo prošnjo.





Vsak ima svojo zadnjo besedo

Na koncu bo vsak imel svojo besedo o tej zadevi. Človekova presoja in stališče o Kur'anu bo v osnovi temeljila na njegovih osebnih izkušnjah, ki jih bo dobil pri skrbnem branju in resnem prizadevanju, da bi ga razumel in pri tem pazil, da v primeru, da ne govori arabščine, izbere ustrezen prevod v svojem jeziku.

Kur'an izrecno navaja, da je eden največjih dokazov iskrenosti Muhammovega poslanstva v rezultatu, ki ga dosežejo naša srca in um po branju Kur'ana v prizadevanju njegovega razumevanja. Kot pravi Kur'an: "Mar jim ni zadosti to, da smo ti spustili (razodeli) Knjigo, ki se jim citira? V tem je zagotovo milost in opomin ljudem, ki verujejo." (29:51)

Kur'an zagotovo vabi vse, naj ga preberejo in preučijo, da bi ga razumeli in jasno navaja, da to zavrnejo le tisti, ki imajo "zaklenjena srca". (47:24)



Resnica o bogoslužju v islamu

Ali

Ali Bog potrebuje naše bogoslužje?

Bog ne potrebuje našega čaščenja ali naših dobrih dejanj. Odrešenja v islamu ni mogoče doseči zgolj z rituali, formalnostmi in finančnimi prispevki, temveč se ga poleg teh, doseže s svojo stopnjo iskrenosti in vere v Boga, katera se mora kazati v realnosti z delom na sebi in svojem značaju ter prizadevanjem k prispevku družbi in vplivanjem na njen napredek.



Kur'an (51:56-58) pravi: "In nisem ustvaril džinnov in ljudi razen zato, da Mene častijo. Od njih ne želim nobene oskrbe, niti da bi Me hranili. Resnični oskrbovalec je samo Allah, Gospodar velike moči in Močni."

Ko so se nekateri muslimani spraševali, katera je pravilna smer molitve (muslimani se morajo v molitvi obrniti proti smeri Meke), je poslanec Muhammadu ﷺ bilo razodetih nekaj verzov, ki poudarjajo, da prava realnost vere leži v iskreni veri, opravljanju pravičnih dejanj in koristiti človeštvu, in ne le v obračanju proti vzhodu ali zahodu v svoji molitvi. Kur'an pravi: "Krepostnost ni v tem, da obračate svoje obraze proti vzhodu ali zahodu, temveč je kreposten tisti, ki veruje v Allaha, Zadnji dan, angele, Knjigo in glasnike vere in ki od svojega imetja - čeprav mu je pri srcu - daje sorodnikom, sirotam, pomoči potrebnim, popotnikom, prosjakom, za osvoboditev sužnjev in vestno opravlja molitev, daje Zakat, izpolni obljubo, ko jo sklene, ima potrpljenje v času revščine in stiske ter v času bojevanja. To so tisti, ki so iskreni in bogaboječi" (2:177)

Kur'an v nadaljevanju poudarja, da tisti, ki stremijo k bogoslužju in pobožnosti, delajo to v svojo lastno korist in da so tisti, ki zavračajo islam, pravi poraženci, saj je Bog samozadosten in ne potrebuje nikogar. Kur'an pravi: "Kdor si prizadeva, si prizadeva le zase, kajti Allah je zares neodvisen od vseh stvaritev!" (29:6)



Ko so se nekateri muslimani spraševali, katera je pravilna smer molitve, je poslancu Muhammadu ﷺ bilo razodetih nekaj verzov, ki poudarjajo, da prava realnost vere leži v iskreni veri, opravljanju pravičnih dejanj in koristiti človeštvu, in ne le v obračanju proti vzhodu ali zahodu v svoji molitvi.

Stebri islama

To so najpomembnejši predpisi čaščenja v islamu in ti so naslednji:

1



Trdno in iskreno verovanje in čaščenje Boga in strinjanje, da sledite Njegovemu poslancu Muhammadu ﷺ. V arabščini se osnovna fraza za pričanje vere (Šahada) glasi takole: *Ašhadu an la ilaha il-lal-lah, Va ašhadu an-na Muhammadan rasulul-lah.* V slovenščini to pomeni: "Pričam, da ni boga razen Allaha (Boga), in pričam, da je Muhammad Božji poslanec." (Glej stran 55)

2



Izvajanje predpisanih molitev. (Glej stran 179)

3



Plačilo predpisane miloščine (Zakat). (Glej stran 187)

4

Post v mesecu Ramadanu, devetem mesecu islamskega lunarnega koledarja. (Glej stran 193)

5



Romanje do Božje svete hiše (Hadž) za tiste, ki so finančno in fizično sposobni (Glej stran 197)



Čemu zadolžitve in preizkušnje

Čeprav v različnih oblikah, so naslednje vprašanja zastavljena zelo pogostokrat: "Kako to, da nam je med drugim, Bog dal usta, zobe in želodec, da lahko uživamo v hrani, ter nam nato ukazal, naj se postimo? Kako to, da je ustvaril lepoto in poželenje in nam nato naročil, naj spuščamo poglede in ohranjamo našo čistost?" Morda se lahko drzno vprašamo, "Zakaj nam daje moč in nam nato prepoveduje napad ali zatiranje drugih?"

Odgovor na to vprašanje je z islamske perspektive popolnoma jasen. V skladu z islamom, nam je Bog dal takšne sposobnosti in zmožnosti, da jih mi obvladujemo in ne da one obvladujejo nas. Za ponazoritev naslednji primer. Bog nam je dal konje za ježo in mi smo tisti, ki jih jezdimo in nadzorujemo in ne oni nas. Naša telesa in moč nam služijo kot konji, ki so bili ustvarjeni, da jih jezdimo in obvladujemo in jih uporabljamo v naše namene ob primernem času in mestu in ne obratno.

Zato je resnična vrednost človeka in njegove prevlade v njegove zmožnosti nadzora svojih strasti in poželenja ter rabi te sposobnosti na koristne načine. Na ta način je Bog naredil človeka različnega drugemu stvarstvu in ga pripravil na preizkušnje. Prav to je razlog, zakaj nas je Bog ustvaril.



Človekova resnična vrednost je v njegovi zmožnosti nadzora svojih strasti in poželenja ter rabi te sposobnosti na koristne načine.

Kur'an pravi: "Resnično smo človeka ustvarili iz pomešane kaplje (semena) da ga izpostavimo preizkušnji. Dali smo mu, da sliši in vidi. Na Pravo pot smo ga usmerili - on pa je hvaležen ali nehvaležen."(76:2-3)

Tako so vse stiske, nesreče in trpljenje, katerim smo izpostavljeni ljudje, dejansko dodatna preizkušnja za nas, da spodbudimo našo duhovno in moralno rast, povečamo svojo vero in se opomnimo na cilj in položaj našega življenja. Kur'an pravi: "Skušali vas bomo z nekaj strahu, lakote, izgube imetja, življenj in pridelkov. Ti pa sporoči blago vest potrpežljivim. Tistim, ki, ko jih doleti kakšna nesreča, rečejo: "Mi pripadamo Allahu in k Njemu se bomo vrnili." (2:155-156)

To življenje nam torej ponuja priložnost, da napredujemo ali nazadujemo v zadevah vere in morale. Vsemogočni Bog nam nenehno daje priložnosti, da sledimo poti pravičnosti in se popravimo. On nas ne sili, da to storimo; namesto tega nam daje svobodno voljo, da sprejemamo odločitve v našem življenju in nam naroča, da razvijamo Zemljo, gradimo civilizacijo in koristimo človeštvu. Kljub vsemu temu nas poziva, naj se obrnemo k Njemu in popravimo naše poti, kadar se zmotimo ali naredimo napako. Poslanec Muhammad ﷺ je v zvezi s tem dejal: "Če ne bi grešili, bi vas Bog zamenjal z ljudmi, ki grešijo in prosijo odpuščanja od Boga; in Bog jim bo zagotovo odpustil." (Muslim: 2749)





Molitev

Morda ste se že spraševali o čudnem prizoru, ki ste mu bili morda priča v resničnem življenju ali ste ga videli v medijih, kjer se eden ali več muslimanov obrne proti določeni smeri in nato stojijo, se klanjajo in se s čeli dotikajo tal in pri tem izgledajo, kot da so popolnoma odrezani od sveta.

Kaj je muslimanska molitev?

V islamu molitev zaseda zelo pomembno mesto, ker je tonajpomembnejši način s katerim se lahko približamo Bogu, molimo k Njemu in se Mu podredimo. Bog je naročil poslancu Muhammadu ﷺ in vsem muslimanom: »svojemu Gospodarju se do tal priklančaj in se Mu približaj!« (96:19) Iz tega razloga se po razglasitvi vere, šteje za drugi steber islama.

Poslanec Muhammad ﷺ je rekel: "Islam je zgrajen na petih stebrih: pričanju, da ni Boga vrednega čaščenja, razen Allaha in da je Muhammad Božji poslanec, opravljanju predpisanih molitev, dajanju dela imetja tistim, katerim pripada (Zakat), romanju k (Sveti) hiši in postu v mesecu Ramadanu." (Al-Buhari: 8)

Islam nas uči, da je musliman nagrajen za svojo molitev, sorazmerno s prizadevanji, ki jih vloži v očiščenje svojega srca, pri čemer usmerja svojo pozornost le k molitvi, iskreno dokazuje popolno ponižnost pred Bogom in občuti Njegovo bližino. Takšno stanje mu daje občutek miru in spokojnosti v Njegovi prisotnosti. Molitev je bila vir največjega veselja poslanca Muhammada ﷺ.

Zato Kur'an uči muslimane, naj opravljajo molitev tako, da v njej vključujejo celotno telo in tudi srce, um in duh in molitve ne omejujejo le na določene fizične premike. Če bo človek na ta način izvajal svojo molitev, bo to zagotovo najboljše sredstvo za dobro počutje in odmik od grehov in zločinov. Ena najboljših stvari, katero storimo je, da se spomnimo na Boga in se obrnemo k Njemu.

Kur'an pravi: "Citiraj, kar ti je bilo razodeto od Knjige in vestno opravljaj molitev, saj molitev resnično odvrača od razvrata in zla. In zagotovo je Allahovo omenjanje večje. In Allah ve, kaj počnete.(29:45)



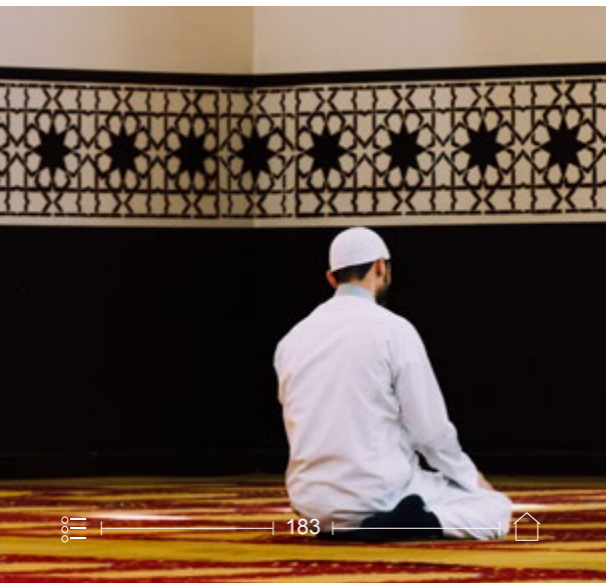
Molitev je bila vir največjega veselja poslanca Muhammada.

Tisti, ki pravijo, da je molitev zgolj fizična vaja, pred katero se musliman umije, se dejansko ne zaveda, da so množica gibov in recitacija kratkih odlomkov in fraz v katerih hvali Boga, dejansko sredstva za povečevanje Boga in prepoznavanje Njegove veličine. Na primer, besedna fraza, ki jo izgovori častilec, ko stoji v spoštovanju in ponižnosti v molitvi, medtem ko dvigne roke je Allahu Akbar (Allah je največji). Nato se prikloni in pokaže popolno ponižnost pred Bogom in prizna Njegovo veličino ter reče Subhana Rab-bijal-Azim (Slava mojemu Gospodarju, Vsemogočnemu). Nato skloni svojo glavo proti tlu v iskanju bližine svojega Gospodarja in odzivu na Njegovo molitev s tem, da položi svoje koleno, roke, čelo in nos na tla rekoč, Subhana Rab-bijal-A'la (Slava mojemu Gospodarju, Najvišjemu). Tako vsako dejanje molitve, ni zgolj gib in mrmranje; temveč so zelo bogati trenutki, kateri povezujejo vernika z njegovim Gospodarjem in Stvarnikom, od katerih črpa svojo srečo in svoj obstoj.

Bog zapoveduje muslimanom, da vsak dan molijo petkrat v vnaprej določenih časih. Molitve lahko opravljajo kjerkoli, vendar jih poziva, naj to storijo v mošejah in s tem okrepijo vezi skupnosti, poglobijo svoje odnose in pomagajo drug drugemu v verskih in posvetnih zadevah.

Prav tako je priporočljivo da opravi neobvezne molitve, kolikor je le mogoče.

Muslimani molijo v smeri Kabe, zgradbe v obliki kocke, ki se nahaja znotraj Svete mošeje v Meki na zahodnem delu Arabskega polotoka. Prvotno je Kaba zgradil 'Oče poslancev' Abraham in vsi poslanci so sem prihajali na romanje. V nasprotju s splošnim prepričanjem je Kaba le kamnita zgradba, ker človeku ne more niti škodovati, niti koristiti, toda Bog zapoveduje muslimanom, naj se obrnejo proti njej, ko molijo in tako služi, kot osrednja in združujoča točka med njimi.



Muslimanski klic k molitvi, Azan

Azan je muslimanski poziv k molitvi, ki ljudem sporoča, da se je začel čas predpisane molitve in jih spodbuja, naj pridejo v mošejo.



Je oblika spominjanja in obračanja na Boga, pa tudi pripravljanje muslimanov, da se udeležijo molitve v mošeji. Pomen fraz Azana v slovenščini je:

1. Allah je največji. Allah je največji. Allah je največji. Allah je največji.
2. Pričam, da ni boga razen Allaha. Pričam, da ni boga razen Allaha.
3. Pričam, da je Muhammad Allahov poslanec. Pričam, da je Muhammad Allahov poslanec.
4. Pridite na molitev. Pridite na molitev.
5. Pridite k uspehu. Pridite k uspehu.
6. Allah je največji. Allah je največji.
7. Ni boga razen Allaha.





Velika mošeja v Meki je najsvetejša mošeja v islamu. V njej se nahaja Ka'ba, kamnita zgradba v obliki kocke. Kaho je prvotno zgradil poslanec Abraham in muslimanom je ukazano, da se med svojimi molitvami obrnejo proti njej, čeprav se zavedajo, da jim ne more storiti ne škode ne koristi.



Predpisana miloščina (Zakat)

Vsi smo trdno prepričani, da bi morala obstajati rešitev za dihotomijo ekstremnega bogastva in skrajne revščine in da velik prepad med bogatimi in revnimi ustvari propadajočo in dezintegrirano družbo, v kateri ljudje bolj verjetno padejo v nemoralnost in zločine. Gospodarski sistemi, ideološki trendi in vladni zakoni so poskušali rešiti to težavo. Kako pa se s tem spopada islam?

Islam od bogatih muslimanov zahteva, da plačajo revnim in pomoči potrebnim, 2,5 odstotka svojega povprečnega letnega premoženja, ki presega njihovo osebno lastnino. To dejanje predstavlja tretji steber islama.

Ta predpisan del imetja plačajo bogati, ne kot uslugo revnim, temveč zato, ker je njihova pravica, da vzamejo od premoženja bogatih, ne da bi se slednji čutili prisiljene prositi prve ali se zaradi tega čutili osramočene.

To je minimalni znesek, ki ga je dolžan plačati vsak musliman, ki ima več kot potrebuje. Kar pa se tiče maksimalnega zneska, islam ponuja veliko priložnosti, da tekmujejo med seboj in trošijo v različne dobrodne namene. Posledica tega je, da v tem življenju dosežejo več bogastva, zdravja, uspeha in sreče ter obilne nagrade in večno blaženost v Prihodnjem življenju.

Kur'an tiste, ki dajejo svoja premoženja na Božji poti primerja z zrnem iz katerega vznikne sedem klasov, v vsakem klasu pa je sto zrn, ki se nato pomnožijo do sedemstokrat. Bog poveča njihovo nagrado zaradi iskrenosti in dobre namere, tistih, ki trošijo svoje premoženje, saj On je izjemno Velikodušen in ima popolno znanje o namerah ljudi:

“Primer tistih, ki dajejo svoja premoženja na Allahovi poti, je podoben primeru zrna, iz katerega vznikne sedem klasov, v vsakem klasu pa je sto zrn. Allah pa večkratno daje, komur hoče. In Allah je Vseobsežen, Vseveden!” (2:261)

Kur’an nas tudi obvešča, da dajanje dobrodelnosti revnim in pomoči potrebnim, dejansko očisti srce pred sebičnostjo in pohlepom. Pravi: “Od njihovih imetij vzemi miloščino, da jih očistiš ter blagosloviš z njo in moli zanje.” (9:103)

V nadaljevanju nas obvešča, da bodo tisti, ki jim skopost preprečuje, da bi porabili svoje bogastvo in pomagali revnim in pomoči potrebnim, resnično poraženci, saj se s tem dejansko odrečejo sreči v tem življenju in spokojnosti v Prihodnjem.

Kur’an pravi: “Evo, pozvani ste, da delite na Allahovi poti, a med vami nekateri skoparijo. Kdor skopari, skopari le s samim seboj, kajti Allah je Najbogatejši in najbolj Neodvisen, medtem ko ste vi revni in odvisni. Če pa se obrnete stran, vas bo On zamenjal z drugim ljudstvom, ki ne bo takšno kot ste vi.” (47:38)

Izvajanje te velike islamske dolžnosti pomaga uresničiti koncept socialne varnosti in relativne enakosti med člani družbe. Z dajanjem Zakata tistim, ki so do njega upravičeni, se finančno premoženje preneha zadrževati le v rokah peščice. Zaradi tega razloga nam zgodovina pove, da so zgodnji muslimani bolj pogosto kot ne, iskali revne in pomoči potrebne, da bi jim plačali Zakat, vendar jih niso našli.

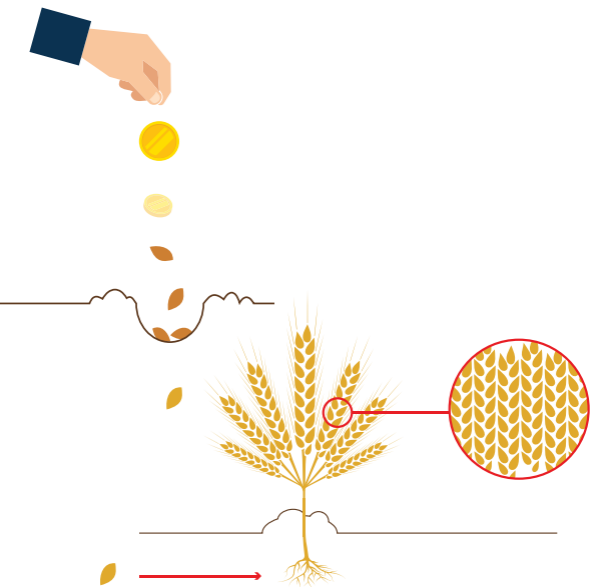
Dajanje Zakata neguje odnose, medsebojno naklonjenost in harmonijo ter spodbuja povezanost skupnosti. Ker so ljudje na splošno naklonjeni tistim, ki z njimi ravnajo dobro, so člani muslimanske družbe tako tesno povezani, da spominjajo na opeke pri stavbi, ki se medsebojno podpirajo. V takih okoliščinah se zločini, kot so tatvine in ropi zmanjšajo.





Predpisano miloščino ali Zakat plačajo bogati, ne kot uslugo revnim, temveč zato, ker je njihova pravica, da vzamejo od premoženja bogatih, ne da bi se slednji čutili prisiljene prositi prve ali se zaradi tega čutili osramočene.





Kur'an tiste, ki dajejo svoja premoženja na Božji poti primerja z zrnom iz katerega vznikne sedem klasov, v vsakem klasu pa je sto zrn, ki se nato pomnožijo do sedemstokrat.



Post

Vsi občudujemo tiste, ki nadzirajo in se vzdržijo hrane ali pa uživajo le določeno vrsto hrane, da ohranijo dobro zdravje, izgubijo težo ali pa po zdravniškem nasvetu. Njihovo zmožnost, da nadzorujejo svoje želje za večji in pomembnejši cilj razumemo kot velik dosežek.

Ko se muslimani postijo, pa dosežejo še višje cilje kot so ti. S postom se učijo nadzirati svoje želje in muhe in izpolnjujejo ukaze Boga, najboljšega izmed sodnikov.

Post (Sijjam ali savm v arabščini) je četrti steber islama. Oseba, ki se posti, se mora vzdržati vseh živil, pijač in spolnih aktivnosti od zore do sončnega zahoda v mesecu Ramadanu, devetem mesecu islamskega lunarnega koledarja.

Kur'an nam sporoča, da je bil post predpisan vsem prejšnjim ljudstvom, čeprav včasih na različne načine. Cilj za njim pa je vedno bil enak, in sicer, da dosežemo bogaboječnost, se zavedamo Boga in izrazimo čaščenje in popolno podreitev Njemu:

“O vi, ki verujete! Predpisan vam je post, kot je bil predpisan tistim pred vami, da bi lahko bili bogaboječi.” (2:183)



Poslanec islama je nekoč izjavil, da človek nikoli ne bo imel koristi od svojega posta, če se po postu ne bo popravil in postal boljši človek.



Ko musliman premaga dovoljeno poželenje za nekaj ur na dan, postane svoj lastni gospodar - sposoben nadzorovati samega sebe in se izogniti željam, ki so nedopustne pod kakršnimi koli okoliščinami. Poslanec Muhammad ﷺ je nekoč izjavil, da človek nikoli ne bo imel koristi od svojega posta, če se po postu ne bo popravil in postal boljši človek. Rekel je: "Kdor ne opusti laži, nesramnega govora, krivičnega obtoževanja in s tem povezanih dejanj (med postom), mora vedeti, da Bog od njega ne potrebuje, da se odreče hrani in pijači. (Al-Buhari: 1804)



Fasting (*siyyam or sawm*) is the fifth pillar of Islam. A fasting person is required to abstain from all food and drink and sexual activity with his spouse from dawn until sunset, during the month of Ramadan. Ramadan falls on the ninth month of the Islamic lunar calendar.

Tegobe lakote in žeje, ki jih muslimani doživljajo med postom, jim omogočajo, da spoznajo hude posledice takšnih bolečin, ki jih občutijo revni in pomoči potrebni, ki so prikrajšani osnovnih dobrin v življenju in trpijo za ekstremno lakoto in žejo. Ta občutek pa jih spodbuja, da jim pomagajo.



S tem, ko islam muslimanom zapoveduje post, jih opominja na tegobe lakote in žeje, ki jih doživljajo revni in pomoči potrebni.



Romanje (Hadž)

Večina veroizpovedi vključuje komponento duhovnega potovanja, kjer verniki iskreno prosijo svojega Stvarnika in izražajo svojo predanost Njemu. Vendar pa med vsemi potovanji po svetu, letno muslimansko romanje v Meko izstopa zaradi velike razsežnosti in obsega. Vsako leto se v Meki zbere več kot tri milijone muslimanov, kjer na majhnem prostoru opravljajo romarske obrede.

Kaj točno je romanje v islamu?

Hadž, letno muslimansko romanje v Meko je peti steber islama. To dolžnost mora opraviti vsak sposoben musliman, ki si to lahko finančno in fizično privošči, vsaj enkrat v življenju.

To je izjemno potovanje pri katerem izginejo razlike družbenih razredov, narodnosti, ras, obleke in bogastva. Vsi romarji nosijo enake obleke, enakih barv in z iskrenim srcem recitirajo iste besede, ki predstavljajo pravo resničnost odnosa med človekom in njegovim Gospodarjem. Te besede so: "Odzivam se, o, Allah, odzivam. Odzivam se Tebi, ki nimaš družabnika, odzivam.

Resnično Tebi pripada zahvala in blagodat in oblast, Ti nimaš družabnikov." Kar pomeni: Gospodar naš, mi smo prišli izgovarjajoč z našim jezikom, priznavajoč z našim srcem, da si Ti edini in da nihče drugi, razen Tebe, ni zaslužen čaščenja. Tebi pripada popolna hvala in zahvala. Ti si stvarnik, ki blagoslavlja, komur pripada vsa oblast in ki nima nobenega partnerja.

Kljub različnimi obredi in molitvami, ki jih muslimani izvajajo na tem verskem potovanju, so vsa namenjena spominjanju in zavedanju Boga, da pokažejo svojo potrebo po Njemu in da od Njega prosijo odpuščanje in nagrado. Poslanec Muhammad ﷺ je nekoč rekel: "Kroženje okoli Kabe in hoja med hriboma Safa in Marva, sta bila predpisana samo z namenom, da se spomnimo na Boga." (Ibn Abi Šejba: 15334)

Človek, ki potuje v Meko z namenom romanja ali Hadža, slečesvoja vsakodnevna oblačila in si nadene dva preprosta kosa oblačila in s tem razglasi svojo pokornost Bogu in se čuti enakovrednega drugim romarjem, kljub različnimi položaji, ki jih zavzemajo na tem svetu.

Družina v islamu





Res

Res je, da imajo številni primeri družin danes izrazito pomanjkanje družinske povezanosti. Stanje odnosov v družini je padlo na žalosten nivo, kjer člani družine niso nič drugega kot skupina nepovezanih posameznikov, ki si delijo ključ iste hiše.

P

Na žalost mnogi moški danes težijo k temu, da se izognejo odgovornosti za vzdrževanje žene ali otrok. Kaj jim potem preprečuje, da bi uživali in izpolnili svoje telesne želje, ne da bi prevzeli takšno odgovornost?

Čeprav je ta trend bolj opazen danes kot kdajkoli prej, je bil prisoten že od začetka zgodovine. Tak trend ni pravzaprav nič drugega, kot naivna težnja k iskanju lastnega interesa, ki ga narekuje človekova sebičnost, ne glede na hude posledice, ki jih bo to imelo na posameznika in družbo.

To je razlog, zakaj islam namenja največjo pozornost družini, njenemu sistemu ter pravicam in dolžnostim do članov. To je zato, ker islam obravnava družino kot središče zavedanja, izobraževanja in napredovanja in ker je celovitost v družbi mogoče doseči le, če je družina osnovana na trdnih moralnih temeljih in ji uspe izpolniti svoje poslanstvo.

Ta skrb se odraža v nešteti določbah v islamu, vključno z naslednjimi:



Islam poudarja načelo zakonske zveze za oblikovanje družine.

- Poroka je ena najpomembnejših dejanj v islamu in predstavlja eno od praks Božjih poslancev. Ko so se nekateri poslančevi družabniki nameravali zavezati celibatu in se popolnoma posvetiti čaščenju in neprekinjeni molitvi in postu, jim je Poslanec ﷺ svetoval: "Jaz se postim in jaz prekinem post. Opravljam prostovoljno nočno molitev in spim; in poročim se z ženskami. In kdor ne sledi moji praksi, ni eden mojih resničnih sledilcev." (Al-Buhari: 4776)

- Prva stvar, ki jo omenja Kur'an in s katero nas Bog spominja na nešteto podarjenih blagoslovov je ljubezen in nežnost, ki jo je določil med možem in ženo. Kur'an pravi: "In eno Njegovih čudežev je, da je iz vas ustvaril vaš nasprotni spol s katerim tvorita par, da se ob njej/njem umirite; in storil, da med vami vladata ljubezen in milost. Zares, v tem so dokazi ljudem, ki razmišljajo." (30:21)
- Islam svojim sledilcem zapoveduje, da olajšajo poroko in obljublja Božjo pomoč tistim, ki si prizadevajo za zaščito svoje čistosti. Poslanec Muhammad ﷺ je rekel: "Obstajajo trije ljudje, katerim bo Bog zagotovo pomagal." Med temi tremi je omenil, "osebo, ki se želi poročiti, da bi na ta način ohranila svojo čistost." (At-Tirmizi: 1655)
- Mladim moškim narekuje, da se poročijo, saj je zakonska zveza pravi način, ki jim pomaga nadzorovati svoje intenzivne spolne nagone in najti mir pri svojem zakonskem partnerju.



“

Med opominjanjem ljudi na neštete Božje blagoslove je ena prvih stvari, ki jo omenja Kur'an, ljubezen, ki jo je Bog odredil med možem in ženo.

2



Islam izkazuje popolno spoštovanje vsakemu članu družine, tako moškim, kot ženskam.

Staršem nalaga veliko odgovornost, da vzgajajo svoje otroke. Poslanec Muhammad ﷺ je rekel: "Vsak od vas je skrbnik, odgovoren za tiste v njegovem skrbstvu. Vladar je skrbnik in odgovoren za svoje podrejene. Moški je skrbnik in odgovoren za svojo družino. Ženska je skrbnica in odgovorna za hišo svojega moža in njegovo potomstvo. Služabnik je skrbnik in odgovoren za imetje svojega gospodarja. Tako je vsak od vas je skrbnik in odgovoren za tiste v njegovem skrbstvu." (Al-Buhari: 853)

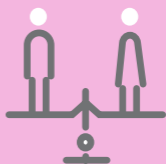
3



Otroke spodbuja, da lepo ravnajo s svojimi starši in jim zapoveduje, naj jim izražajo spoštovanje in hvaležnost, skrbijo za njih in jih ustrezno poslušajo do njihove smrti.

Ne glede na to, koliko so stari, so otroci dolžni spoštovati svoje starše in jim pokazati prijaznost. Kur'an opisuje poslušnost staršev kot dejanje bogoslužja in opozarja vernike, da naj ne bodo grobi do njih in jim ne izrečejo besed nespoštovanja. Kur'an pravi: "In tvoj Gospodar je določil, da ne častite nikogar drugega kot le Njega, in da nadvse lepo ravnate s starši. Če eden od njiju ali oba pri tebi dosežeta starost, jima ne reci niti »Uf.« in ju ne grajaj, temveč spoštljivo govori z njima." (17:23)

4



Islam ukazuje staršem, da ščitijo pravice svojih moških in ženskih otrok in jih poziva, naj enakovredno trošijo za njih ter jih v vseh okoliščinah obravnavajo pravično.

Poslanec Muhammad ﷺ je rekel: "Človeku zadostuje le greh zanemarjanja tistih, ki so pod njegovo oskrbo." (Abu Davud: 1692) Kar zadeva trošenje in skrb, zlasti za hčerke, je rekel: "Kdor oskrbuje katerokoli izmed teh deklet in lepo ravna z njimi, bodo one predstavljale ščit med njim in peklenskim ognjem." (Al-Buhari: 5649)

5



Muslimanom zapoveduje ohranjanje sorodstvenih vezi.

Ti sorodniki vključujejo tete in strice po očetovi in mamini strani in njihove otroke. Islam uči, da je ohranjanje vezi s sorodniki eno najbolj hvalevrednih dejanj ter svari pred prekinitvijo takšnih vezi in meni, da je to velik greh. Poslanec ﷺ je rekel: "Kdor prekine sorodstvene vezi, ne bo vstopil v Raj." (Muslim: 2556)



Islam sviri vernike, naj ne bodo grobi do svojih staršev in naj jim ne izrečejo besed nespoštovanja.

Položaj ženske v islamu





Bežen

Bežen pogled televizijskih in obcestnih reklam ali naslovnih revij bo razkril zločin, ki ga materialna civilizacija zagrešila nad ženskami, katere so postale razčlovečeni spolni predmeti ali blago, ki služi le spodbujanju poželjivosti in vnetju moške domišljije.



Morda je to le še en vidik, ki je na videz manj izkrivljen, kot je bil v primeru primitivnih družb v katerih so bile ženske degradirane in obravnavane kot premoženje in blago, ki so ga kupovali in prodajali.

Ženske, ki že dolgo trpijo zatiranje in diskriminacijo, si v resnici niso želele, da bi se kot rezultat njihovega dolgega boja proti tem turobnem stanju, izgubile v podobnem depresivnem stanju, le v precej manj izkrivljeni podobi.

Prihod islama, pred več kot 1400 leti, je sprožil pravo revolucijo proti nepoštenim obravnavanjem, ki so ga dolgo trpele ženske. Islam je določil zakone in podrobne predpise za zaščito njihovih pravic in statusa ter jim omogočil, da živijo častno življenje in izpolnijo svoje poslanstvo v življenju na najboljši možen način.

Zato je eno od najdaljših poglavij Kur'ana naslovljeno 'Ženske,' kjer so zapisane temeljni predpisi, ki so jim zagotovljeni. V Kur'anu nam Bog pripoveduje številne zgodbe krepostnih žensk in eno od poglavij je celo poimenovano po Mariji, Jezusovi materi (mir z obema).

Tako je islam spremenil napačen koncept, ki so ga imeli ljudje o ženskah, in jih spodbudil, naj jih obravnavajo kot človeška bitja, tako kot jih je Bog ustvaril in kakor je On nameraval, ne kot blago. Moške poziva, naj na ženske gledajo, kot na življenjske sopotnice in ne le partnerice za eno noč; in jih obravnavajo kot vir ljubezni, milosti, miru in spokojnosti, ne kot fizične spolne objekte.

Primeri predpisov o spoštovanju žensk v islamu

- Zagotovljena jim je pravica, da izberejo svojega moža in dan ji je velik del odgovornosti za vzgojo otrok. Poslanec ﷺ je rekel: "Ženska je skrbnica doma svojega moža in odgovorna je za tiste, ki so v njenem skrbstvu." (Al-Buhari: 853)
- Ženske v zakonu ohranijo svoje deklinško ime. V islamu ženska po poroki ne spremeni svojega priimka v priimek svojega moža, kot je običajno v mnogih drugih delih sveta, temveč ima čast ohraniti svoje deklinško ime in s tem svojo neodvisno osebnost.
- Uveljavlja popolno enakopravnost med moškimi in ženskami v številnih zadevah, vključno z vsemi finančnimi transakcijami. Poslanec ﷺ je rekel: "Ženske in moški so enakovredni polovici." (Abu Davud: 236)
- Dolžnost moža je, da finančno skrbi za tiste ženske, ki so upravičene do njegove podpore, in sicer, njegova žena, mati in hči, ne da bi jih opomnil na njegove usluge.



- Islam jim daje pravico dedovanja in jim podeljuje pravične deleže skupaj z moškimi, ki se v določenih okoliščinah razlikujejo glede na njihov odnos do drugih in finančne obveznosti, ki jih morajo izpolnjevati. Res je, da je delež žensk v dedovanju v primerjavi z deležem moških manjši, vendar pa to ni celotna resnica. Obstajajo primeri, v katerih ženske podedujejo toliko kot moški, primeri, ko dedujejo več kot moški in primeri, ko one podedujejo, moški pa ne podedujejo ničesar. Nepošteno bi bilo, če bi se osredotočili le na primere, kjer one podedujejo manj kot moški. Toda tudi v teh primerih se to zgodi, zato, ker je moška verska dolžnost, da finančno oskrbujejo celotno družino, ženske pa v tem smislu niso dolžne porabiti niti centa. Na ta način je islam celovit in dobro uravnotežen sistem, kjer noben njegov vidik ne prevlada nad drugim.
- Poudarja, da je pomembno pomagati ženskam, ki potrebujejo podporo, čeprav niso v neposrednem sorodstvu. Poslanec ﷺ je rekel: "Tisti, ki skrbi za vdovo ali za revno osebo, je prav tak kot tisti, ki se bori na Božji poti ali kot tisti, ki celo noč opravlja prostovoljne molitve brez popuščanja in se nenehno posti, ne da bi kdaj prekinil post." (Al-Buhari: 5661)



Medtem ko nekateri pisatelji obtožujejo islam zatiranja žensk in kršenja njihovih pravic in trdijo, da je islam nezdržljiv z zahtevami sedanjega časa in civilizacije, ugotovimo, da je med stotine tisočih ljudi, ki se spreobrnejo v islam v Veliki Britaniji, 75 odstotkov med njimi žensk. To se po navadi zgodi po preučevanju predpisov islama o različnih družinskih vprašanjih. (Richard Peppiatt, 'Women and Islam: The rise and rise of the convert', The Independent, Sunday 6 November 2011)



Ženske, za katere islam predpisuje posebno pozornost



Mati: Nek človek je prišel k Poslancu ﷺ in ga vprašal: "O Allahov Poslanec! Kdo izmed ljudi je najbolj upravičen, da z njim ravnam dobro?" Odvrnil mu je: "Tvoja mati." Mož je vprašal: "Kdo je naslednji?" Odgovor je sledil: "Tvoja mati." Nato je vprašal še enkrat: "Potem kdo?" In odgovor se je ponovno glasil: "Tvoja mati." Mož je vprašal: "In kdo potem?" Poslanec mu je odgovoril: "Potem tvoj oče." (Al-Buhari: 5626)



Hči: Poslanec ﷺ je rekel: "Kdor ima tri hčere in je z njimi potrpežljiv, jim da jesti, piti, za obleči in jih preskrbuje od svojega zaslužka, bodo one zagotovo njegov ščit pred peklenkim ognjem na Sodnem dnevu." (Ibn Madžah: 3669)



Žena: Poslanec ﷺ je rekel: "Najboljši med vami so tisti, ki so najboljši do svojih žena in jaz sem najboljši med vami do mojih žena." (At-Tirmizi: 3895)



V islamu odnos med moškimi in ženskami ne temelji na medsebojnemu boju, temveč je ta komplementaren, kjer vsak stremi k temu, da zapolni pomanjkljivost drugega pri izgradnji muslimanske družbe.

V islamu ni prostora za boj med spoloma

V islamu boj med spoloma ne obstaja. Med njima ni potrebe po silovitem tekmovanju v posvetnih zadevah, prav tako ni potrebe po medsebojnem omalovaževanju, škodovanju, kritiziranju ali razkrivanju napak katerih koli izmed njih.

Moški se ne more boriti s svojo drugo polovico, kajti plemeniti Poslanec ﷺ je v enem od svojih naukov dejal, da so ženske in moški dve enaki polovici. Z drugimi besedami, odnos med moškimi in ženskami je komplementaren, v katerem vsak stremi k temu, da zapolni pomanjkljivost drugega pri izgradnji muslimanske družbe.

Kur'an opisuje vsakega izmed njih kot "prekrivalo ali oblačilo" za drugega, in s tem razkriva odlično podobo popolne fizične, čustvene in duševne zveze: "One so za vas prekrivalo (pomiritev) in vi ste zanje prekrivalo (pomiritev)." (2:187)

Kar moški na prvi pogled vidi v ženski kot šibkost, je pravzaprav še en vidik neke vrste moči, katere slednji ne premore in katero družina potrebuje. Podobno je v primeru ženske: Morda je tisto, kar ona vidi kot šibkost, le ena stvar, ki njej, kot ženski, ne ustreza, vendar pa se življenje in družba brez tega ne bi odvijala pravilno.

Nesmiselno bi bilo misliti, da je Bog ustvaril človeštvo, moške in ženske, s pomembnimi fizičnimi in psihološkimi razlikami in nato zahteval, da morajo biti v vseh pogledih enaki.

Ko so nekateri moški hrepeneli po pravicah, katere je islam priznal ženskam in ko so si nekatere ženske želele pravic, ki so bile priznane moškim, je bil razodet naslednji verz: "In ne zaželite si tega, s čimer je Allah odlikoval nekatere od vas nad drugimi. Moškim pripada del tega, kar so zaslužili, in ženskam pripada del tega, kar so zaslužile. In Allaha zaprosite za njegovo obilje. Resnično ve Allah o vsaki zadevi prav vse." (4:32)

Zato je islam počastil tako moške kot ženske, in vsakemu od njih dodelil posebne značilnosti in vloge, s katerimi si lahko prizadevajo pridobiti Božje blagoslove in doseči Njegovo zadovoljstvo. Islam ne daje prednosti nobenemu od obeh spolov, namesto tega spodbuja blaginjo posameznika na splošno, kot tudi blaginjo širše družbe.



Razmerje med moškimi in ženskami

Človeške družbe skozi zgodovino so oblikovale in sprejele neštete načine za urejanje odnosov med moškimi in ženskami v zadevah kaznovanja, zakonodaje, običajev in tradicij. Knjige o zgodovini in antropologiji nam pričajo o nešteti praksah na teh področjih. Nekateri ljudje, na primer, ne vidijo ničesar napačnega v goloti in nevsakdanjim spolnim kaosom, drugi bi spet svoje žene zavezali z železnimi verigami zaradi strahu, da bi bile napadene, spet tretji bi moškim naložili določeno vrsto oblačenja in izključili ženske ali pa bi preprosto prekrili nekatere dele telesa.

Večina teh narodov, zlasti tistih, ki so dosegli višjo razvojno stopnjo, verjamejo, da je zakon za upravljanje tega odnosa nujno potreben, da se človeško življenje ne bi spremenilo v zmešnjavo, kjer ni nobene razlike med ljudmi in živalmi.



Moški



Ženske



Narava odnosov med moškimi in ženskami v islamu

Odnos med moškimi in ženskami v islamu ni urejen po nareku človeških zakonov, ki so omejeni z zgodovinskimi in geografskimi dejavniki. Zakon, ki ureja takšna razmerja v islamu je celovit in primeren za vse čase in kraje, saj ga je razodel Bog plemenitemu poslancu Muhammadu ﷺ, kateri ga je učil človeštvu.

Narava in obseg odnosa se razlikujeta glede na odnos moških in žensk.

Moški v odnosu z žensko so Moški v odnosu z žensko so razdeljeni v različne kategorije:

1 Lahko je njen mož:

Kur'an opisuje vsakega izmed njih kot 'pokrivalo ali oblačilo' za drugega, in s tem razkriva odlično podobo popolne fizične, čustvene in duševne zveze: "One so za vas prekrivalo (pomiritev) in vi ste zanje prekrivalo (pomiritev)." (2:187)

2 Lahko je njen mahram:

Ženski mahram (v množini maharim) je moški sorodnik, s katerim se ji zaradi tesnega družinskega razmerja ni dovoljeno poročiti v nobenih okoliščinah. Obstaja 13 moških sorodnikov, vključno z očetom, dedom, sinom, bratom, stricem po materini in očetovi strani, sinovi sinov in sinovi hčera. Ženski se pred temi sorodniki ni potrebno popolnoma pokriti. Pred njimi se lahko oblači, tako, kot se običajno obleče, toda v mejah skromnosti.

3 Lahko je ne-mahram:

Ne-mahram je vsak moški s katerim bi se ženska lahko poročila in se mora v njegovi navzočnosti pokriti. Z drugimi besedami, ne-mahram je vsak moški, ki ne spada v prej omenjeno kategorijo mahramov.

Islam je vzpostavil pravila in predpise, ki urejajo odnose moških s to kategorijo žensk, da bi tako zaščitil čast ljudi in blokiral vse vrste sredstev, ki vodijo do zla. Stvarnik človeštva dobro ve, kaj je najboljše za nas. Kur'an pravi: "Mar On, kateri je ustvaril vse stvari, ne ve? On je Najbolj blag in glede vsega Vseveden. (67:14)





Zakaj islam ukazuje ženskam, da pred ne mahrami nosijo hidžab?

- Da bi svoje poslanstvo v življenju in družbi na različnih znanstvenih in akademskih področjih, izvajale na najboljši možen način, hkrati pa ohranile svoj ponos in čistost.
- Da bi po eni strani zmanjšale možnosti skušnjav in izzivanja in tako obvarovale čistost družbe, po drugi strani pa zaščitile ženski ponos.
- Da bi spodbujale moške opazovalce, da se še bolj nadzirajo in jih tako obravnavajo kot civilizirane in izobražene ljudi, ne pa kot fizične predmete namenjene moškim spolnim željam, katerih vrednost je vezana na njihov videz in spolno privlačnost za moške.

Pravila, ki urejajo razmerja med moškim in nesordonico oziroma z žensko s katero se lahko poroči

1 Spuščanje pogleda:

Bog ukazuje tako moškim kot ženskam, da spuščajo svoje poglede in se izognejo pogledu česarkoli, kar bi lahko privedlo do spolnega poželenja. Izogibanje poželjivim pogledom zagotovo vodi k čistosti in pomaga zaščititi čast ljudi medtem ko, poželjivi pogledi na splošno odpirajo pot grehu. Kur'an pravi: "Reci vernikom, najpovesijo pogled (pred gledanjem prepovedanega) in naj varujejo svoje intimne dele (t.j. izogibajo naj se nečistovanja). To je bolje zanje. Allah je zares obveščen o vsem, kar počnejo. In reci vernicam, naj povesejo pogled (pred gledanjem prepovedanega),..." (24:30-31)

2 Kultura in vljudnost pri medsebojni interakciji:

Islam uči, da se morajo moški in ženske pri interakciji s pripadniki nasprotnega spola s katerimi niso v sorodu in se z njim lahko poročijo; v zadevah, kot so delo in izobraževanje in vsa druga področja življenja, obnašati vljudno in kulturno ter se izogibati besedam in gestam, ki bi lahko vodile do spolnega poželenja.



3 Nošnja hidžaba (spodoben muslimanski stil oblačenja)

Bog ukazuje ženskam, in ne moškim, da nosijo hidžab, ker so ženske obdarjene z naravno lepoto in privlačnostjo, ki z lahkoto zavede moške v grešna dejanja in ne obratno. Zaradi tega razloga so bile ženske v zgodovini, od antičnih časov vse do danes, bolj pogosto kot ne, predmet zlorabe v namene zadovoljevanja moških želja, ne pa tudi obratno. To se kaže v tem, na kakšen način so danes ženske objektivizirane v različnih vrstah medijev.

Ženski hidžab mora pokriti celo telo, razen obraza in rok. Kur'an pravi: ".. naj varujejo svoje intimne dele (t.j. izogibajo naj se nečistovanja), naj ne razkazujejo svojega okrasja, razen tega kar se tako ali tako vidi..." (24:31)



Mnogi od tistih, ki kritizirajo spodoben muslimanski, ženski stil oblačenja ali hidžab, niso opazili, da večina tradicionalnih upodobitev žensk v zgodovini, vključno z Devico Marijo, kaže, da so oblečene v tančice, podobne muslimanski.



Islamski zakoni o prehranjevanju



Prvo

Prvo vprašanje, ki ga tisti, ki raziskuje islam običajno zastavi je: Zakaj islam prepoveduje uživanje alkohola in svinjine?



Za odgovor na to vprašanje, je potrebno dati posebno pojasnilo:

Kur'an muslimanom dovoljuje vse, kar je na Zemlji za uporabo v njegovo korist in kategorično trdi, da je Bog ustvaril vse, kar je na Zemlji, za človeško korist. (2:29)

To seveda vključuje tudi hrano in pijačo. Na tak način je v prehrani dovoljeno vse, z izjemo tistega, kar Kur'an omenja kot prepovedano zaradi svoje narave nečistosti ali ker je nevarno za zdravje ali omamlja razum. Morda vas zanima več o prepovedi svinjine in alkohola v islamu.

Svinjina

Kur'an izrecno izjavlja, da je meso prašičev prepovedano, čeprav Arabcem v tistem času, ko je bil razodet Kur'an, prašiči niso bili znani. Nekateri ljudje so presenečeni nad to prepovedjo in jo celo kritizirajo, čeprav je dobro znano, da se ta ne nanaša samo na muslimane, ampak tudi na jude, katerih Sveta knjiga, Stara zaveza, jasno izjavlja, da je svinjina prepovedana. Presenetljivo pa so številni teologi nedvomno dokazali, da je v krščanstvu prepovedano tudi svinjsko meso, kot dokazujejo jasna besedila v Novi zavezi, katera je preživela precejšnjo manipulacijo in izkrivljanje.

Zakaj nas Bog ne bi preizkušal s tem, da bi nam prepovedal uživanje nekaterih vrst živil, medtem ko, nam dovoljuje, da zaužijemo večino drugih? Bog po navadi naredi to, da preizkusi našo vero in našo poslušnost Njemu, tako, kot je preizkusil Adama (mir z njim), ko mu je prepovedal jesti iz določenega drevesa, istočasno pa dovolil vse druge vrste hrane v Raju.



Zakaj nas Bog ne bi preizkušal s tem, da bi nam prepovedal uživanje nekaterih vrst živil, medtem ko nam dovoljuje, da zaužijemo večino drugih? Bog po navadi naredi to, da preizkusi našo vero in našo poslušnost Njemu, tako, kot je preizkusil Adama (mir z njim), ko mu je prepovedal jesti iz določenega drevesa, istočasno pa dovolil vse druge vrste hrane v Raju.



Opojna sredstva

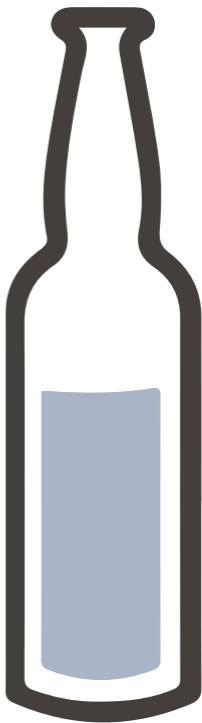
Eno najpomembnejših dejanj za katere si prizadevajo državne vlade, je boj proti epidemijam in boleznim, ki uničujejo človeško življenje in določanje strogih zakonov in predpisov za zaščito zdravja in življenja ljudi. Vsaka pomanjkljivost v zvezi s tem, lahko povzroči resne in škodljive posledice, tako na ravni posameznika kot na družbeni ravni.



Precej šokantno je spoznati škodljive posledice alkohola, ki so jih pokazale dobro dokumentirane študije, kot je študija univerze Oxford, objavljena v reviji Nature, 15. marca 2010 in poročilo o globalnem stanju o analizah alkohola in zdravja, ki ga je objavil WHO, 11. februarja 2011. Potej študiji, alkohol povzroča več smrtnih žrtev, po vsem svetu, kot znaša skupna stopnja smrtnosti zaradi AIDS-a, tuberkuloze in nasilja, ter, da je stopnja umrljivosti zaradi alkohola skoraj trikrat večja kot pri vseh vojnah, genocidih in terorističnih dejanjih istega leta. Tukaj je nekaj podatkov, katere potrjuje študija in poročila organizacije WHO.

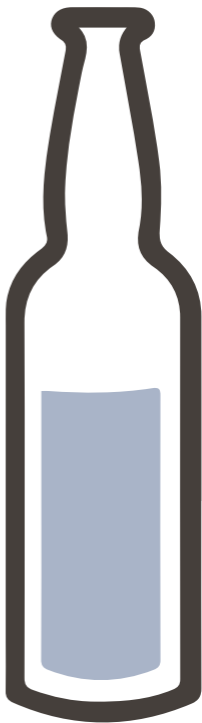


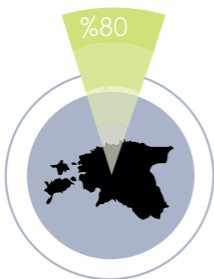
Po svetovnem merilu, **320,000 mladih v starosti med 15 in 29** letom, letno umre zaradi vzrokov povezanih z alkoholom, kar predstavlja 9% vseh smrti v tej starostni skupini.



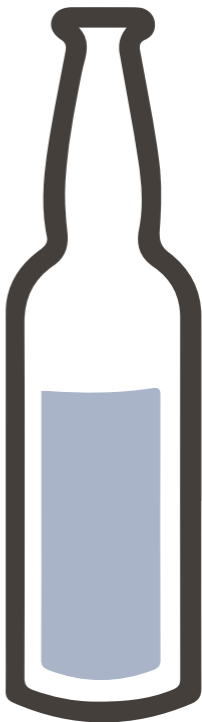


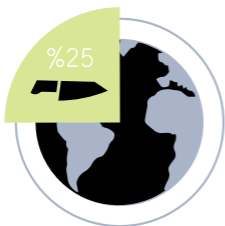
Ameriška študija je pokazala, da približno **700,000 študentov** vsako leto napadejo močno opiti sovrstniki.



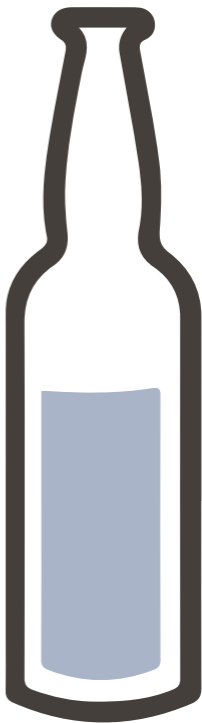


Poročilo iz leta 2001 je pokazalo, da je **80% nasilnih kaznivih dejanj**, ki so jih zakrivali mladostniki v Estoniji, povezanih z pretiranim uživanjem alkohola.



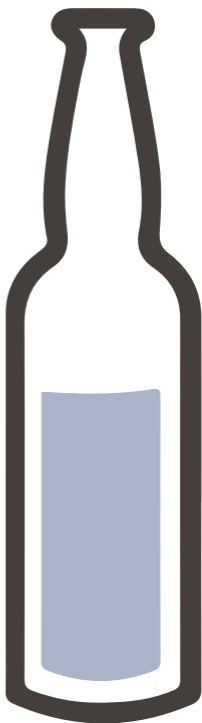


Alkohol je bil prisoten v četrtini umorov po vsem svetu.





Vse izjave in poročila WHO-ja pozivajo države, da sprejmejo stroge ukrepe za zmanjšanje ali preprečevanje vsakodnevnih tragedij, ki jih povzroča alkohol.





Samo v enem letu v Veliki Britaniji:

- Skoraj milijon nasilnih kaznivih dejanj, je bilo povezanih z alkoholom in približno polovico vseh nasilnih kaznivih dejanj na splošno je veljalo za povezane z alkoholom z vidika žrtev.
- Ocenjuje se, da je skoraj 7 milijonov udeležencev na urgentnih bolniških službah povezanih z alkoholom, kar davkopllačevalce stane približno 650 milijonov britanskih funtov na leto.
- Na splošno se ocenjuje, da skupni stroški davkopllačevalcev, povezanih z alkoholom in kriminalom, znašajo med 8 in 13 milijard britanskih funtov na leto.



Kako Kur'an obravnava opojna sredstva

Muslimani nismo čakali na poročila WHO-ja, da bi izvedeli o škodljivih posledicah alkohola na posameznika in družbo, saj Bog, Stvarnik človeka, ve, kaj je najbolje za njegovo življenje in družbo.

Islam je prišel do Arabcev v času, ko so komaj kdaj bili trezni in ko je alkohol v vseh svojih oblikah, zagotavljal najbolj razširjeno in najvrednejšo obliko zabave. Arabci so hvalili pitje vina, se hvalili z njim in storili vse, kar je potrebno, da so ga dobili.

Kur'an obravnava zadevo alkohola, na zelo logičen in objektivni način. Medtem ko priznava nekaj koristi alkohola, in sicer, da tistim, ki ga uživajo daje začasni užitek in sprostitev od stisk in depresije, opozarja na psihološko, vedenjsko in zdravstveno tveganje za posameznika in družbo. Kur'an pravi: "Sprašujejo te glede vina in kockanja. Reci: "V njima je velik greh in (nekaj) koristi za ljudi. Toda njun greh je večji od njune koristi..." (2:219)

Kur'an v nadaljevanju poudarja svojo prepoved v drugem verzu, kjer navaja, da je namen Satanovega prezira zasejati sovraštvo med verniki in jih odvrniti od svojih dolžnosti in odgovornosti. V odgovor na Božji ukaz v verzu, ki prepoveduje opojna sredstva: "Mar ne boste že odnehali? (5:90-91), so muslimani razlili vse alkoholne pijače po ulicah Medine in v kesanju rekli: "Vsekakor se jim odpovedujemo."

Greh in kesanje

Filozofija

Filozofija za tem, kaj je prav in kaj narobe predstavlja enega glavnih intelektualnih problemov v številnih verah, ki se medsebojno razlikujejo, v tem, kako obravnavajo napake in krivdo na eni strani in kesanje in obžalovanje na drugi.



Islam smatra človeško naravo, tako kot jo je ustvaril Bog, in sicer nagnjeno k dobrem in k zlem. Človeške narave se v islamu, ne razume, kot instinktivno dobre. Vsak človek dela napake in greši, hkrati pa je odgovoren za svoje odločitve in izbire. Pogled islama na greh in kesanje, je mogoče povzeti na naslednji način:

- Prva stvar s katero se srečamo v Kur'anu, v jasnih, preprostih in nedvoumnih besedah, je dejstvo, da sta greh in kesanje individualna, da izvorni greh ne obstaja ter, da nihče med ljudmi nima pravice odpuščati grehov. Ljudje so rojeni brez greha in ne nosijo nobene "izvirne krivde" Adamovega in Evinega greha. Greh, katerega je storil Adam, je bil njegov lasten. Preprosto se je obrnil k Bogu in prosil odpuščanja, neposredno od Njega. Prav tako je v primeru greha katerega koli izmed Adamovih potomcev in vrata kesanja so odprta vsakomur. To pošteno in jasno dožemanje kesanja v islamu, nas spodbuja, da se potrudimo in se skušamo obrniti k Bogu in ne obupati. Na ta način smo vsi odgovorni za svoje grehe in nihče ni odgovoren grehe drugih. To je koncept greha in kesanja, kot so ga učili vsi Božji poslanci svojim sledilcem. Kur'an pravi: "Mar ni bil obvešččen o tem, kar je (bilo) v listih Mojzesa in Abrahama, ki je dosledno izpolnjeval dolžnosti. Oba sta prenesla, da se obremenjeni ne bo bremenil z bremenom drugega, in da človeku pripada samo tisto, kar si je prislužil, in da bo njegov trud zagotovo viden, nato bo poplačan z najpopolnejšim plačilom?" (53: 36-41)



Vse, kar mora v islamu storiti človek, ki se želi pokesati je, da se takoj odpove temu grehu, ga globoko obžaluje in se iskreno odloči, da ga ne bo ponovno storil. Če njegov greh vključuje pravice drugih ljudi, mora te pravice izpolniti.



- Kesanje, ki je eno najpomembnejših dejanj čaščenja in eno izmed različnih načinov iskanja bližine Boga, ni omejeno le na določene ljudi, izključujoč vse druge. Po naukih islama, nam za kesanje ni potrebno izbirati posebnega mesta, priznavati svojih grehov drugim osebam ali prositi kogar koli za dovoljenje. Kesanje je del čaščenja, ki se odvije med Bogom in Njegovim služabnikom.

Lepa Božja imena, ki so omenjena v Kur'anu, so med drugimi, At-Tavvab (Tisti, ki odpušča, vsakemu, ki se obrne Nanj), Ar-Rahim (Najbolj usmiljen), Gafirud-danb (Odpustnik grehov) in Kabilut-Tavb (Tisti, ki sprejema kesanje). Kur'an pravi, da je ena od lastnosti bogaboječih, ki bodo sprejeti v Raj, da vsakič, ko storijo greh, pohitijo s kesanjem in prosijo Boga za odpuščanje. Kot pravi Kur'an: "... in tisti, ki se spomnijo Allaha in prosijo odpuščanja za svoje grehe, ko so razvratni ali sami sebi storijo krivico - in kdo (drug) odpušča grehe razen Allaha? - in ne vztrajajo trmasto pri tem, kar so vedè storili." (3:135)

Vse, kar mora storiti človek, ki se želi pokesati je, da se takoj odpove temu grehu, ga globoko obžaluje in se iskreno odloči, da ga ne bo ponovno storil. Če njegov greh vključuje pravice drugih ljudi, mora te pravice izpolniti. Če nekdo zopet stori greh, to v nobenem primeru, ne vpliva na njegovo prvo kesanje in ne bo obremenjen s svojimi prejšnjimi grehi. To preprosto pomeni, da je zagrešil še en greh, ki od njega zahteva, da se ponovno pokesa.

Tako človek v islamu vodi dobro uravnovešeno življenje, v tem, da si prizadeva k izboljšanju in dosegu popolnosti, kolikor je le mogoče, da se izogiba napakam in razume človeško naravo, ki pogosto postane šibka in celo odstopa od prave poti. Človek v nobenih okoliščinah, bodisi v stanju pobožnosti in kreposti ali v stanju nespodobnosti in malomarnosti, ne sme izgubiti upanja, temveč se mora obrniti k Bogu in si prizadevati za Njegovo odpuščanje.

V Kur'anu je zapisano, da je razlika med pravičnimi in ostalimi ta, da ko pravični greši, se spomni Boga in obrne k Njemu, medtem ko, drugi vztraja pri svojih grehih in jim ne posveča pozornosti. (7: 201-202)



V islamu izvorni greh ne obstaja, temveč so vsi ljudje rojeni brez grehov ter ne nosijo nobene 'izvirne krivde' kogarkoli drugega.

A young man in profile, looking upwards and to the left. In the background, a glowing, semi-transparent brain is overlaid with a network of white lines and nodes, resembling a neural network or data structure. The overall color palette is blue and white, with a bright light source in the upper right.

**Sta vera in razum
res v nesoglasju?**



Nekateri

Nekateri ljudje napačno verjamejo, da je vera v nasprotju z razumom in znanostjo, ker gledajo na vero kot splet iluzij, mitov in vraževerja, medtem ko, preko znanosti in filozofije dostopamo do sistematičnega znanja, ki ob izpolnjeni raziskavi ali eksperimentu, postane dejstvo in stalno znanje. Vendar pa ob premisleku postane jasno, da to prepričanje vsebuje tako pravilne kot napačne vidike.



Pravilno je v smislu, da obstajajo številne vere, ki v celoti zavračajo razum ali pa mu včasih nasprotujejo. To pa zato, ker so njihovi viri polni mitov in vraževernih prepričanj, ki jasno nasprotujejo znanosti.

Po drugi strani pa je to stališče napačno, ker pretirano posplošuje vse veroizpovedi, brez upoštevanja velikih, kvalitativnih razlik, ki obstajajo med njimi glede na njihov izvor, temo, metode in dokaze!

Natančnejši vpogled v Kur'an, primarni vir islama, bo brez dvoma razkril, da je islam podelil status razumu, ki ga ni moč najti v drugih veroizpovedih. Osebi, ki bere Kur'an, ni potrebno pretirano raziskovati, da bo odkrila, da Kur'an poziva svoje bralce k razmišljanju in odsevanju, do te mere, da ponavlja vprašanje: "Mar ne boste uporabili svojega razuma?" - več kot trinajstkrat.



Kdor preučuje Kur'an, resnično ne potrebuje moči natančnega opazovanja, da bi ugotovil, da svoje bralce poziva k razmišljanju in odsevanju.

Navodila iz Kur'ana, da naj uporabljamo svoj razum, se mnogokrat ponovijo, vključno z:

1



Kur'an ogovarja dovzetnega človeka, brez vseh oblik tiranije, prevzetnosti, strahu in nevednosti. Dokazuje nujnost verovanja v Boga z logičnim razmišljanjem in številnimi racionalnimi dokazi. En verz, na primer, pravi: "Ali so ustvarjeni iz ničesar ali so oni sami stvarniki? Ali so ustvarili nebesa in zemljo? Nikakor! Vendar ne dojemajo." (52:35–36)

2



Razpravlja o dokazih svojih nasprotnikov in zavrača neutemeljene izjave in argumente, ko pravi: "Reci: 'Predložite svoje dokaze, če iskreno govorite.'" (2:111)



Kritizira tiste, ki ne uporabljajo svojega razuma in jih opisuje, kot da so brez čutov, ker se niso uspeli okoristiti od znamenj, ki jih vidijo ali slišijo in s pomočjo tega sprejeti prave izbire in odločitve. Kur'an pravi: "Mar niso hodili po Zemlji in imeli src s katerimi bi dojemali, ali ušes, s katerimi bi slišali? Resnično niso oči tiste, ki so slepe, temveč so slepa srca v prsih." (22: 46)

4



Svari pred tistimi zadevami, ki vplivajo na človeško razmišljanje. Ne samo, da spodbuja ljudi, da uporabljajo svoj razum in čutila in jih spoštujejo, temveč tudi svari pred pastmi človeškega uma, ker je njegova narava raztrgana med dobrim in zlim. To pa lahko povzroči napačne zaključke in včasih odstopanje od resnice kot posledica naših želj, strahu ali prevar.

Ovire pri pravilnem razmišljanju kot jih opisuje Kur'an

- **Slepo posnemanje:** Podedovano prepričanje in prakse ter negativni miselni vzorci lahko vplivajo na način razmišljanja ljudi do te mere, da je težko sprejeti resnico in zavrnuti neresnico. Ljudem lahko celo prepreči, da bi uporabljali svoj razum pod pretvezo, da so bili na tak način vzgojeni ali enostavno na takšna prepričanja in prakse navajeni. Kur'an o tistih, ki iščejo resnico, vendar jim slepo sledenje tradicije to preprečuje, jasno pravi: "In ko jim je rečeno: "Sledite tistemu, kar je Allah objavil," odgovorijo: "Sledili bomo tistemu, pri čemer smo našli naše prednike." Mar tudi, če njihovi predniki niso ničesar dojemali niti sprejemali vodenja na Pravo pot?!" (2:170)
- **Trmoglavost in nadutost:** Oseba je lahko prepričana o resnici, vendar jo zavrača, da bi zaščitila svoje interese, iz ljubosumja ali pred strahom omalovaževanja vira, iz katerega prihaja. Kur'an pravi: "...pa so se upirali temu, da jih priznajo, na krivičen in nadut način, čeprav so se prepričali, da so resnica. Pa poglej, kakšen je bil konec tistih, ki širijo zlo." (27: 14)
- **Sledenje svojim muham in željam:** Človek lahko pozna resnico, vendar ne more zbrati poguma, da bi ji sledil, ker sledi svojim

muham in željam. Kur'an (7:175-176) nam predstavlja primer človeka, kateremu je bilo dano veliko znanja. Toda namesto, da bi ukrepal po tem znanju in živel po tem, kar mu narekuje, se mu je prostovoljno odrekel in sledil svojim željam in interesom. Prepustil se je svojim muham in željam, do te mere, da ni bil več zmožen sprejemati pravih odločitev.

Kur'an vedno poziva človeka, da izkoristi svoj razum v vseh okoliščinah, da postavlja vprašanja, posveča pozornost, uporablja razumevanje in razmišlja o neverjetnih čudežih znotraj samega sebe, sveta in v stvarstvu na splošno, brez kakršnih koli predsodkov ali slepih prepričanj.

Samo tisti se boji raziskovanja in razmišljanja, ki skriva v sebi nekaj, kar mu je v nasprotju. Resnična, prava vera mora nujno biti od Boga, ki je ustvaril človeka in ga obdaril s sposobnostjo razmišljanja. Božje stvarstvo, nikakor ne more nasprotovati veri, ki jo je predpisal za človeštvo. Zato se ni potrebno bati postavljanja vprašanj, uporabljanja razuma in razmišljanja. Kot potrjuje Kur'an, "Ustvarjanje, urejanje in razpolaganje pripadajo le Njemu. Slavljeno naj je Allah, Gospodar vseh svetov." (7:54)

As the Qur'an (7: 54) affirms, "His is the creation and His is the command. Blessed be God, Lord of the universe!"




“

Muslimani verjamejo, da Božje stvarstvo nikakor ne more nasprotovati veri, ki jo je Bog predpisal za človeštvo. Zakaj bi se torej bali zastavljati vprašanja in uporabljati razum in razmišljanje?

Islam je vera miru





Zaradi

Zaradi stereotipov, ki se vedno znova pojavljajo v medijih, so nekateri presenečeni, ko spoznajo, da ima mir v islamu izjemen položaj. Musliman ponovi besedo 'As-Salam' (Mir) in v celoti razume njen pomen večkrat na dan.

A 'As-Salam' (vir miru) je eno izmed Božjih imen; Raj se imenuje 'bivališče miru'; muslimani se pozdravljajo s pozdravom miru 'As-Salamu Alejkum' (mir z vami) in molitev zaključijo tako, da dvakrat ponovijo to isto besedo. Islam, ime muslimanske vere, pa dobesedno pomeni mir.



Islam poziva svoje sledilce k spodbujanju miru in k spoštovanju pravic celo najšibkejših živali. Poslanec Muhammad ﷺ je povedal, da bo neka ženska obsojena na pekel zaradi mačke, ki jo je zaprla, ne da bi ji dala hrano in pijačo, niti ji ni dovolila, da si gre sama iskati hrano. (Muslim 2242) Ob drugi priložnosti je omenil, da bo prostitutka sprejeta v Raj, ker je dala piti vodo žejnemu psu. (Al-Buhari 3280)



Islam tako s svojimi zakoni postavlja čudovite primere, ki od svojih sledilcev zahtevajo spoštovanje človekovih pravic in soobstoj z drugimi, kljub različnim verskimi prepričanji in načini razmišljanja. Poslanec Muhammad ﷺ je rekel,



da kdorkoli stori krivico nemuslimanu ali mu škoduje ali ga prisili, da dela preko svojih zmožnosti, bo on osebno njegov nasprotnik na Sodnem dnevu, in posredoval bo v imenu nemuslimana. (Abu Davud: 3052)



Prophet Muhammad once warned that he himself will be the adversary, on the Day of Judgement, of those who wrong non-Muslims, harm them, or force him to work beyond their capacity, and that he will plead for such non-Muslims.

Tukaj je treba omeniti, da mir za katerega se zavzema islam, predstavlja pravični mir, ki vsakemu daje svoje pravice, odvrča krivičnike od zatiranja in ugrabitelje, ki posegajo v lastnino drugih. Ne spodbuja lažnega miru, ki omogoča tatu, da se izmakne kazni in obdrži vse, kar je nepošteno vzel in skuša pomiriti žrtev, tako da ji ponudi simbolični znesek.

Mnogi se zatekajo k medijskim kampanjam in pri propagiranju svojih stališč uporabljajo nejasno terminologijo. Končni rezultat je, da obstaja več perspektiv in različic iste zgodbe. Zelo malo ljudi pa si prizadeva poiskati resnico s preučevanjem in analizo informacij iz primarnih virov ter objektivno in pošteno presojati stvari ter na tak način razkrinkati propagandne kampanje.

Pred vami je nekaj zanimivih dejstev za v razmislek.



Very few people take the trouble to search for the truth and debunk propaganda campaigns with the perspective of examining and analysing information in its primary sources and judging things objectively and fairly.



LAUNCHING

CURIOSITY

CLICK HERE

Islam je danes najhitreje rastoča vera na svetu:

Po podatkih neprofitnega ameriškega raziskovalnega centra PEW, s sedežem v Washingtonu, se danes islam širi po vsem svetu, od Amerike do Evrope, Afrike in Azije.



Vse to pa se dogaja kljub pomanjkanju sredstev, splošni šibkosti muslimanov in kljub medijskim kampanjam proti islamu, katerih namen je očrniti njegovo podobo, s prikazovanjem napačnih informacij tako, da v središče pozornosti postavljajo slabe muslimane, ki ne predstavljajo islama. So bili potem ti ljudje prisiljeni, sprejeti islam ali pa so ga sprejeli po lastni izbiri in osebem prepričanju?

Vsaka dobro obveščena oseba, se zaveda, da je zanimanje drugih ljudi za muslimansko vero v veliki meri posledica zavezanosti muslimanov k varovanju človekovih pravic in spoštovanju, ki so ga pokazali njihovim kulturam in osebnim odločitvam. Zavedajo se tudi, da to ni zaradi neke usluge, ki bi jo jim naredili muslimani, temveč zaradi njihovega izvajanja načela, ki ga tako jasno poudarja Kur'an: "Ni prisile v vero, saj je razlika med Pravo potjo in zablodo jasna." (2:256)

Ali so bili ljudje prisiljeni, sprejeti islam?



Človek je za dosego svojih mnenj, moči in lastnih koristi, pogostokrat uporabljal silo. Zgodovina je polna takšnih primerov, iz širokega spektra verskih pripadnikov in doktrin.

Zgodovina, na primer priča o grozovitih dogodkih, katere so utrpeli avtohtoni narodi novega sveta, pod rokami kolonizatorjev. Bartolomé de las Casas, iz 16. stoletja, socialni reformator in duhovnik, ki je bil priča tem grozotam, piše: "Ker so Španci običajno prizanašali le ženskam in otrokom, je to privedlo do popolnega opustošenja vseh odraslih moških, ki so običajno postali del najbolj krivičnega in brutalnega suženjstva, ki ga je človek kdajkoli izvedel nad so-ljudmi. Z njimi so ravnali, slabše kot z živalmi."

Kratek opis uničenja Indij (Middlesex: Penguin Books Ltd. 1992), stran 9.

Kako so muslimani zavladali novim deželam?



Muslimani so osem stoletij vladali Andaluziji:



Muslimani so v Andaluziji (Španija) vladali 781 let od leta 711 do 1492. V tem obdobju je bila Andaluzija središče svetovne civilizacije in noben kristjan ni bil prisiljen sprejeti islama. Muslimani so ohranjali pravice kristjanov, kateri so zasedli ključne položaje v muslimanski državi. Njihova trgovina pa je na ta način cvetela. Poleg tega so bile odpravljene mnoge krivice, ki so bile zagrešene Judom pred muslimansko vladavino. Zgodovina je polna takšnih primerov.

Ko je španska vojska, pod katoliškim monarhom Ferdinandom II. Aragonskim in Isabello iz Kastilije, katerih zakonska zveza je ustvarila zvezo Kastilije in Aragona in s tem Kraljevino Španijo, je povrnila celotno Španijo pod krščansko oblast. Posledično so preprečili vsako manifestacijo islama in ustanovili Špansko inkvizicijo, sodišča, katera so zapirala in ubijala vse muslimane, ki so prakticirali svojo vero, celo tiste, ki so jo skrivali.

Muslimani so bili izgnani in prisiljeni zapustiti svoje domove. Zanimivo pa je, da so bili z izgonom muslimanov iz Andaluzije, izgnani tudi Judje, kateri so jim sledili v muslimanske dežele, kjer so ponovno našli varno zatočišče in dostojno življenje.

Največja muslimanska država je



vstopila v islam brez vojne ali vojske:

Indonezija je največja muslimanska država na svetu, v kateri živi več kot 250 milijonov državljanov, med katerimi je 87% muslimanov. Lokalno prebivalstvo je sprejelo islam, preko dobrih karakterjev muslimanskih trgovcev, ki so tu delovali, v šestem stoletju muslimanskega štetja. V Indonezijo ni vstopila, niti ena sama muslimanska vojska. Država je bila priča velikemu prelivanju krvi, šele po prihodu portugalskih kolonizatorjev, katerim so sledili nizozemski in nato angleški osvajalci.

**Muslimani so vladali Indiji
približno tisoč
let, medtem ko,
80% prebivalcev
Indije sploh ni bilo
muslimanov:**



Muslimani so vladali indijskem polotoku skoraj tisoč let. V obdobju njihovega vladanja, so varovali pravice privržencev drugih veroizpovedi in jim omogočali, da so svobodno izvajali svojo vero ter odpravili versko zatiranje, ki so ga bili predhodno deležni. Zgodovinarji trdijo, da se islam ni širil s silo in da nihče ni bil prisiljen sprejeti islama.

**Muslimani so
vladali Egiptu
več kot 1400 let
in v tem času
ohranili status
koptov:**



Muslimani so vladali Egiptu od samega začetka islama, ko ga je osvojil Amr ibn Al-Aas, eden izmed družabnikov poslanca Muhammada ﷺ. Amr ibn Al-Aas ni le ohranil koptsko vero in njihove svete kraje, temveč jih je tudi rešil pred preganjanjem in pomanjkanjem, ki so ga utrpeli pod rokami Rimljanov zaradi tega, ker so pripadali drugi krščanski sekti. Za časa muslimanskega vladanja Egipta, so kopti ponovno pridobili svobodo veroizpovedi. Danes je v Egiptu več kot pet milijonov koptov.





**Islam in neprimerno
vedenje nekaterih
muslimanov**

Kja

Kaj pomeni to živo protislovje? Kje je ta oster kontrast med islamom in muslimani? To so vprašanja nekaterih ljudi, po tem, ko spoznajo islamske nauke, ki pozivajo muslimane, naj se poslužujejo lepega vedenja in vzpostavijo civilizacijo, ki bo koristila človeštvu in širila mir po svetu in nato pogledajo okrog sebe in vidijo slabe primere muslimanov, ki so daleč od teh čistih naukov. Ali so ti tako imenovani muslimani, lahko sledilci prave vere?

T

Ta zadeva je v realnosti še toliko bolj zapletena in zahteva mirno razpravo v nekaj točkah:

- Ni vsakdo, ki se smatra za muslimana ali je bil rojen v muslimansko družino, resnični musliman, ki prakticira svojo vero in sledi vsem islamskim naukom. Mnogi muslimani po svetu zanemarjajo mnoge islamske nauke in še slabše kot to, nekateri muslimani, razen imena vere, ne poznajo ničesar drugega.
- V nobenem primeru pa napake ljudi, ne smejo biti pripisane njihovi veri ali sekti. Popolnoma narobe bi bilo, na primer pripisati Hitlerjevo tiranijo njegovi veroizpovedi ali reči, da krščanstvo poučuje nasilje, ker je bil Hitler kristjan. Ali da ateizem zahteva od svojih privrženecv, da ubijajo ljudi samo zato, ker je bil Josip Stalin, ki je bil ateist, ubil na desetine milijonov ljudi. Vse te trditve niso objektivne, točne in pravilne.



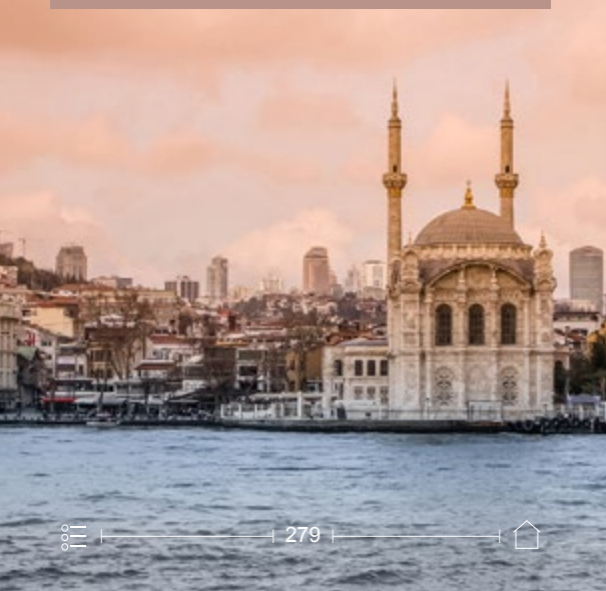
V nobenem primeru napake ljudi, ne smejo biti pripisane njihovi veri ali sekti.

- Zgodovina je polna številnih pozitivnih vzornikov, ki so pravilno izvajali islamske nauke v duhu miru in spodbujanju znanosti in razvoja, na različnih koncih sveta, od meje Indije na vzhodu do Španije na zahodu. Pomemben vpliv takšnih pozitivnih vzornikov je še danes viden in služi kot vodilo, ki je utrlo pot današnji civilizaciji. Prav tako obstajajo primeri pozitivnih praks na ravni držav, ki si prizadevajo stopiti v korak z današnjim razvojem, pa tudi dobre prakse posameznikov na vseh področjih znanosti na različnih koncih sveta.
- Nobena razumna oseba ne bi zavrnila dejstev sodobne medicine in se odrekla zdravljenju samo zato, ker pozna primere slabih zdravnikov okoli sebe. Iz istega razloga se nobena razumna oseba nikoli ne bo odrekla izobraževanju in preprečila šolanje svojim otrokom samo zato, ker pozna nekatere šole ali učitelje, ki so zlorabili položaj tega plemenitega poklica. Zato je potrebno islam presojati po njegovih načelih in naukih in ne po slabem vedenju nekaterih muslimanov.

Precej presenetljivo je, da je kljub ostri kampanji proti islamu, ki jo sprožajo nekateri njegovi sledilci in sovražniki, mnogi ljudje z vsega sveta še vedno zaznavajo njegovo čisto izvirno različico in jo še naprej sprejemajo za svojo vero.



Nobena razumna oseba se nikoli ne bo odrekla šolanju svojih otrok samo zato, ker pozna nekatere šole ali učitelje, ki so zlorabili položaj tega plemenitega poklica.





Nova perspektiva

Kolikokrat ste se obotavljali, da bi sprejeli neko odločitev in izkoristili priložnost v lastno korist in se zdaj še vedno krivite, ker ste dovolili, da se vam priložnost izmuzne?

Človekova največja čast je zagotovo v njegovi svobodi in sposobnosti, da se sam odloči za lastno korist brez strahu ali obotavljanja.

Če je odločnost v izzivih in ovirah oblika poguma, ki ga hvalimo in cenimo, je pogum, ki ga pokažemo, ko se odločimo za nekaj, kar je v našem osebnem interesu ali priznamo naše napake, ko resnica postane očita, zagotovo večji. To pa zato, ker pokažemo pogum proti samemu sebi in zmagamo nad svojo nečimrnostjo in egom in pozitivne posledice lahko skoraj takoj zaznamo znotraj sebe in v naši osebnosti.

Tako kot ste si dovolili priložnost, da iz izvirnih virov spoznate nekatere značilnosti islama, ne oklevajte in se ne ustavite, temveč razmislite o tem, kar ste prebrali.

Če ste sprejeli lepoto te vere, ampak še vedno želite raziskati več o islamu in njegovih prednosti, obstaja veliko možnosti za branje in učenje, sodelovanje v dialogih ali postavljanje vprašanj. Vendar pa morate sedaj na islam gledati iz povsem drugačne perspektive.



Veseli nas, da ste prebrali celotno knjigo in upamo, da je sprožila resna vprašanja ali spodbudila vaše ideje bodisi, da se strinjate ali ne. Veseli bomo vašega mnenja ali kakršnih koli vprašanj in obljubljam vam, da bomo vaše povratne informacije vzeli zelo resno.

Za več informacij o islamu:



LAUNCHING
CURiOSiTY
JUST SCAN IT.!!



THISISLAM.net

Delite svoje
izkušnje

info@modern-guide.com